43. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. MÁRCIUS 18.

Ludas Matyi

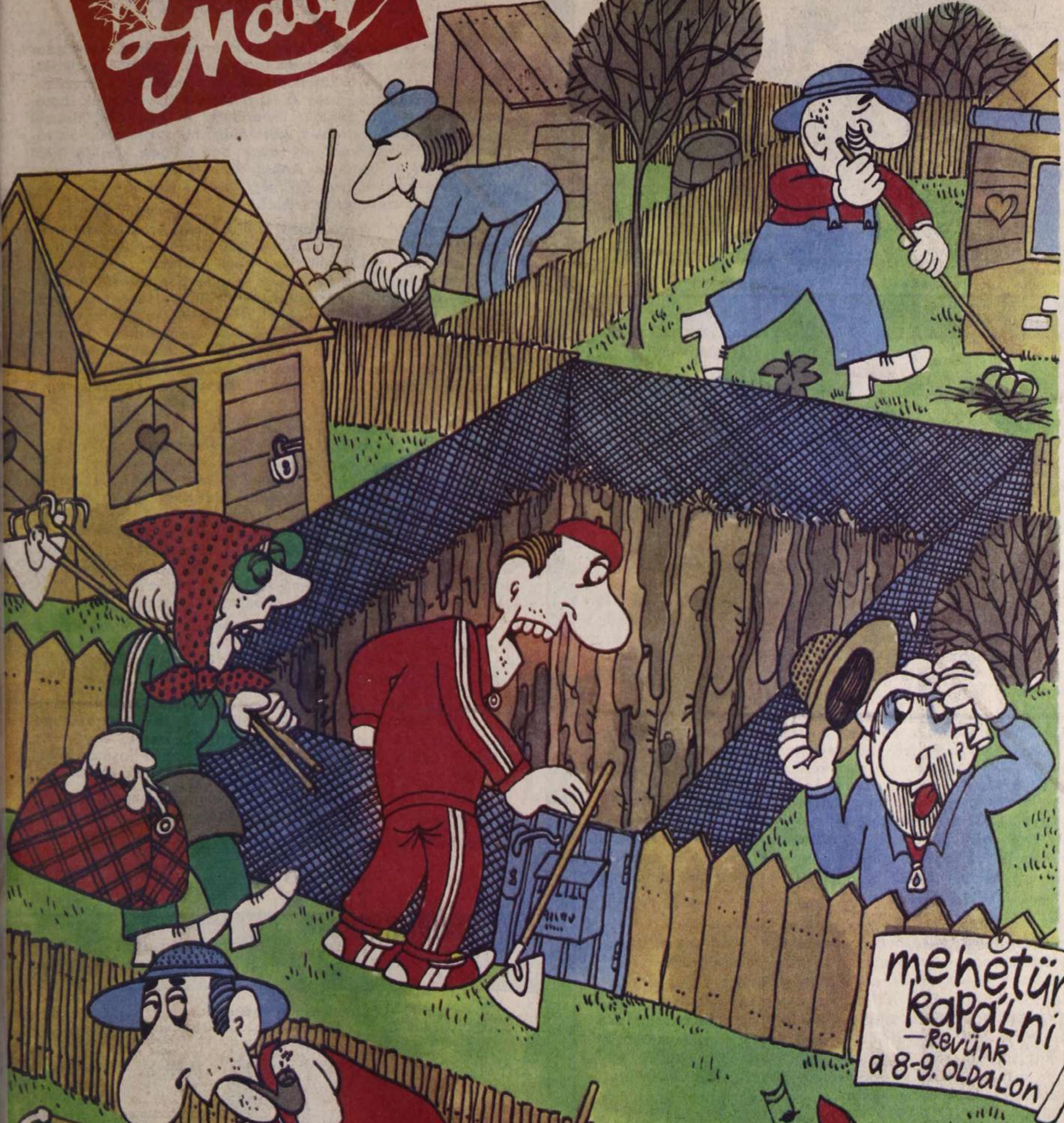
mehetünk kapálni
– Revünk a 8-9. oldalon

– Szent isten, anyukám, a télen ellopták a telkünket!

mondjuk a magunkét

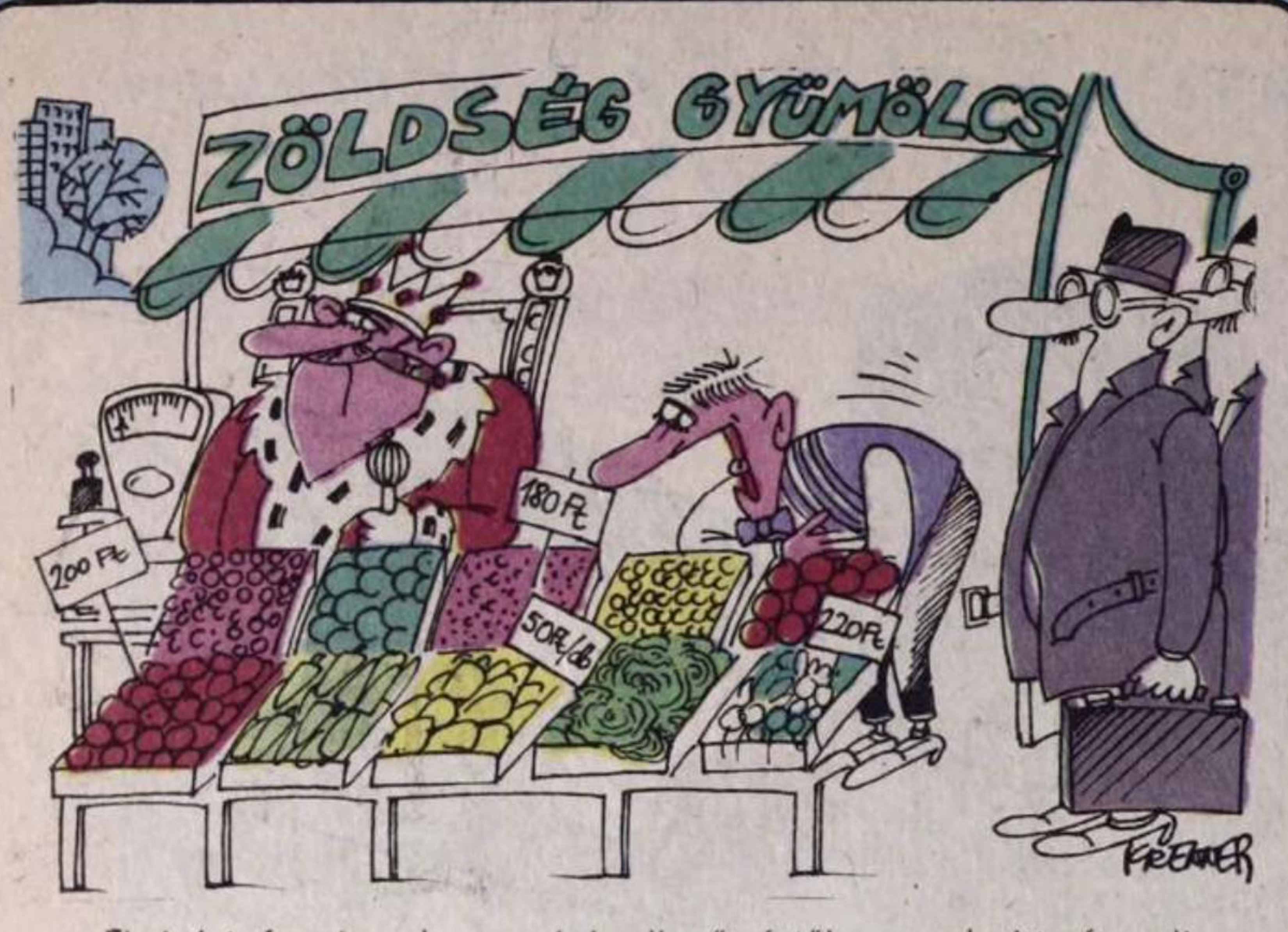

– Elnézést fenség, de a népi ellenőrzéstől vannak itt, fogadja őket?

Cipő-fűzőcske

Helyzet az van. Csak föl kell tárni. Vállalkozik is erre az Ipari Minisztérium, nevezetesen arra, hogy áttekintse a cipőipar helyzetét. A műszaki-technológiai színvonalat, az anyagellátást és a piacépítési lehetőségeket szakemberekből álló csoport vizsgálja.

Persze, ha úgy vesszük, a helyzet már föltárta önmagát: 1986-ban a szovjet külkereskedők például 176 ezer pár magyar cipőt nem vettek át minőségi okokból. (Pontosabban: rosszminőségi okokból.) Ez a Szovjetunióba irányuló lábbeli-exportunk 1,2 százaléka. Jó hír, hogy a selejt aránya hosszú évek átlagában nem növekszik, rossz hír, hogy ez jó hír. A szovjet külkereskedelmi vállalat képviselője szerint a más országokból importált portékának csupán 0,3–0,4 százaléka nem érdemli ki a kitüntető „cipő” címet.

Márcsak azért is érdemes a helyzetet föltárni, mert ahogy mondani szokás, mindannyian ugyanabban a cipőben járunk. Ez természetesen jelképesen értendő, a cipő a lábunkon viszont nagyon is valóságos. Fő a tárgyilagosság. Érdekes például a kereskedelmi szakember véleménye, miszerint a tömeges technológiai ballépések szinte megszűntek a cipőiparban, a fogyasztói reklamáció is kevesebb, a korábbi 3–4 százalékról 1,1–1,2 százalékra csökkent. Az már szerintem külön balszerencse, ha valaki eme utóbbi kategóriába esik, de vegyük tudomásul, ha nyertesek nem is, vesztesek mindig voltak.

És azt is olvasom, hogy a magyar cipőviselési szokások egyáltalán nem kedveznek a gyártóknak. (Azt viszont nem olvasom, csupán gyanítom, hogy a magyar cipőgyártási szokások sem mindig kedveznek a viselőknek.) Egyébként a szakember bővebben ki is fejti, hogy egy nyugatnémet, svéd vagy angol cipőtöltelék legkevesebb 5–6 pár lábbelit tart a szekrényében; az egyiket jó időre, a másikat esőre, a harmadikat sportra, stb. Nos, nálunk ez még nem alakult ki, jobban nyúzzuk hát a cipőinket, esőben, hóban, sárban, napsütésben egyformán járunk bennük, röviden: járunk bennük.

Ezek után természetesen mélyen magamba nézek, és cipőviselési szokásaimon (is) feltétlenül igyekszem változtatni. Egy pár cipő árából például megpróbálok ezentúl kettőt venni. Így mindegyik kétszer olyan hosszú ideig tart majd. És telne is kettőre, ha az az első pár már eleve kétszer olyan sokáig élne. Ahhoz viszont meg kellene kímélnem. Ahhoz viszont... Tyúk-tojás probléma. Pedig én szívesen megtenném az első lépést.

Alkalmas cipőben...

Münz András

Gyenge muzsika...

Sok lemondással jár egy rock-zenekar élete. Lemondta például jóelőre meghirdetett országjáró turnéját a vidéki asszonykórussal egybekötött banda. Indoklásában a muzsikusok vezére kifejtette, hogy ő is, a többiek is fáradtak, betegek, megtörtek, rozzantak, kimerültek. A rajongók tízezrei tehát elzarándokolhatnak a kasszához, hogy visszakapják valamelyest értékcsökkent pénzüket, bár többen közülük nem átallanak majd bizonyos Arthur Rubinstein nevezetű ismert muzsikussal példálódzni, aki még 90 éves korában is koncertet adott. Ajzószert szedett volna?

Valami baj lehet ifjaink erőnlétével. Azok is gyengén muzsikálnak, akik nem muzsikálnak. Például ifjú labdarúgó reménységeink a közelmúltban nem mondták le turnéjukat – igaz erre külföldön került sor –, ellenben vereséget szenvedtek. Nem ügy, megszoktuk az ilyesmit. Hanem a neves edző nyilatkozata fejbekólintott: „Ha vesztésre állnak a fiúk, azért remeg a lábuk, vajon képesek-e kiegyenlíteni; ha nyerésre állnak, akkor meg azért remeg a lábuk, nehogy az ellenfél kiegyenlítsen.” Így van ez, ha egy csapatra való ifjú vagányból fáradt, beteg, megtört, rozzant és kimerült roncs marad.

Mi hát a titka a rossz kondíciónak? Válaszol a közegészségügyi szakember, amikor beszámol egy kérdőíves közvéleménykutatásról. Három és félezer iskolásgyermektől tudakolták, mit csinálnak a három hétvégi napon. Csaknem kilencszáz rosszcsont töredelmesen bevallotta, hogy egyetlen percet sem töltött friss levegőn. Se séta, se gyaloglás, se bevásárlás a Közértben. Hanem? „Bámultam magam elé” – ez volt néhányuk nyers, kendőzetlen válasza. Mások szalonképesebben fogalmazták meg ugyanezt: „Egyvégtében öt órát néztem a tévét...” Ami persze dicséri a felcseperedők ülőképességét, ám állóképességét már kevésbé.

Megszólalt a diáksportolók szövetségének képviselője is, ő meg azért méltatlankodott, mert a felmérések szerint a tornaórákon a fiúk 21, a lányok 16 percet mozognak átlagosan, a többi üresjárat...

Általánosítani mégsem szabad, hiszen azt nyilatkozta a gyermekek élelmezését irányító felelős, hogy a minap az ebéd egyik fogásaként négy deka darálthús főzetett egy deka szójával, ám a mihasznák nem ették meg a fasírtot. Otthagyták a tányéron? Dehogy! Nagyokat fociztak vele...

Lám, mégiscsak mozognak, sportolnak a mai gyerekek, van szuflájuk. Öt deka fasírt csodát tud tenni!

Talán megkóstolhatnák a kimerült rock-muzsikusok is...

Fekete Gábor

LAKÓHELYI DEMOKRÁCIA

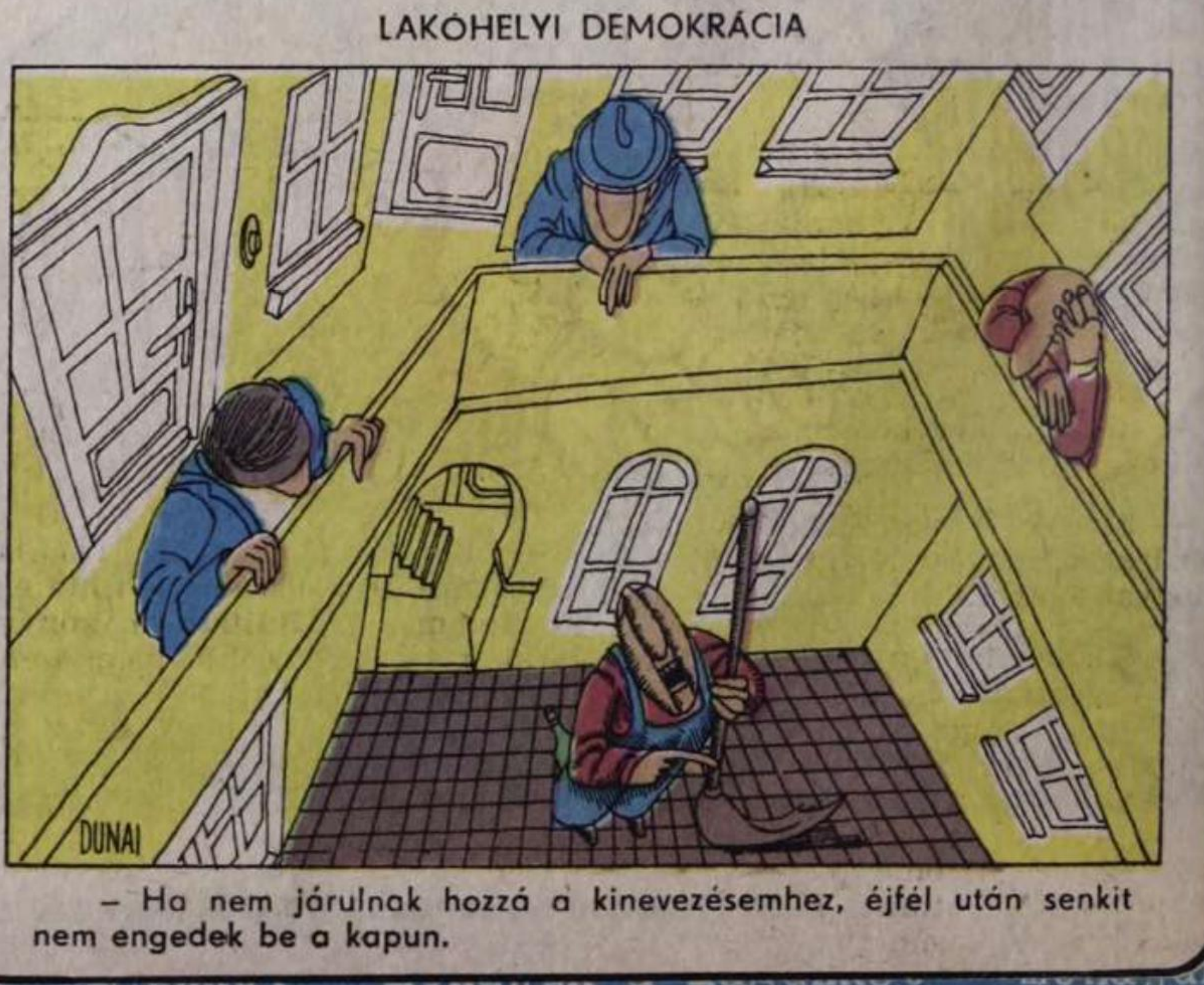

– Ha nem járulnak hozzá a kinevezésemhez, éjfél után senkit nem engedek be a kapun.

Más most...

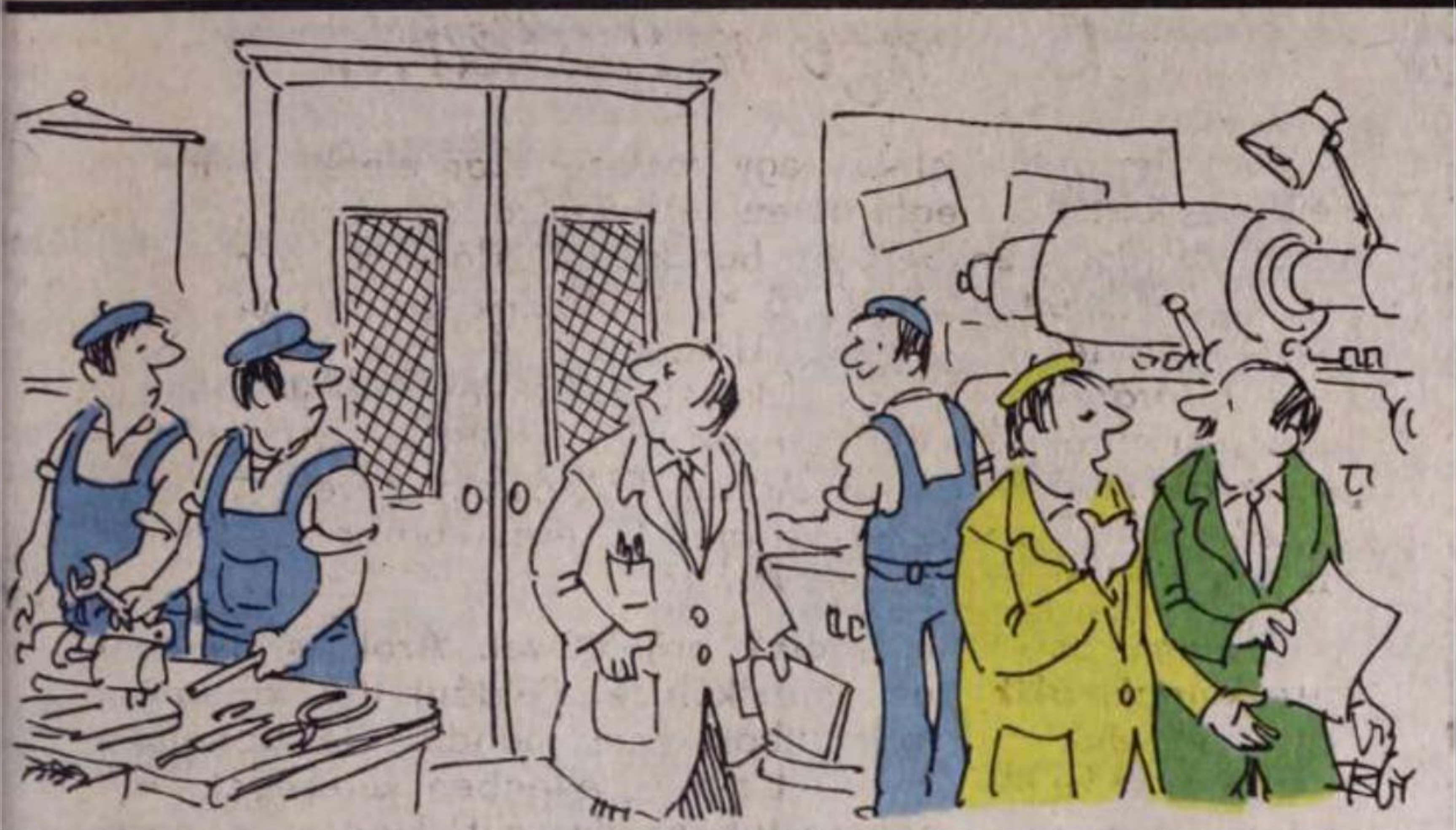

– A bérstop ideje alatt szegeny főnök csak a tekintetével tud differenciálni...

HELYZETKÉP

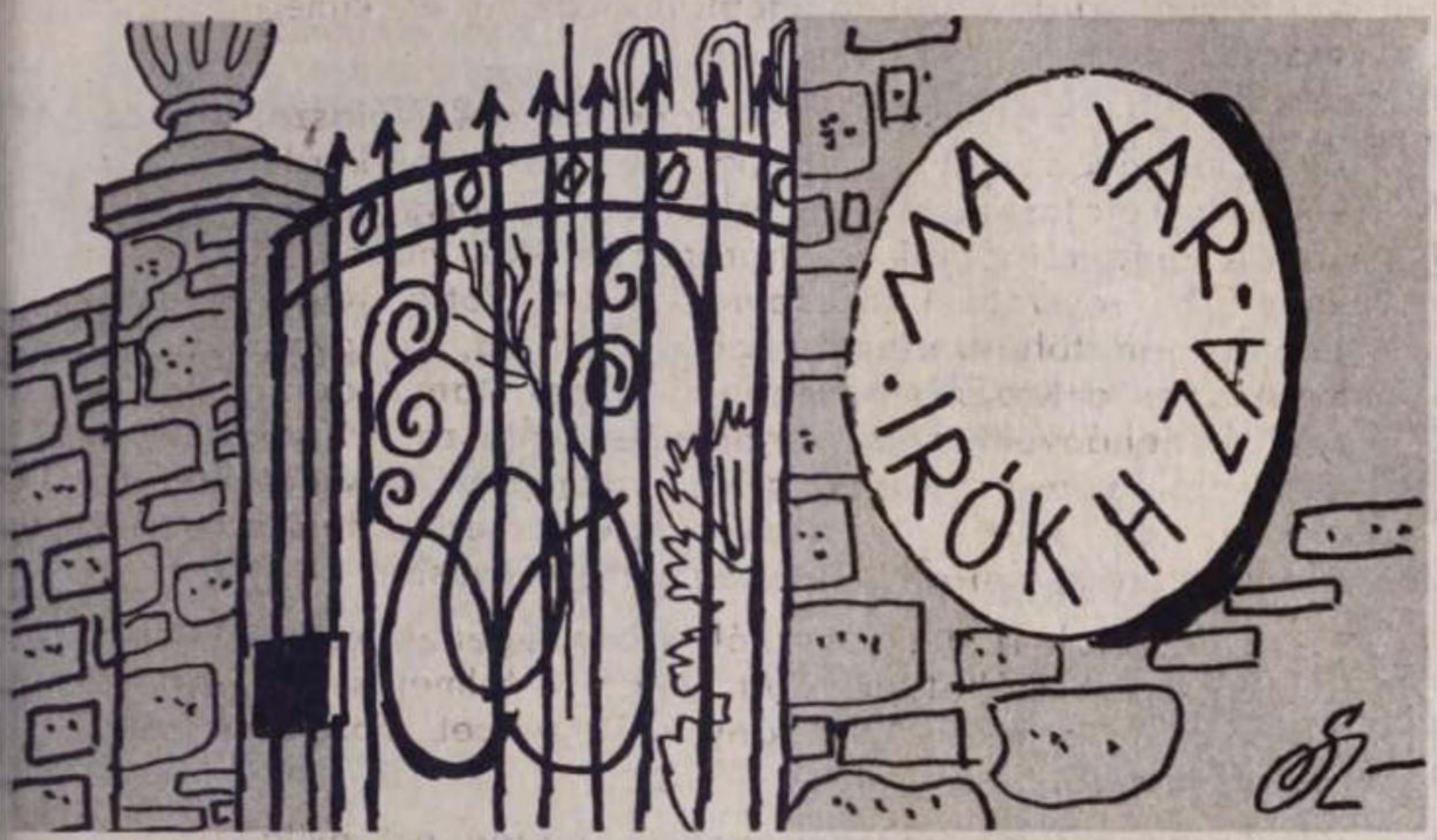
MA YAR.
ÍRÓK H ZA.

LEZÁRTÁK A LÁNCHIDAT

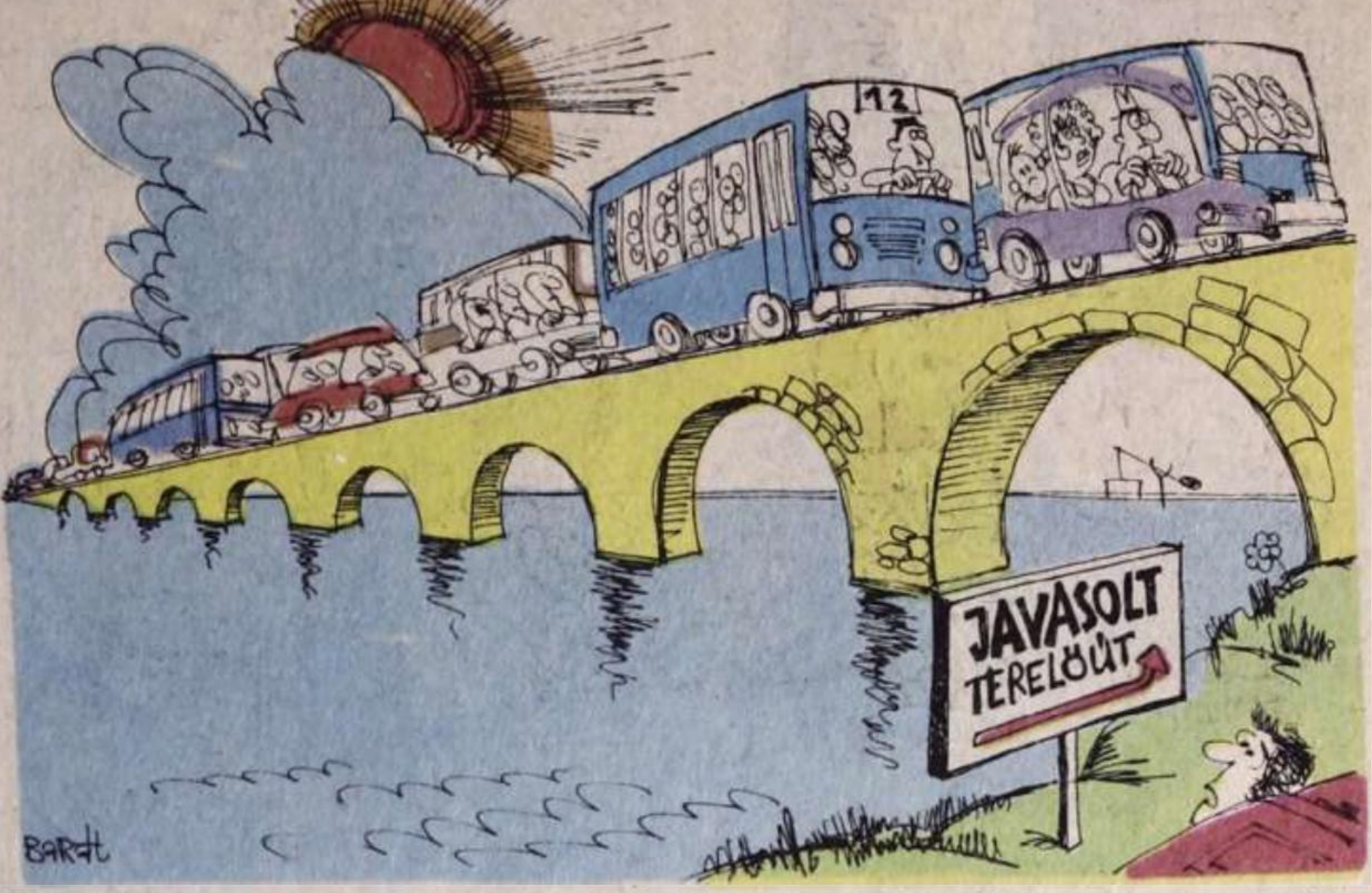

MAGYAR MECCSEK A TOTÓBAN

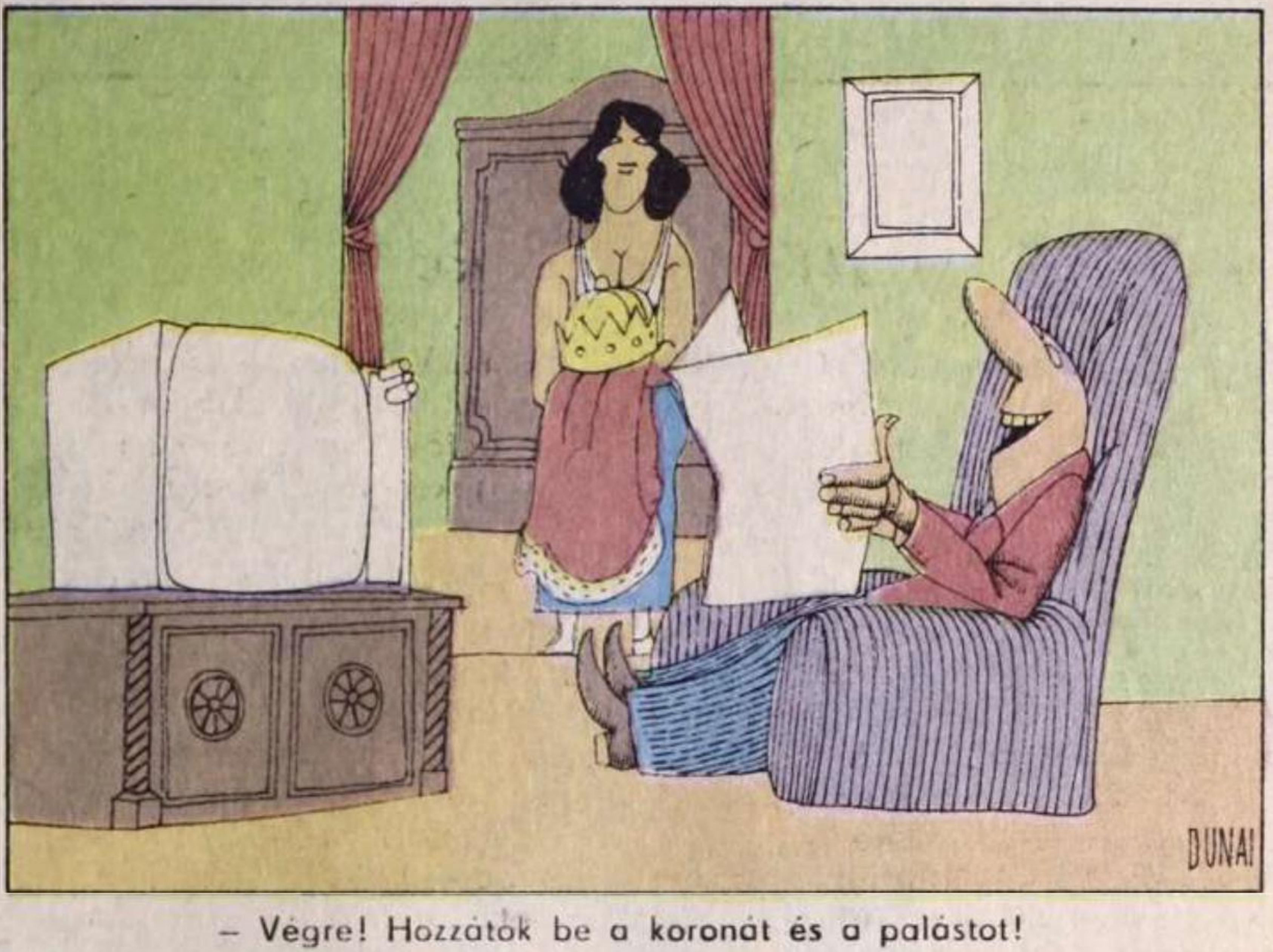

– Végre! Hozzátok be a koronát és a palástot!

BEKAPTAM A DILIBOGYÓT

Megírták a lapok, micsoda vihart kavart odakinn Toni Schumacher könyve. A nyugatnémet váloatott világhírű kapusa felköpött s aláállt. Minden teketória nélül kijelentette, hogy adott eseten maga is szemrebbenés nélkül oppingolt, éppúgy, mint a Bunesliga akárhány másik játékosa.

A magam részéről hálás vagyok chumachernek, danke, Toni. Ez vallomás sok mindent megmayaráz nekem. Tudniillik pici átriánkban napról napra születek olyan kimagasló teljesítméyek, amelyek láttán az ember em tud másra gondolni, mint rra, hogy...

Nos, gyanúmat először a maas férfiúhoz vittem. Ez a maas férfiú néhány napja valami lkavaróan nagy bölcsességet ondott. Ott állt szép címbetűkel egyik lapunk első oldalán is, ogy:

— Jövőnk érdekében kell foglkoznunk az ifjúsággal...

— Mester — ereszkedtem félrdre a magas férfiú előtt. — ogyan jött rá?

— Kispekuláltam — mondta gy roppant erőfeszítéstől egy kisit még mindig bágyadtan. — llítom, hogy nem volt könnyű. osszú esztendőkön rohangáltam stétől hajnalig kis szobám négy la között, öklömet lázas halánkomra szorítottam és egyre azt érdeztem magamtól: minek az rdekében kell az ifjúsággal foglalkoznunk? A múltunk érdekében? Nem! A jelenünk érdekében? Nem!

— És? És?

— Bevallom, itt elakadtam. Tehát más oldalról próbáltam megközelíteni a problémát. Kivel kell a jövőnk érdekében foglalkoznunk? Az öregekkel? Dehogy! Az aggastyánokkal? Még kevésbé!

— És akkor?

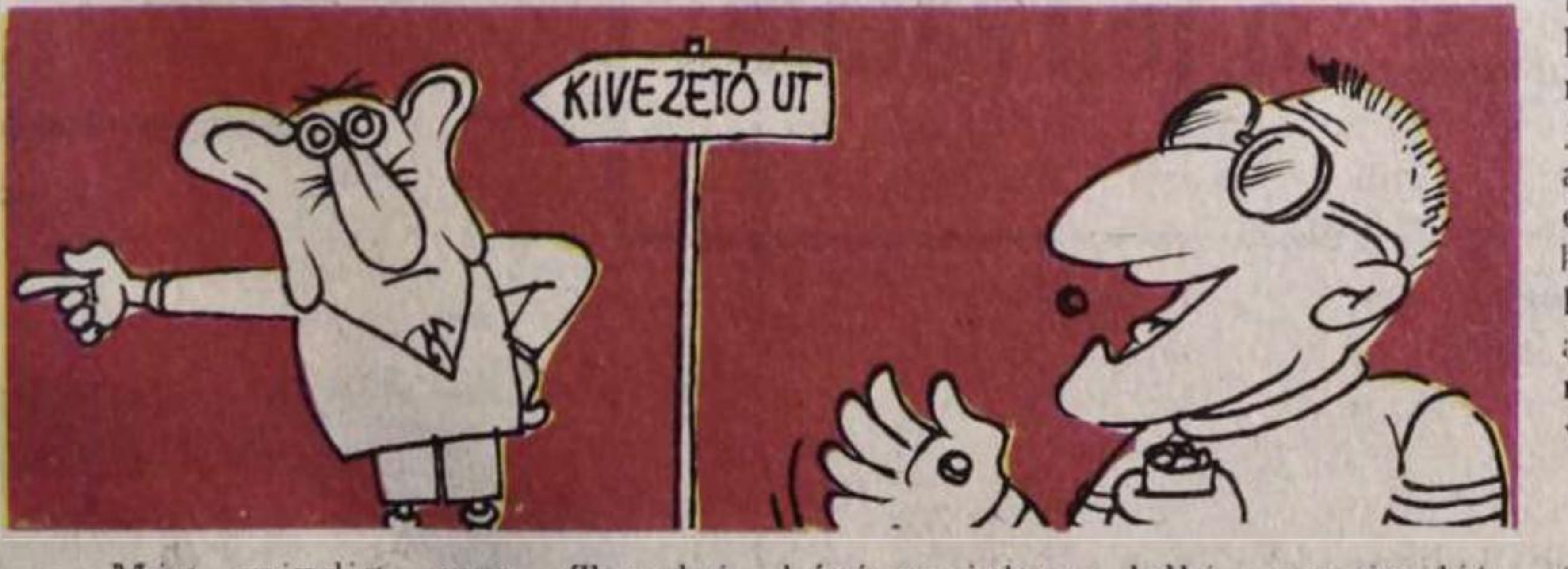

— Még mindig nem. Tanulni kezdtem. Marokszám gyűjtöttem a diplomákat. Bújtam a könyvtárakat. Végül újabb megközelítéssel próbálkoztam. Mit kell csinálnunk jövőnk érdekében az ifjúsággal? Talán meg kell őket patkolnunk? Aligha. Esetleg habostortát kell a képükbe nyomnunk? Kizárt dolog. És akkor...

— Rájött a megoldásra!

— Igen. Miután bekaptam egy dilibogyót.

Második utam a statisztikushoz vezetett. Ő is világcsúcsot javított. Kiderítette, hogy 1971-ben 9,3 évi átlagfizetésből lehetett egy lakást venni, 1983-ban viszont már 20,1 év átlagfizetése kellett hozzá.

— Így van! Így van! — lelkendezett a statisztikus. — Ugrásszerű fejlődés, minőségi változás. Mindig feljebb, feljebb és határ a csillagos ég!

— Kérem szépen — mentem át bárányszivbe e lelki nagyság láttán —, ez azt jelenti, hogy aki lakást vásárol, az 20,1 évig egy falatot sem ehet...

— Na bumm, úgyis kövér az ország!

— ...20,1 évig egy kortyot sem ihat...

— Újabb pofon az alkoholizmusnak!

— ...meztelenül járhat!

— Na hallja, a saját lakásában miért ne járhatna meztelenül?

Bedobtam a törülközőt, megsemmisültem.

— Uram — nyöszörögtem a padlóról —, az utolsó érve fantasztikus. Hogyan jött rá?

— Hát nézze, kérem... bekaptam egy dilibogyót, ugyebár.

Innét a sportvezetőhöz egyengettem lépteimet, újabb páratlan bravúr nyomában. Ez az illető házinyulakat kezdett tenyészteni, hogy legyen miből eltartania az egyesületét.

— Hát ugye az állami támogatás megcsappant, választanunk kellett, szélnek eresszük-e a gyerekeket, vagy inkább összekotorjuk magunk a dohányt. Először arra gondoltunk, hogy felcsapunk énekeskoldusnak, de egy vagyont kérték a verkliért. Sétáltattunk kutyát, vágtunk tyúkszemet, beálltunk madárijesztőnek, nem ment. És akkor segített a sportvezetés.

— Hogyhogy?

— Bekaptam egy dilibogyót! A törvényszerűen beálló mámoros álom során felrémlett előttem a magyar sport egyik mértékadójának magasztos alakja. De roppant furcsa volt. A magasztos alak hosszú fehér füleket viselt, piros volt a szeme és ritkás bajszát izgatottan billegtette. Én akkor már tudtam mit kell tennem. A sportvezetés ismét megmutatta a kivezető utat...

Peterdi Pál

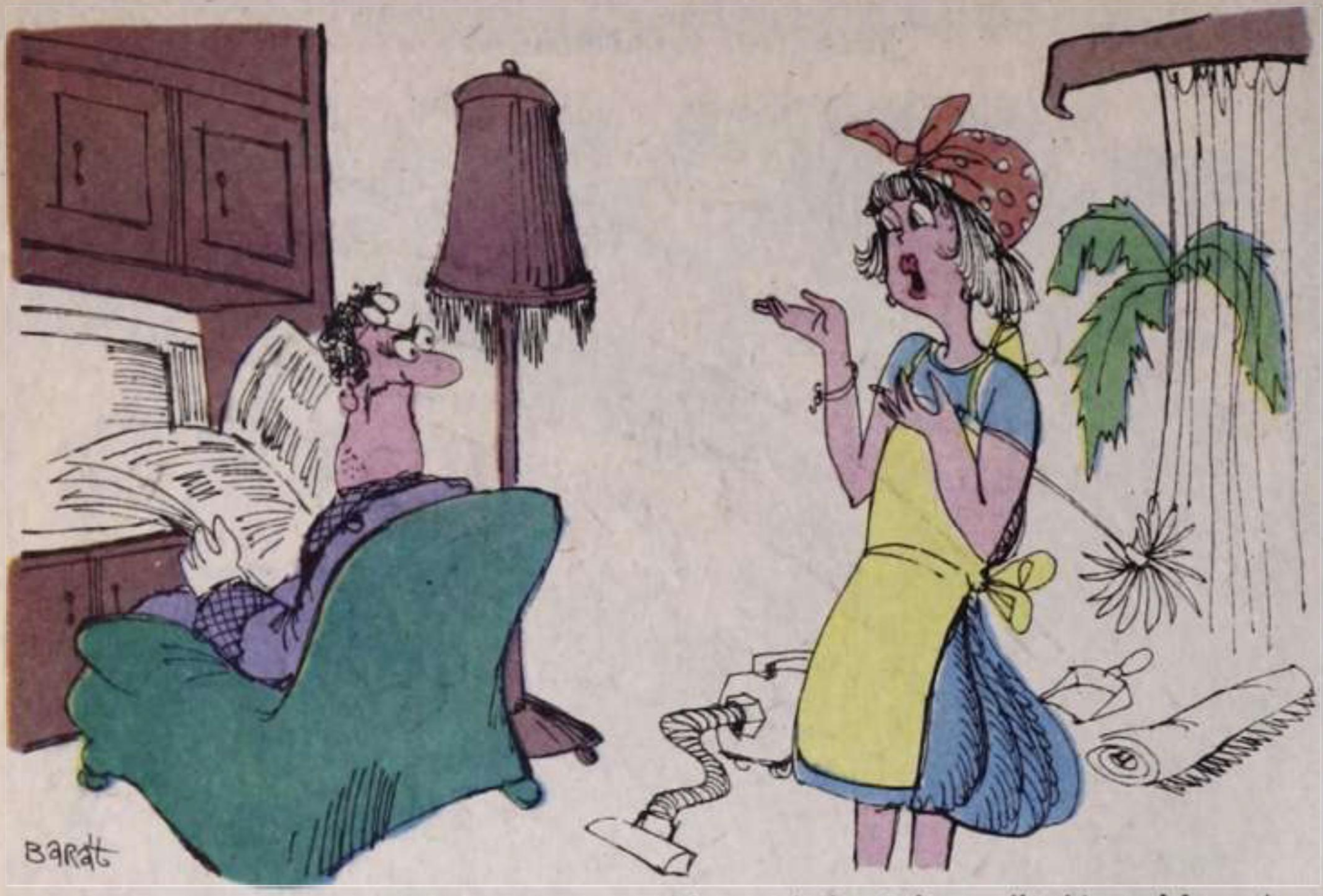

– Nem mesélsz idehaza semmit. Ma melyik virág nyilt ki a Mecsek alján?

VÁLTOZÓ IDŐK

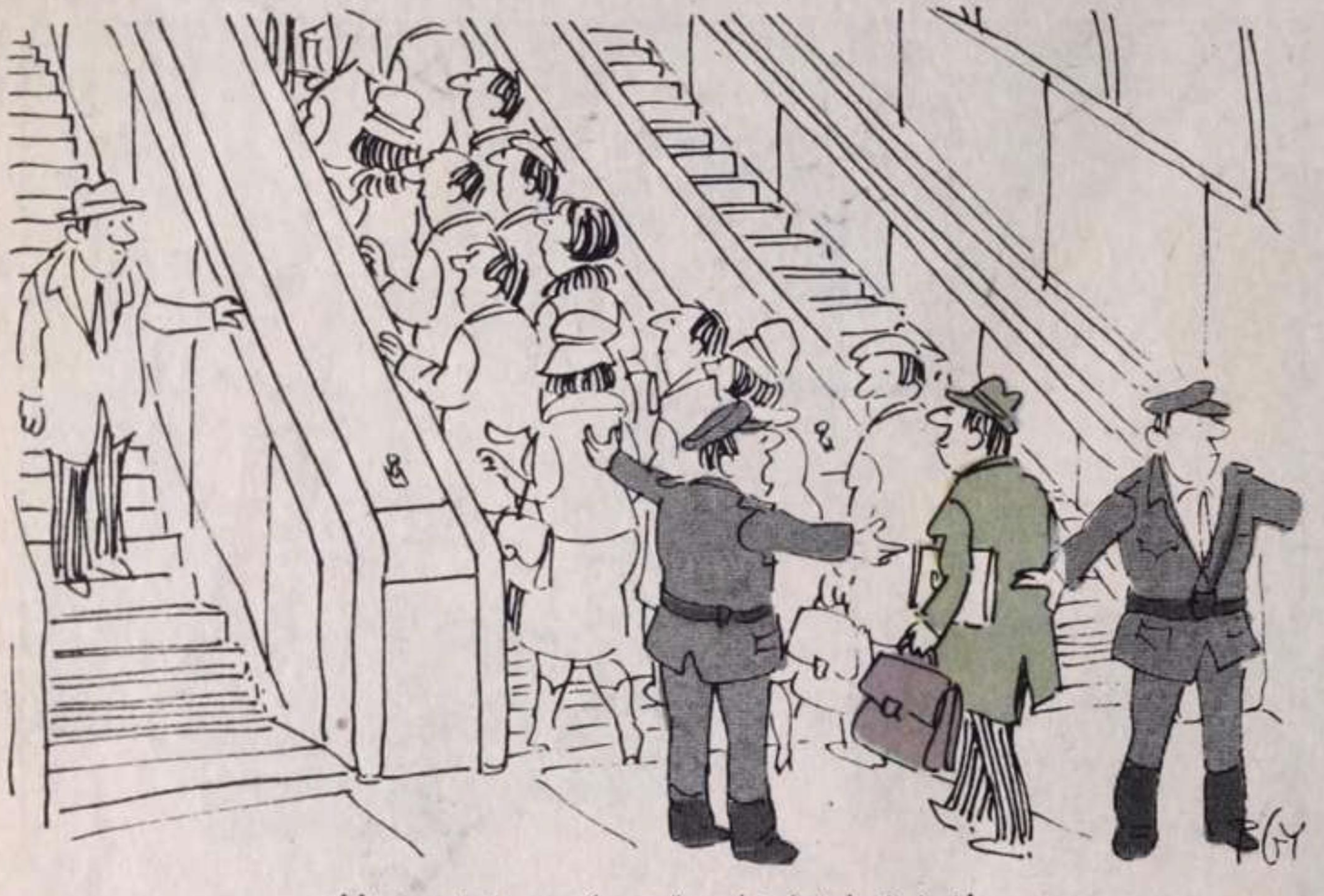

– Utat, utat, az úr műszaki értelmiségi!

SZILÁNKOK

ZENERAJONGÓ

— Legalább amíg operáljuk magát, ne bömböltesse a zsebrádióját.

PECH

— *Remek összeköttetéseim vannak. De mit érek vele, ha már mindent megszereztem az életben.*

BÁTORSÁG

L. bátran rámutat társadalmunk olyan visszás jelenségeire, melyek már megszűntek.

KARAKTER

— *Nekem mindenről megvan a saját egyéni véleményed.*

DIPLOMÁCIA

A magas szerződő felek megegyeztek abban, hogy remek volt a húsleves.

GŐG

— *Én az életbölcsességet a könyvekből tanultam. Természetesen azokból, melyeket én írtam.*

JÓ GYEREK

— Én minden terhet leveszek a szüleim válláról — és átrakom az öcsém vállára.

SÓHAJ

— *De szép családi életet tudnék élni valaki mással!*

MÉLTATLANSÁG

— Méltatlanná váltál a gyűlöletemre!

ANTI-BÁJITAL

— *Ha ezt megitatja a férjével, éjszaka nem molesztálja magát.*

SÉRTŐDÉS

— Velem beszél így, aki 1945-ben részt vettem a földosztásban?!
— Milyen minőségben?
— Az én húszezer holdamat osztották fel!

ŐSZINTESÉG

— *Őszinte lehetek?*
— *Természetesen.*
— *Sajnos képtelen vagyok rá.*

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— Az és kislányom már egyedül öltözik, vetkőzik a randevún.

SZEMTELENSÉG

— *Hogy tetszik lenni?*
— *Köszönöm jól.*
— *Ennek egyáltalán nem örülök.*

Galambos Szilveszter

FULÖP GYÖRGY:

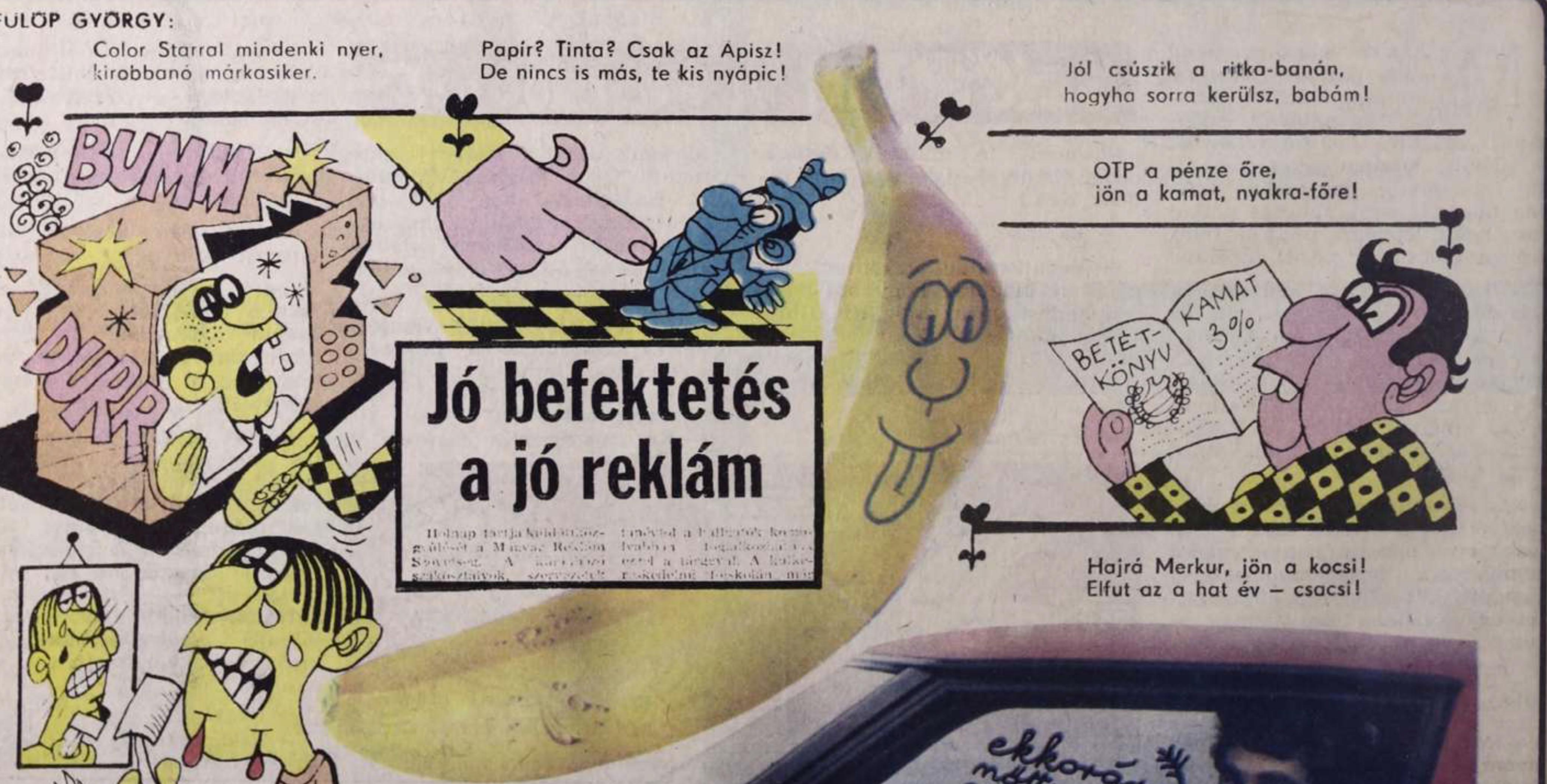

Color Starral mindenki nyer,
kirobbanó márkasiker.

Papír? Tinta? Csak az Apisz!
De nincs is más, te kis nyápic!

Jól csúszik a ritka-banán,
hogyha sorra kerülsz, babám!

OTP a pénze őre,
jön a kamat, nyakra-főre!

Hajrá Merkur, jön a kocsi!
Elfut az a hat év – csacsi!

Drága import-smonca helyett
vérrel szentelt magyar zsilett!

ESTI RéMMESE

A kaparászás, amely az előszobaajtó irányából jött, diszkrét volt, de idegesítő. Elég volt egyetlen pillantást vetnem az órámra — hajnali négy volt — és máris tudtam, hogy e rendkívüli időben csakis Csámcsogi néni lehet, teljes nevén Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz.

— Kezét csókolom! — köszöntöttem illő tisztelettel házunk egyik szavazópolgárát.

— Nem csókolom! — igazított ki az idős ember. — Sokkolom.

Ilyen korai időpontban, ha csak tehetem, kerülöm a nyíltszíni összecsapásokat. Ezúttal is így történt. Odakint mínusz tíz fok hideg tombolt, ezért próbáltam az ajtót résnyire nyitni, de Csámcsogi néni megelőzött. Nemhiába volt fiatalabb éveiben válogatott sportlövő, olyan reflexei voltak, mint egy edzett közéleti embernek.

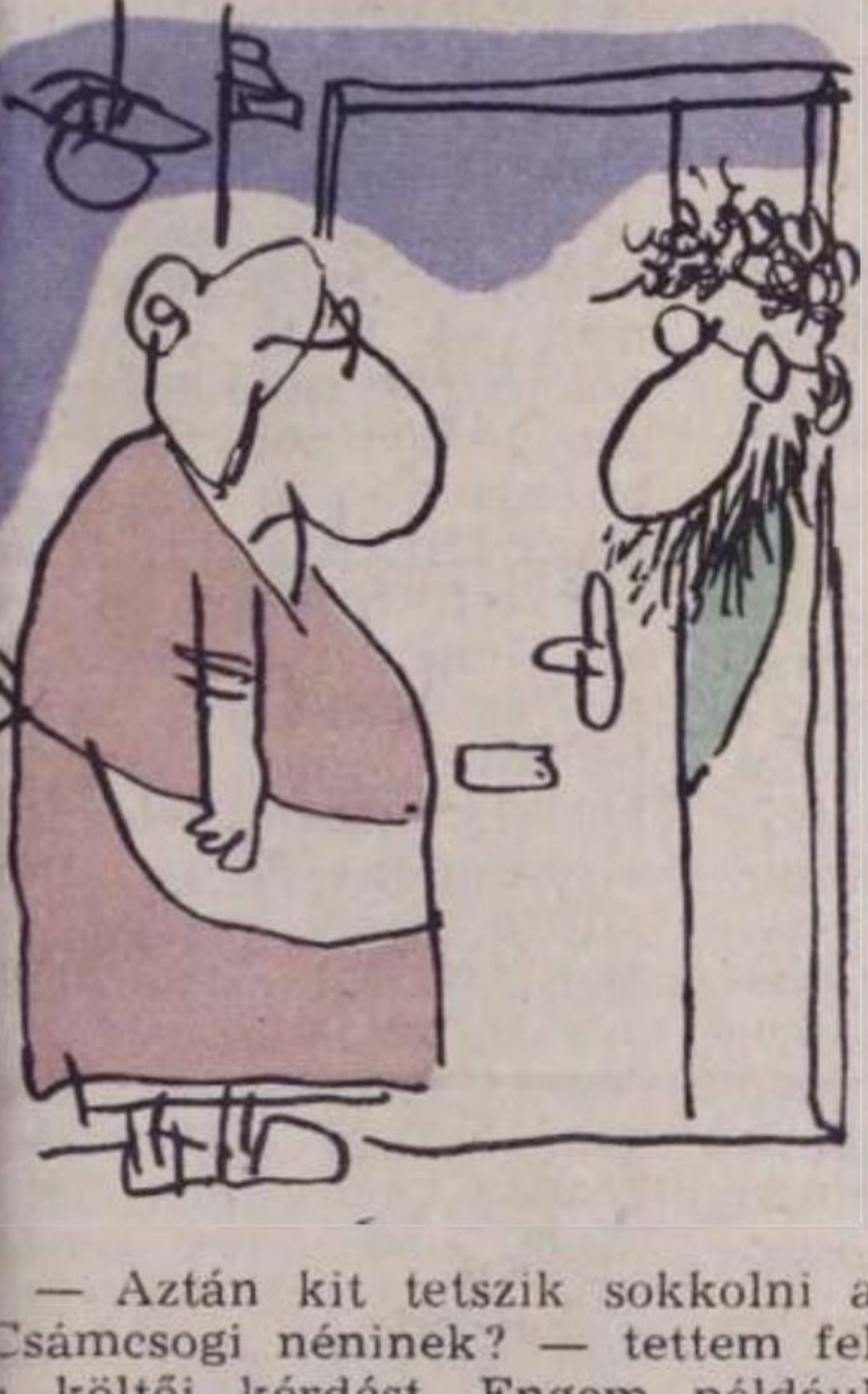

— Aztán kit tetszik sokkolni a Csámcsogi néninek? — tettem fel a költői kérdést. Engem például már hosszú évek óta sokkolt: hol azzal, ha megjelent, hol pedig így, hogy hónapokra eltűnt.

— Én még senkit nem sokkolok! — horkant fel önérzetesen Csámcsogi néni. — Engem sokkoltatnak a tévében, csütörtökönként.

— A lottóhúzásra tetszik gondolni?

— Kit érdekel a lottóhúzás? — húzta össze a szemöldökét Csámcsogi néni. — Úgyis mindig a protekciósok nyernek. Hallottam, hogy megy az ilyen, egy kis összeköttetés, miegymás. Én arra a sokkolásra gondolok, amit a Juszt Laci csinál nekünk csütörtökönként, a híradó végén.

Elnéztem ezt a Csámcsogi nénit: mindennap kétszer gyalog jár föl a magasföldszintre, kisnyugdíjas, nagy villanyszámlás és mégis, hagyja magát sokkoltatni.

— Mi a baj? — kérdeztem, hátha a tárgyra tér. Ekkor már benyomult a fürdőszobába, úgy lökődött maga előtt, mint akinek ez a tanult szakmája. A hálószobánál azután megvetette a lábát, megmerevedtek a frontok, egyikünk sem mozdult.

— Bemutatnak egy balesetet — mondta Csámcsogi néni. — Ez még rendben is lenne, történjen valami abban a televízióban, nem igaz? Utána általában nyilatkozik egy rendőrkapitány, még az is elmegy. Igaz, egyikük sem egy Derrick felügyelő, vagy egy Colombo hadnagy, de még ez sem baj.

— Mi a baj? — ismétlem meg a kérdést.

— A tanulság — mondta Csámcsogi néni. — Amiket a riporter elvtárs hozzátesz a maga keresetlen modorában. Egyik héten azt mondja két mosoly között: Vigyázzanak, különben úgy meghalnak, hogy utána attól koldulnak. Egy héttel később pedig azt javasolja, hogy aki eddig még nem halt meg az utakon, az lehet, hogy következő héten már nem nézheti a Sokkolót, mert feldobja a talpát.

— Ez sokkolja a Csámcsogi nénit? — kérdeztem együttérzően.

Háromnegyed öt volt, nagy oka lehetett, ha a nyugdíjas lakótárs felvert legszebb álmomból.

— Ötletem van! — nézett mereven a szemembe a kérdezett. — Más tévéműsorok végén is lehetne sokkolót csinálni.

— Ezt hogy tetszik érteni a Csámcsogi néninek? — kérdeztem.

— Minden műsor végére kellene valami tetszetős tanulság. Mondjuk a Panoráma után a műsorvezető ránk meredne és azt mondaná: Emberek! Ne tessenek halomra lövöldözni egymást, mert elfogy a lőszer! Az Esti Mese után, miután a gyerekek már elhordták irhájukat az ágyba, azt lehetne mondani: A felnőttek is legyenek jók, mert különben úgy járnak, mint a két kismalac, akiknek állami gondozásba vették a mostohájukat. Vagy ott van az Ablak, tele meteorológusokkal. Jó, elmondják, milyen időt vártak, s ahelyett milyen lett. Ez rendben van. De miért nem teszik hozzá, hogy hűvös időben rétegesen öltözzünk, különben úgy megfázunk, hogy a következő adást már csak a halottaságyunkból nézhetjük?

— Mindez nagyon érdekes — mondtam, miközben igyekeztem kifelé tuszkolni Csámcsogi nénit. — S most mi a terve?

— Megírom a televíziónak! — jelentette ki nem kis büszkeséggel.

Látszott rajta, távozni készül. Keze már a kilincsen volt, egyik lába még benn, a másik már a folyosón, épp csak annyira, hogy bejöhessen a zimankó.

— Tudja mit írok a levél végére? — mondta olyan hangon, mint akinek a kezében négy ász van. — Azt, hogy mindenkit sokszor sokkol Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz.

Föld S. Péter

ÚJ FÖLDRAJZI FOGALOM

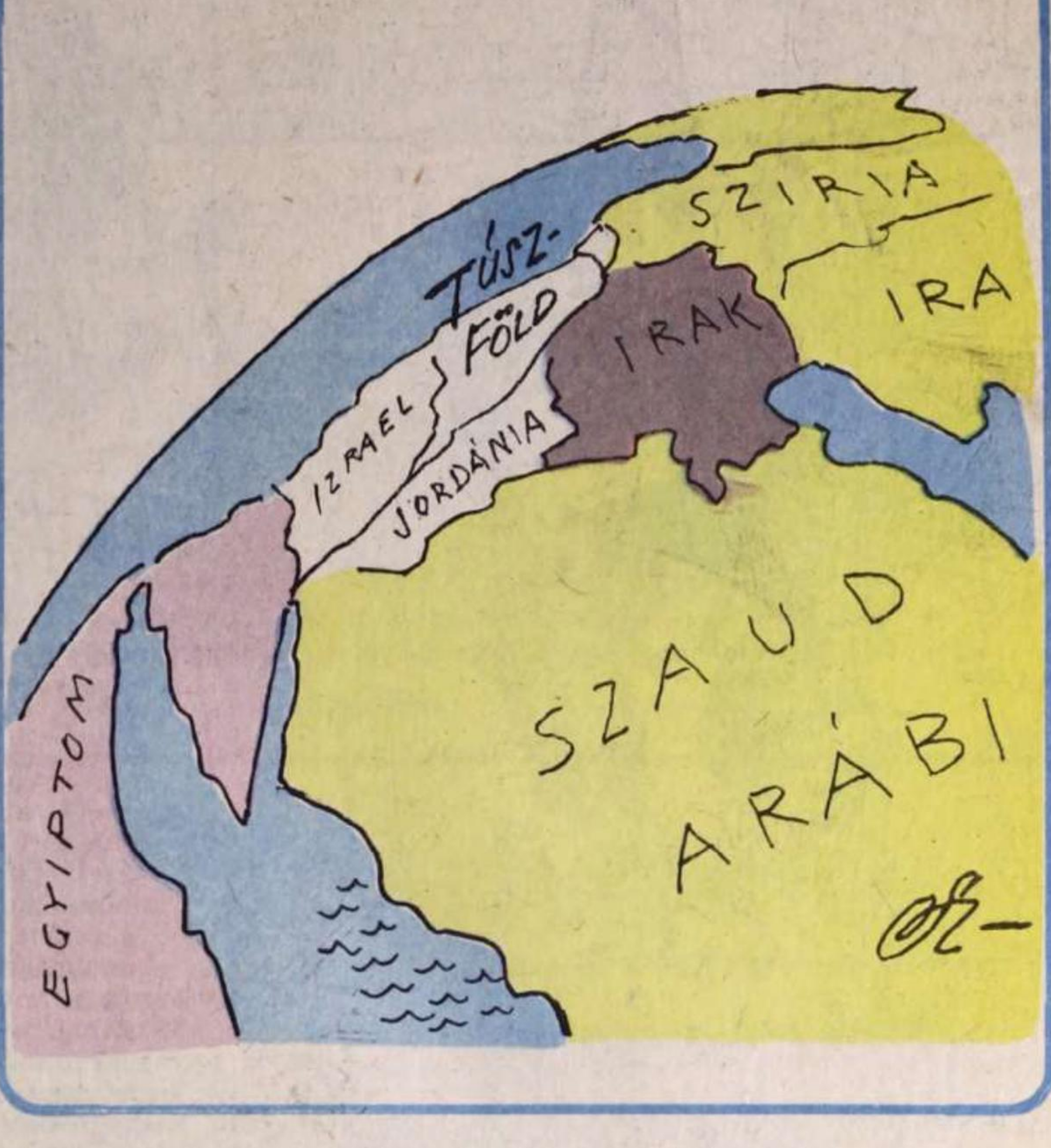

TÜZSZÜNET

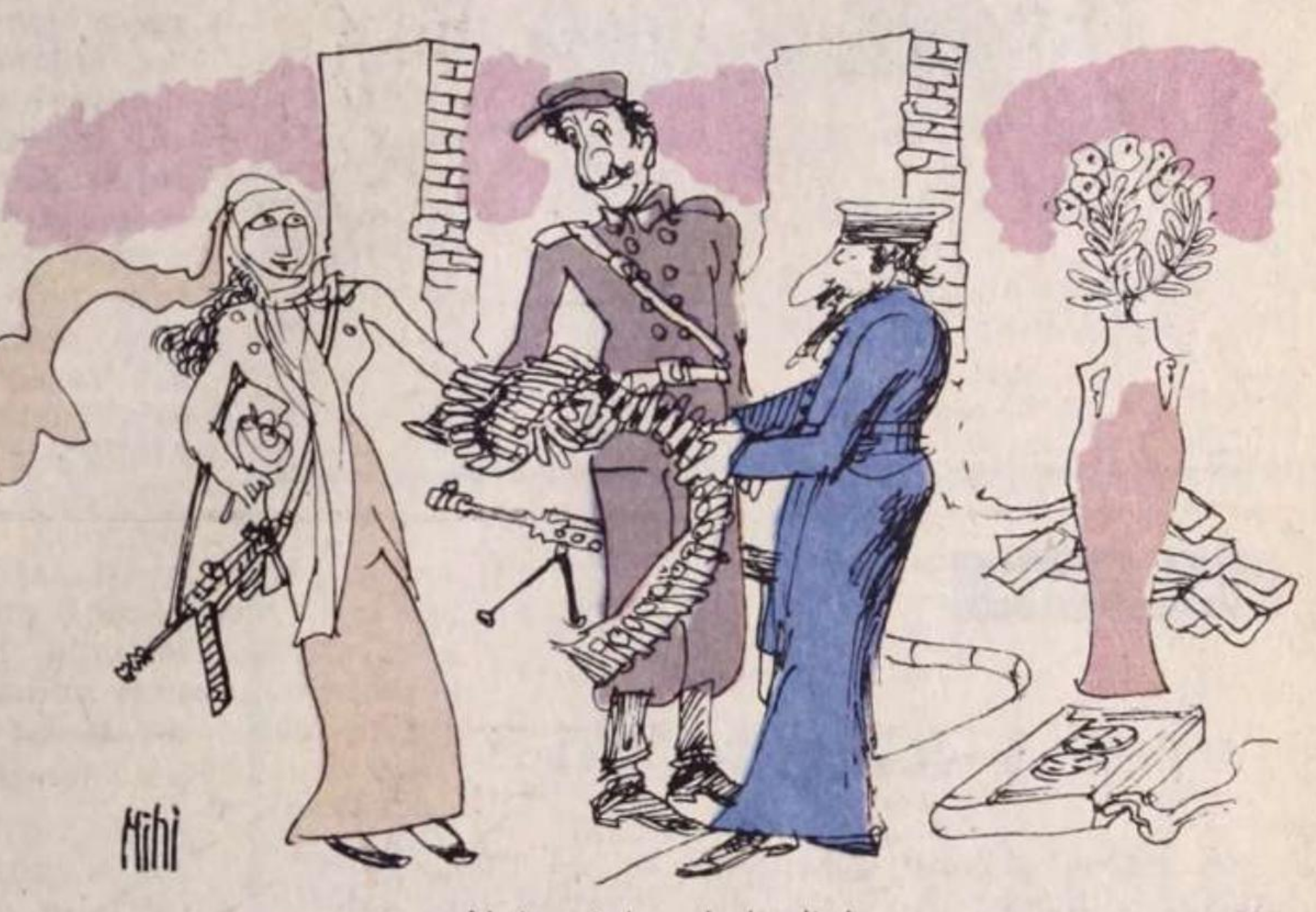

– Holtomiglan, holtodiglan.

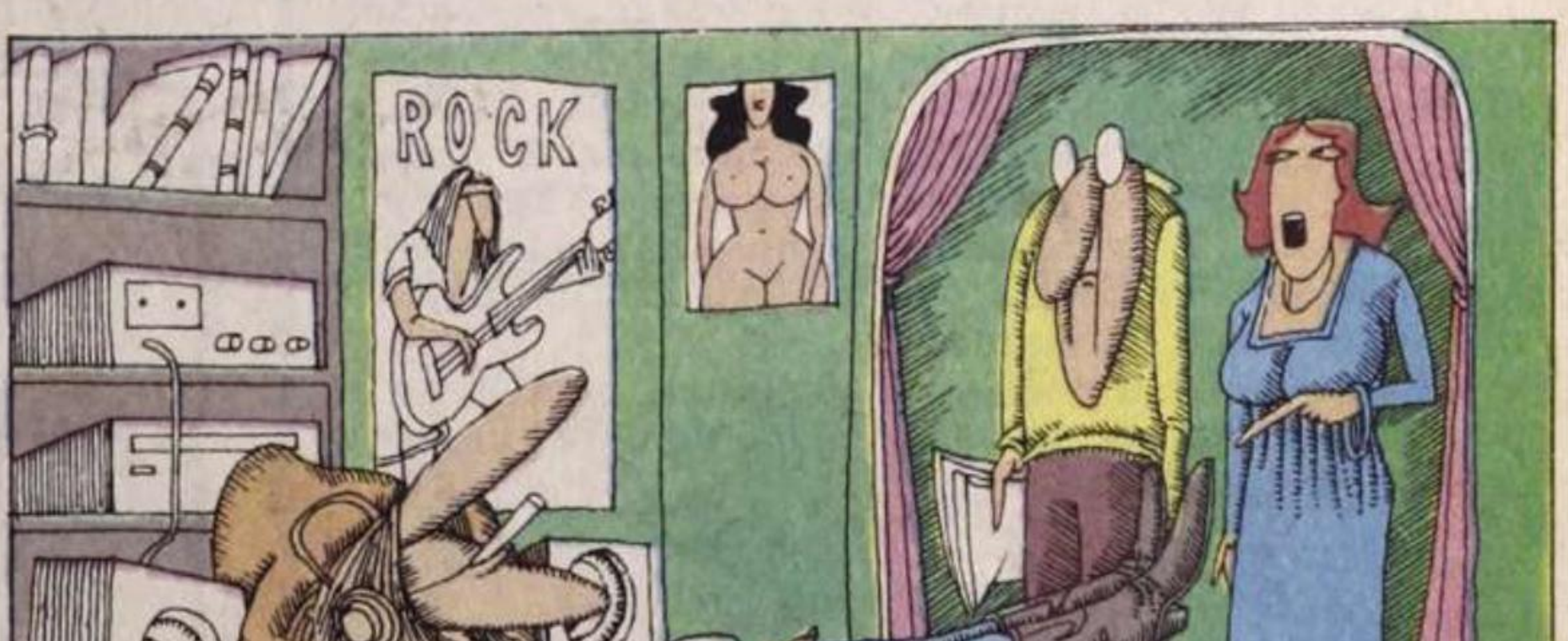

– Géza! Csinálj már valamit! A gyereknek lazulnak a morális eresztékei!

KISZ-jelszó: Jövőnk a tét!

MINDIG SZERETTÜNK KOCKÁZTATNI…

TEKINTÉLY

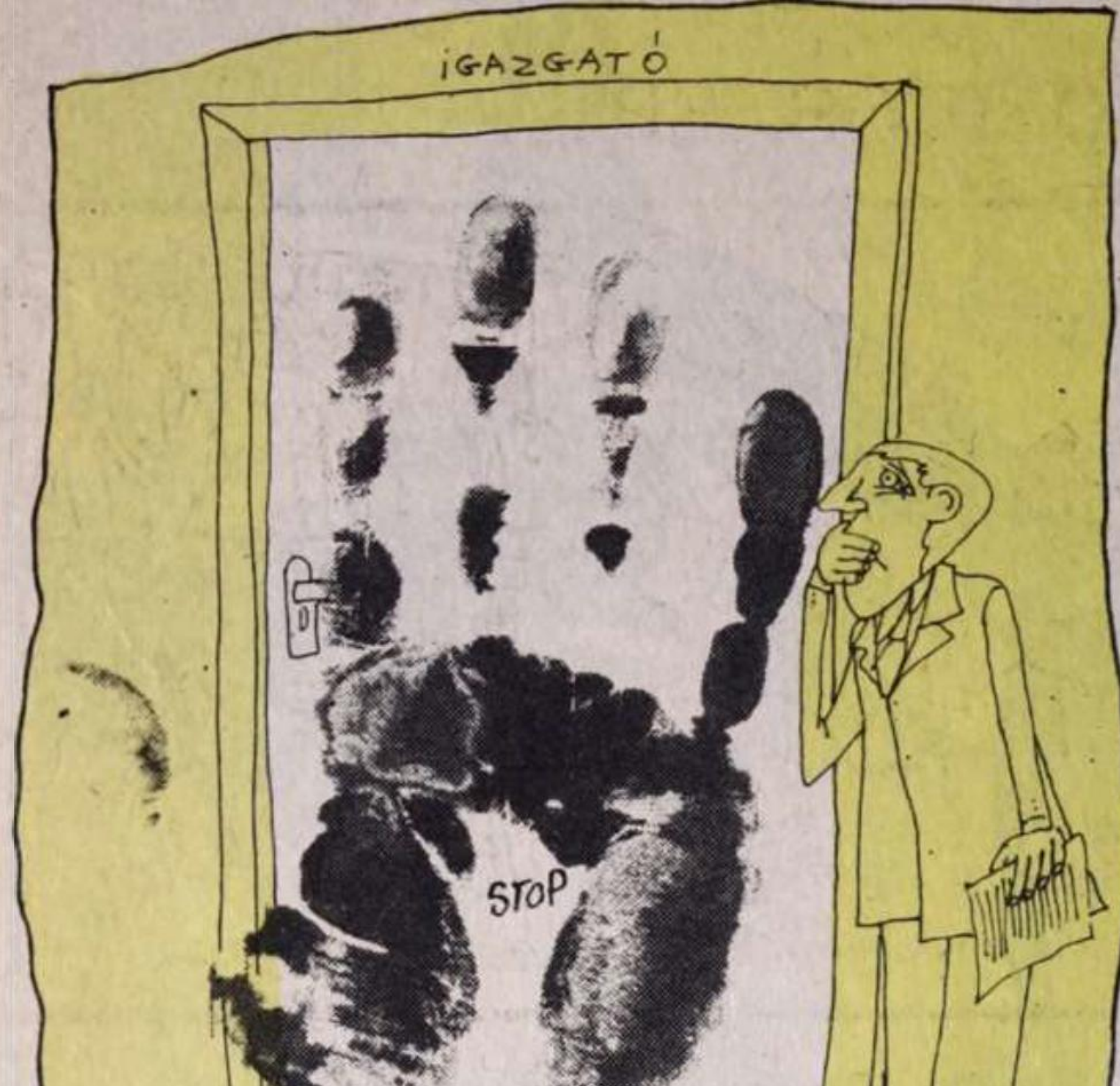

PIACI INFORMÁCIÓ

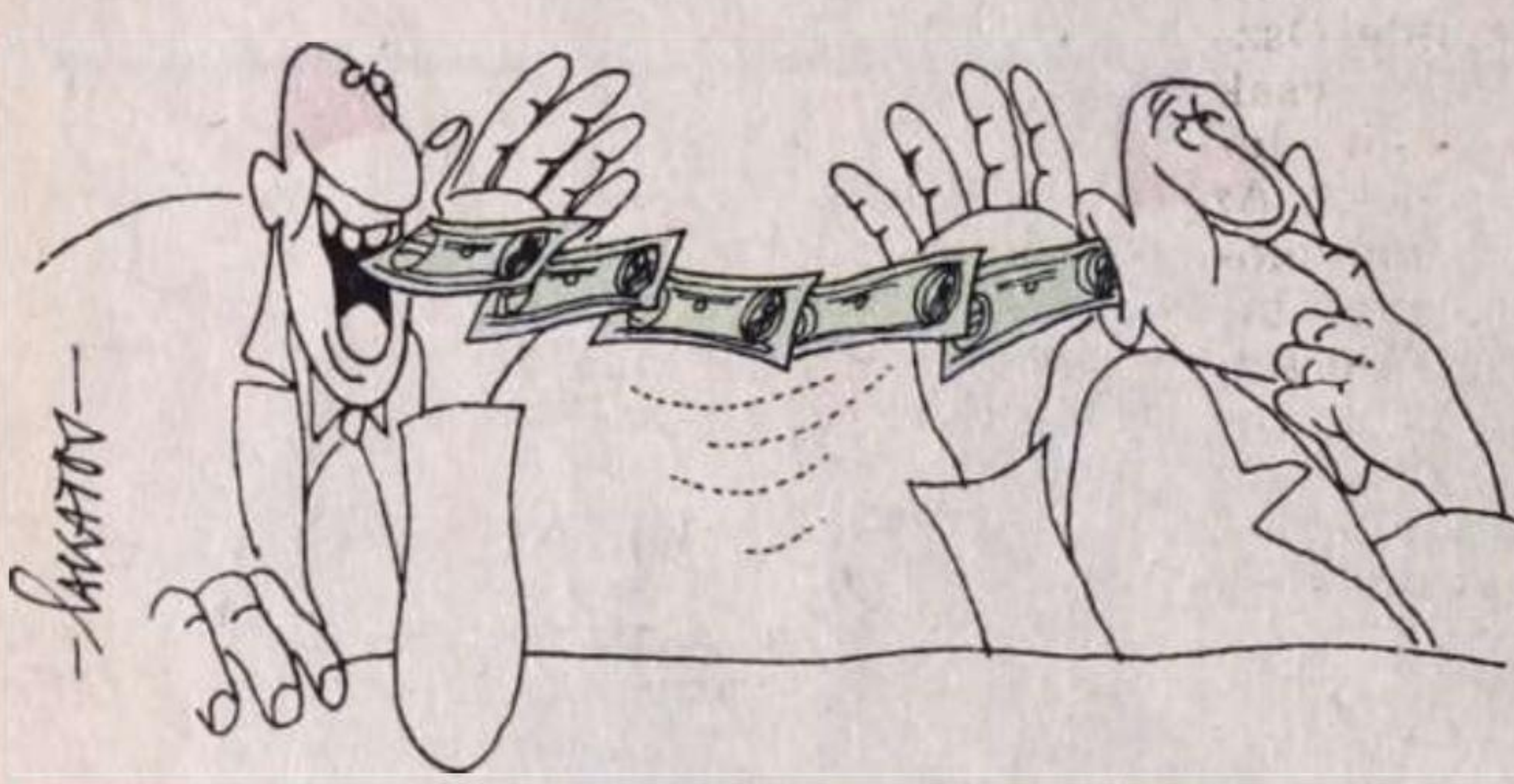

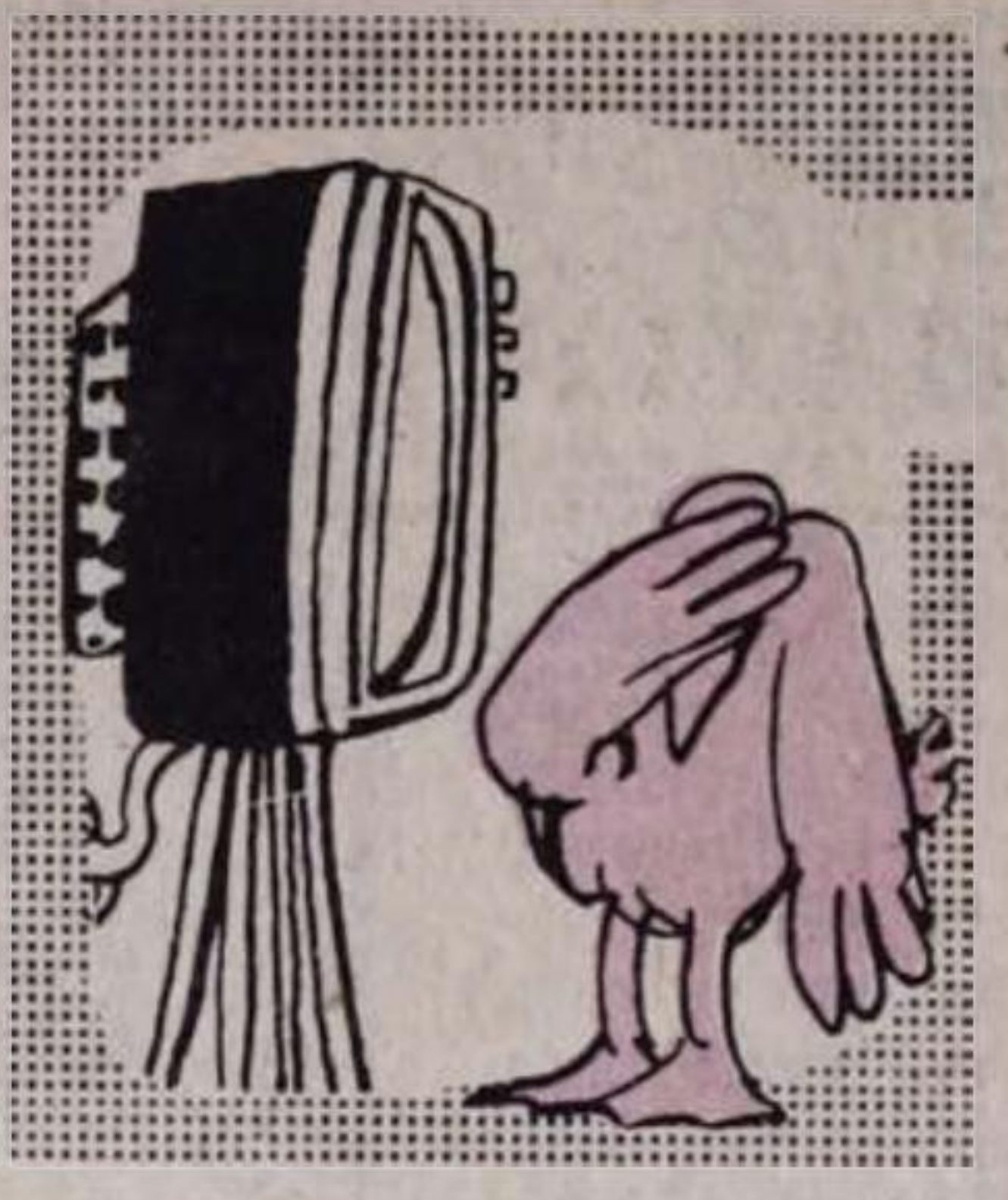

Milyen nő után fussunk?

Csalódtam, feleim, az *Eltűnt október 7-én* című francia krimiben. Mert igaz ugyan, hogy lélektanilag jól volt fölépítve, következésképp cselekménye is épkézlábra sikeredett; nemkülönben igaz, hogy vonalvezetése logikus, feszültsége pedig kellemesen idegborzoló volt; ezzel szemben sajnálattal nélkülöztem benne szívem csücskeit, az agyalágyult rendőröket, akiknek látványával néhány nappal korábban egy, az NDK-ból érkezett bűnügyi film bezzeg nem fukarkodott. Tán még emlékszik rá a kedves olvasó, abban a filmben minden kis kölyök ismert egy házkapuval álcázott sikátort (nem is szólva az elvetemült gyilkosról, aki többet közlekedett rajta, mint ahányszor vacsorázott), pusztán a városka rendőreinek nem volt fogalmuk a rejtekút létezéséről. A krimik feszültségét az efféle, élénk derültséget keltő epizódok általában kellemesen oldják (az NDK valóságos rendőrei alighanem hanyatt is terültek a röhögéstől filmbeli kollégáik láttán), épp ezért elvártam volna, hogy egy francia krimi is fakasszon némi ilyesfajta derűt. De nem, ezek a bitang franciák, akik a komor Corneille-en és Racine-on nevelkedtek, juszt sem elegyítenek humort egy tragédiába. Disznóság!

Annyit mindenesetre megállapítottam, hogy — szemben az említett kisvárosi rendőrökkel — a *Ki megy a nő után?* című Shaffer-film Belinda nevű hősnője még a London nevű nagyváros nyírott-bokor útvesztőit is úgy ismeri, mint a férje tenyerét, s nyilván a rejtekutakról, átjáróházakról, horrormozi-belsőkről stb. is többet tud, mintsem az — legalábbis férjuram szemében — kívánatos volna. Mellesleg megjegyzem, hogy ezt a filmet a tévé nőnapi főműsornak szánta, nyilván abból kiindulva, hogy nőnapra olyan film való, melynek címében svarcaufvájsz benne van, hogy *NŐ*. De az is elképzelhető, hogy a jól kereső brit férjek dologtalanul csellengő, unatkozó aszszonykáinak halaszthatatlanul kivívandó jogaira óhajtotta ráterelni a tunya magyar férfitársadalom figyelmét. Mert, miként a filmből kitetszett, végtére is megengedhetetlen, hogy korlátozzák a feleségeknek ama jogát, hogy reggeltől éjszakáig csak úgy lopkodják isten drága napját, s delfines-medencéknél avagy melegházakban csellengjenek a meleg ház... akarom mondani, meleg házitűzhely helyett, miközben férjük hol egy operaházi páholyban, hol otthoni vacsoravendégek gyűrűjében lesi, eszébe jut-e lézengő párjának ő még valaha is az életben. S valóban: nincs-e joga egy munkavállalásra nem szoruló feleségnek rendszeresen megfeledkezni hol a vacsoravendégekről, hol a vendégek vacsorájáról? S kérdem én a szerzővel: köteles-e eltűrnie ráadásul férje viszolyogtató berzenkedését ezen életvitel ellen? Hát hol marad az egyéniség százszorszent szabadsága?

Igen, kérem, itt tartunk, feleim. Azaz itt tartanak ott. Mi itt nem egészen ott tartunk, sajnos, mert mifelénk még a *dolgozó* nők jogait sem méltányolják mindig, például azt, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér járjon nekik is, amint arról már a századelő óta annyi szó esett. Mert azzal a két szál nőnapi gerberával nincsenek igazán kisegítve, noha — igaz, ami igaz — az a két szál a nőnap előtti héten százhúsz forintba is belekóstál. Nem: még ha eladnák sem jutnának delfines-medencék közelébe, két okból: 1. nőnap után a gerbera ára leesik, 2. a legközelebbi delfines-medence nem százhúsz, hanem több tízezer forintnyi távolságra van tőlük.

Mégse mondja nekem senki, hogy a Magyar Televízió csak a gazdag brit feleségek jogait tiszteli, s nem ád teret a magyar nők érvényesülésének. Éppen a nőnapon adta ékes bizonyítékát az ellenkezőjének. Hiszen lám, az aznap esti főműsort Baleczky Annamária vezethette, sőt az illetékesek azt is lehetővé tették, hogy *A hét* keretében jelentkező kis-híradót Bayer Ilona állítsa össze, csupa női munkatárssal. Ez a figyelmesség külön is meghatott engem, s csupán azért nem vettem elő a zsebkendőt, könyűimet letörlendő, mert arra gondoltam, hogy a tévébeli férfiak nem is igen érhetnek rá olyankor dolgozni, amikor köztudomásúlag éppen a nők ünneplésével vannak feszt elfoglalva.

Csin-csin!

Timár György

FOTÓSAROK

A KERÉKEVŐ

A képen látható középkorú úr 43 éves. Közel másfél évtizeden keresztül egy fővárosi nagyvállalat könyvelője volt, ám egy napon rájött arra, hogy elege van a számok és egyenlegek világából.

Ekkor ette meg az első biciklikereket, melyet azóta már több mint 200 kerék követett. Az egykori könyvelő természetesen feladta biztos állását és azóta életét a kerékevésnek szenteli. Egy zártkörű, baráti beszélgetésen elmondta, hogy fiatal gyermekként megevett egy rollert, de az ügynek akkor nem volt folytatása.

Arra a kérdésre, vajon a fogaknak nem árt-e a sok kerékevés, azt válaszolta: ha nem túl kemény a gumi, akkor nem lehet baj.

efespé

(MTI fotó)

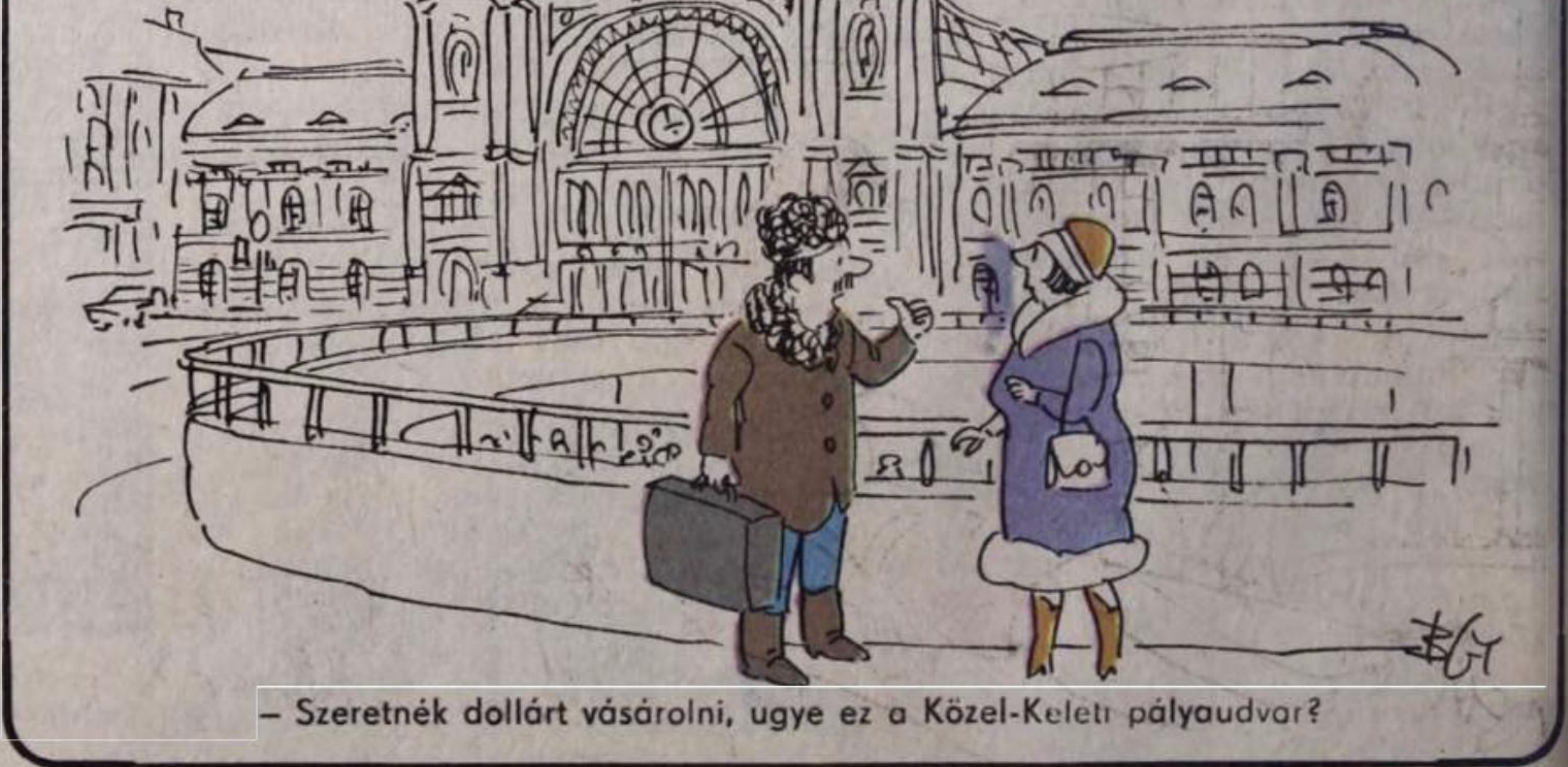

– Szeretnék dollárt vásárolni, ugye ez a Közel-Keleti pályaudvar?

Óriási világharangot építünk

HOGY LEGYEN MIT FÉLREVERNI?

Kivonják a forgalomból a régi tízforintost

NEM TARTALMAZOTT TARTÓSÍTÓSZERT...

LÁTHATÁS

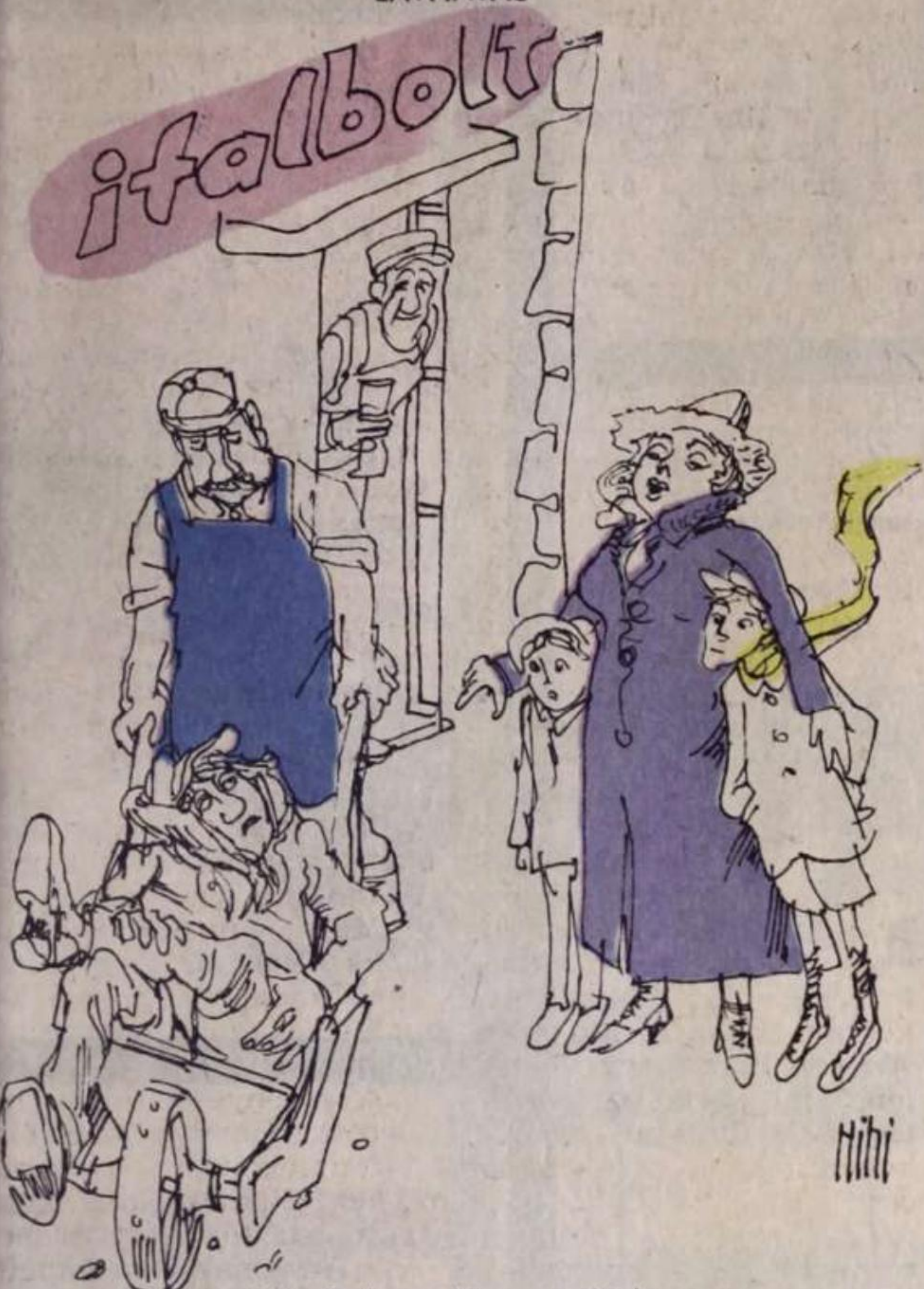

– Nézzétek, ez itt az apátok . . .

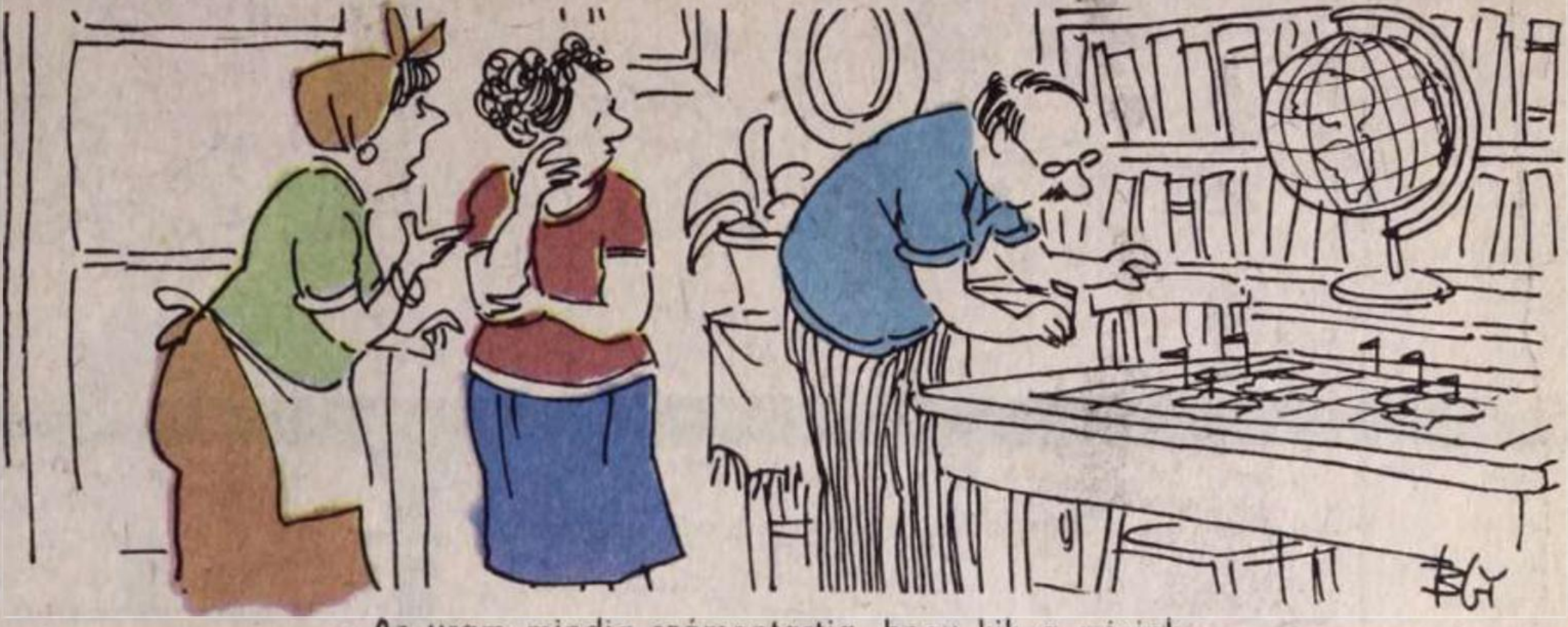

– Az uram mindig számontartja, hogy kik a mieink . . .

AFORIZMA A DIVAT

Aki figyelmesen olvassa a napi- és hetilapokat, az alkalmi kiadványokat és kalendáriumokat, megállapíthatja, hogy egyre több hazai követője akad Montaigne-nek, La Rochefoucauldnak, Wilde Oszkárnak és Kabócza Ödönnek, hogy csak a nevesebb aforistákat említsem. Mi lehet az oka e műfaj újjászületésének? Az emberek kétségtelenül vágynak a művelődésre, de visszariadnak az időigényes tanulmányoktól. Egy felmérés során kiderült, hogy még az erőteljes fiatalok is szívesebben birkóznak meg egy-egy rövidebb aforizma, mint Proust „Az eltűnt idő nyomában" című 16 kötetes remekművének elolvasásával. A mai ember igyekszik úgy beosztani az idejét, hogy gondolatvilágának gazdagításán kívül alkalma legyen bűnügyi filmeket, labdarúgó-mérkőzéseket végignézni, beat-hangversenyeket meghallgani és szerelmi tevékenységet kifejteni.

Az aforizma műfaját a rövidség, a velősség, az axiomatikus áttekinthetőség jellemzi. Jómagam is próbálkoztam már ezzel a műfajjal, rövidre fogva mondanivalóimat, de csak a legújabb időkben jutottam el a mély gondolatok csattanós megfogalmazásához, amely mellbevágóan átfogó igazságokat ragad meg márványba véshető néhány szóval, amint az a következőkben is olvasható:

Jobb ma egy főnyeremény, mint holnap egy lábtörés.

Kölcsönkenyér is hízlal.

Fülén át csak a bolond lélegzik.

Ugy kell neki, mint csontváznak a fogyókúra.

Egő házban ne aludj sokáig!

Hazug ember ne fusson versenyt sánta kutyával!

Ne rúgj bele halott oroszlánba, mert kificamíthatod a bokádat!

Aki nem tud arabusul, az bárki lehet, csak Chrudinák Alajos nem.

Ne dobd el a kifacsart citromot, mert kompótfőzéshez még felhasználhatod!

Többet ér egy bukott angyal, mint egy eminens ördög.

A karaván csak azért halad, mert nem tud ugatni.

Nem az a gazdag ember, akinek sok pénze van, hanem az, akinek még többje van.

Halak számára kötelező az úszniudás.

Bátor nyulat sem szül Núbia párduca.

Rablógyilkossal találkozni sötét erdőben rosszat jelent.

Szép a világ szemüveg nélkül.

Nem mind arany, ami lakodalom.

Magasugró is visszaesik a földre.

Beethovennek is csak két füle volt.

Vérpadon nehéz pihenni.

Csalfa menyecskének népdalban a helye!

Tiszavirág ritkán szenilis.

Ennyi talán elég is lesz egyelőre. Különben is ettől a rengeteg bölcsességtől szinte elkábultam, s megérdemelt pihenésre van szükségem, miután sikerült az emberiséget a helyes útra térítenem.

Feleki László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Pistike megkérdezi az apjától:

— Apa! Ha nagy leszek, azt tehetem, amit akarok?

— Igen. De csak addig, amíg meg nem nősülsz . . .

* * *

— Pincér, van maguknál szappan és törülköző?

— Igen!

— Akkor talán megmoshatná a kezét!

TÚLTERHELTSÉG

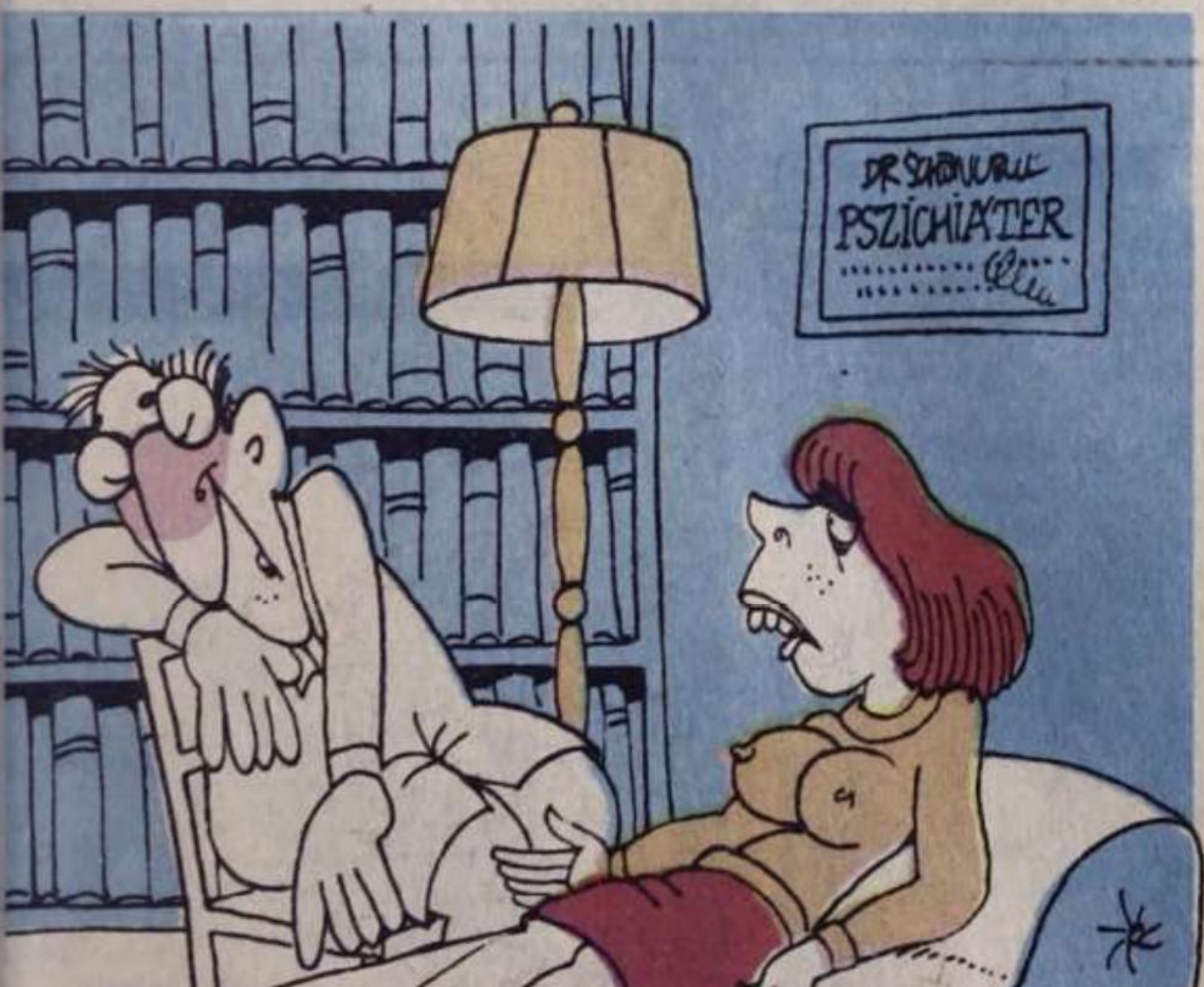

– De doktor úr, ön elalszik, amikor én a lidérces álmaimat mesélem?

KEZDŐ VÁMOS

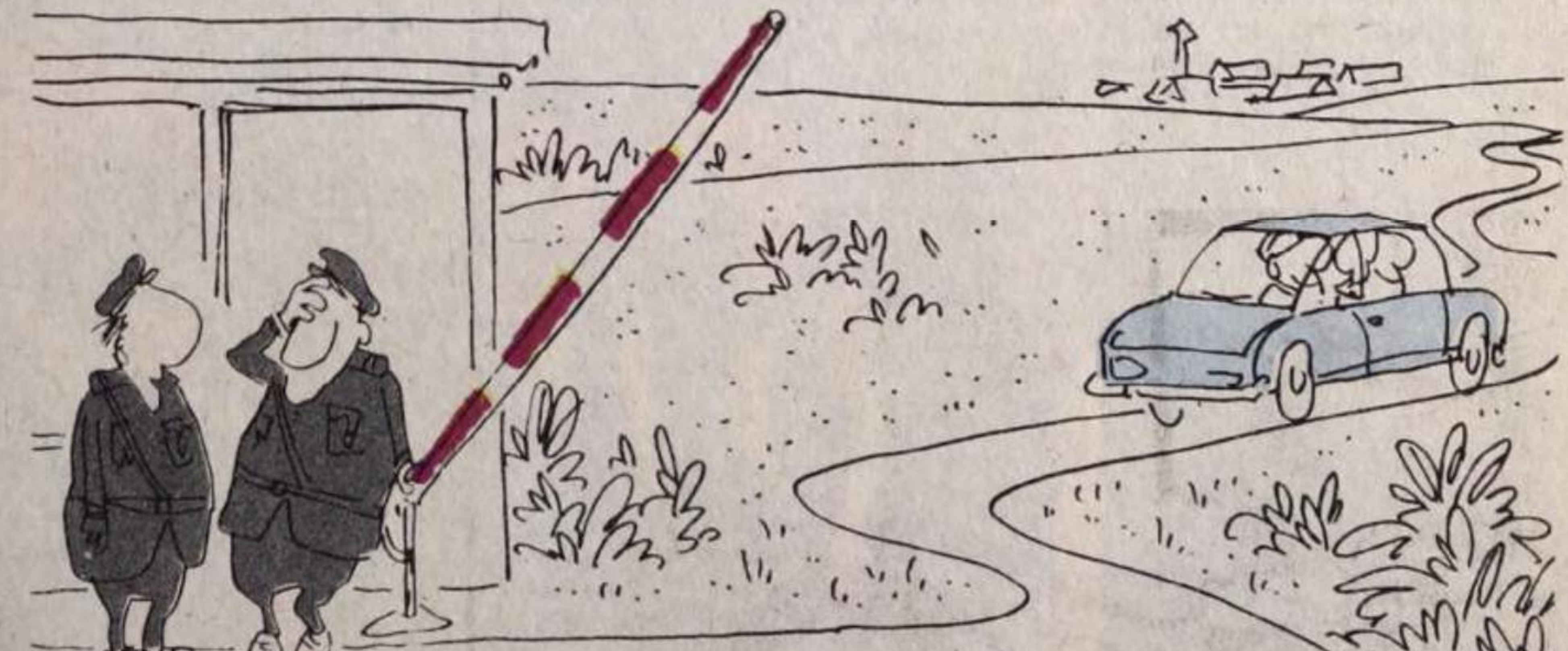

– Mindent alaposan átnéztem, nem volt náluk semmi a csomagtartóban, csak a három pótkerék!

MEHETÜNK KAPÁLNI

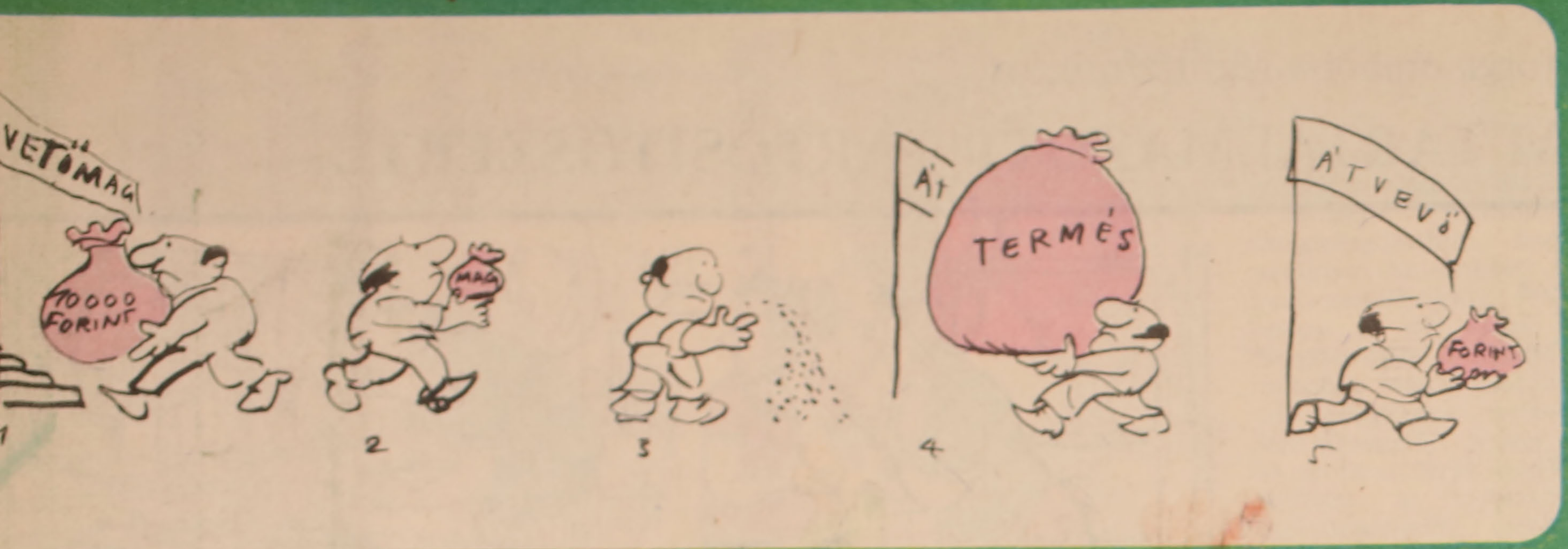
VETŐMAG
10000 FORINT
1
MAG
2
3
ÁT
TERMÉS
4
ÁTVEVŐ
FORINT
5

KOMFORT

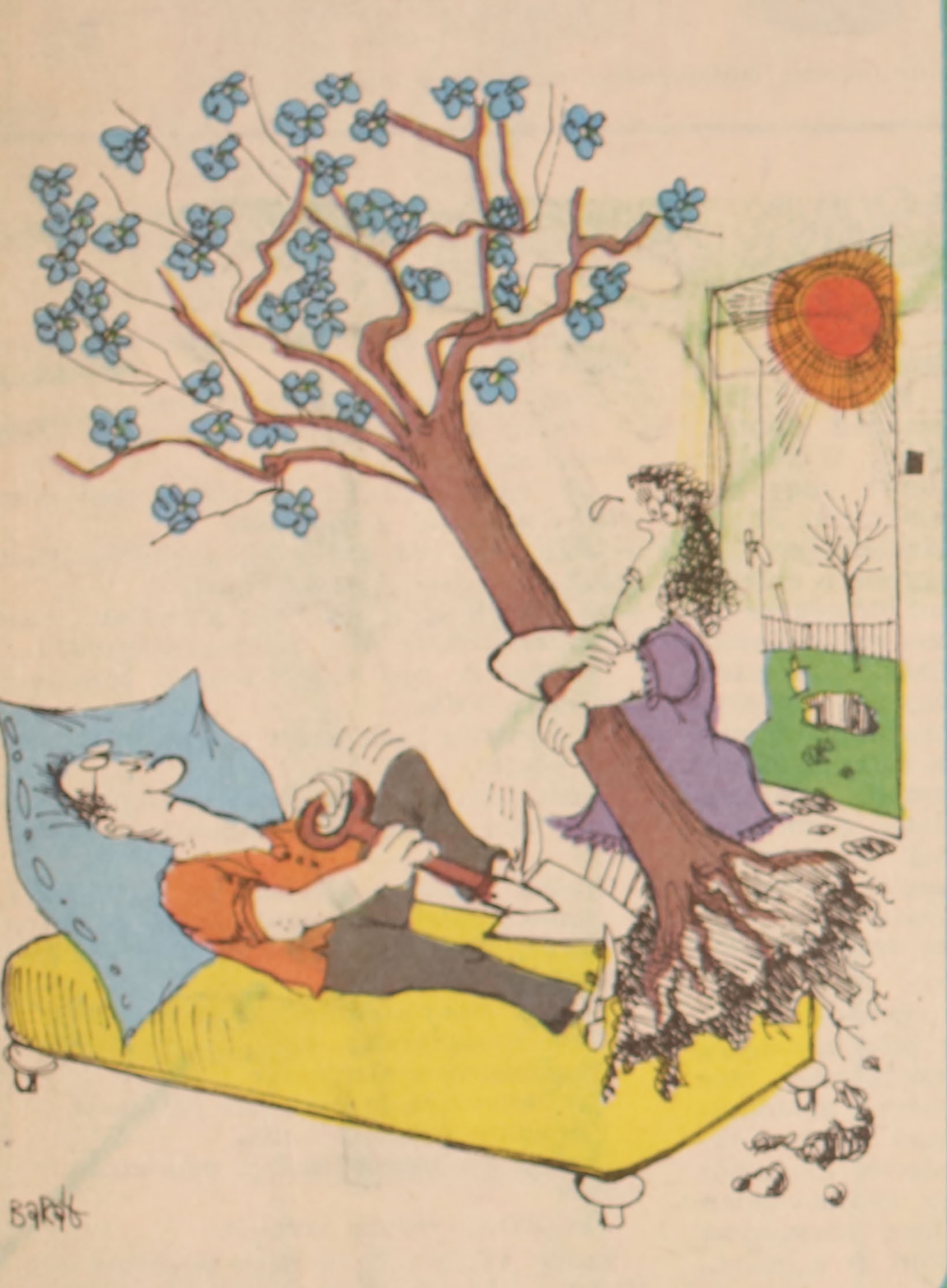

ANTITALENTUM

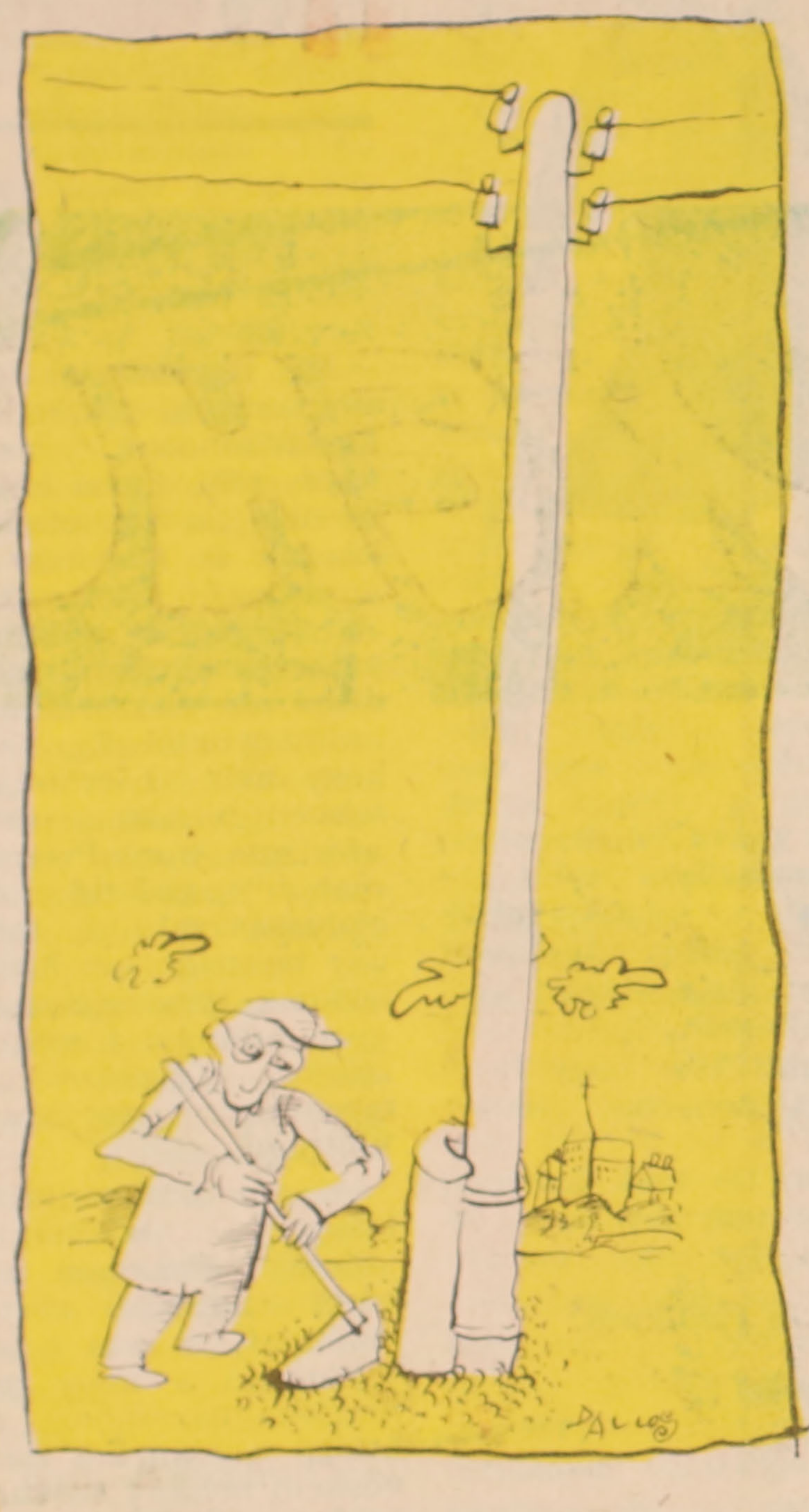

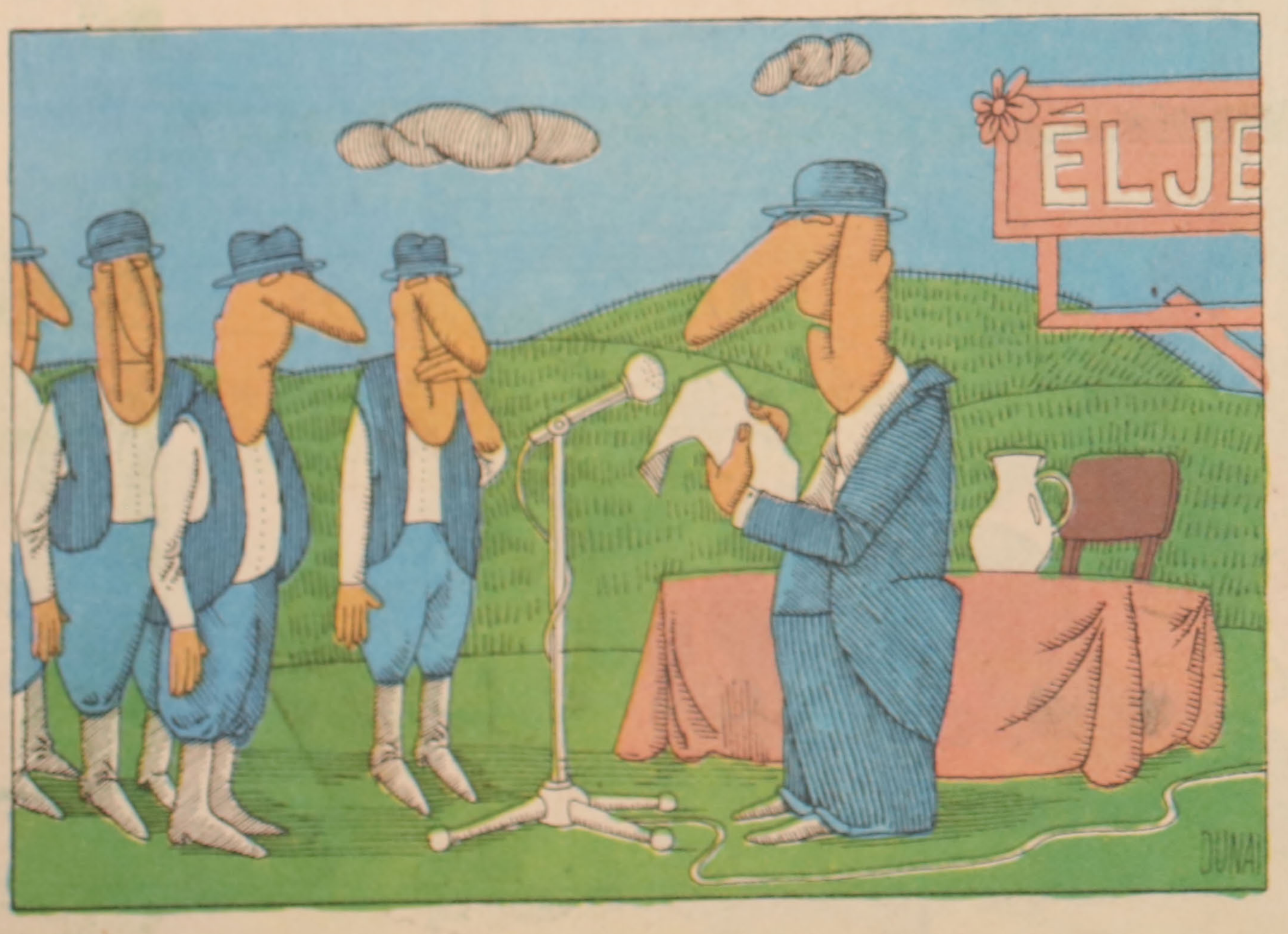

– Sajnálattal közlöm, hogy a beigért kapák nem érkeztek meg.

TAVASZI NA AKARÍTÁS

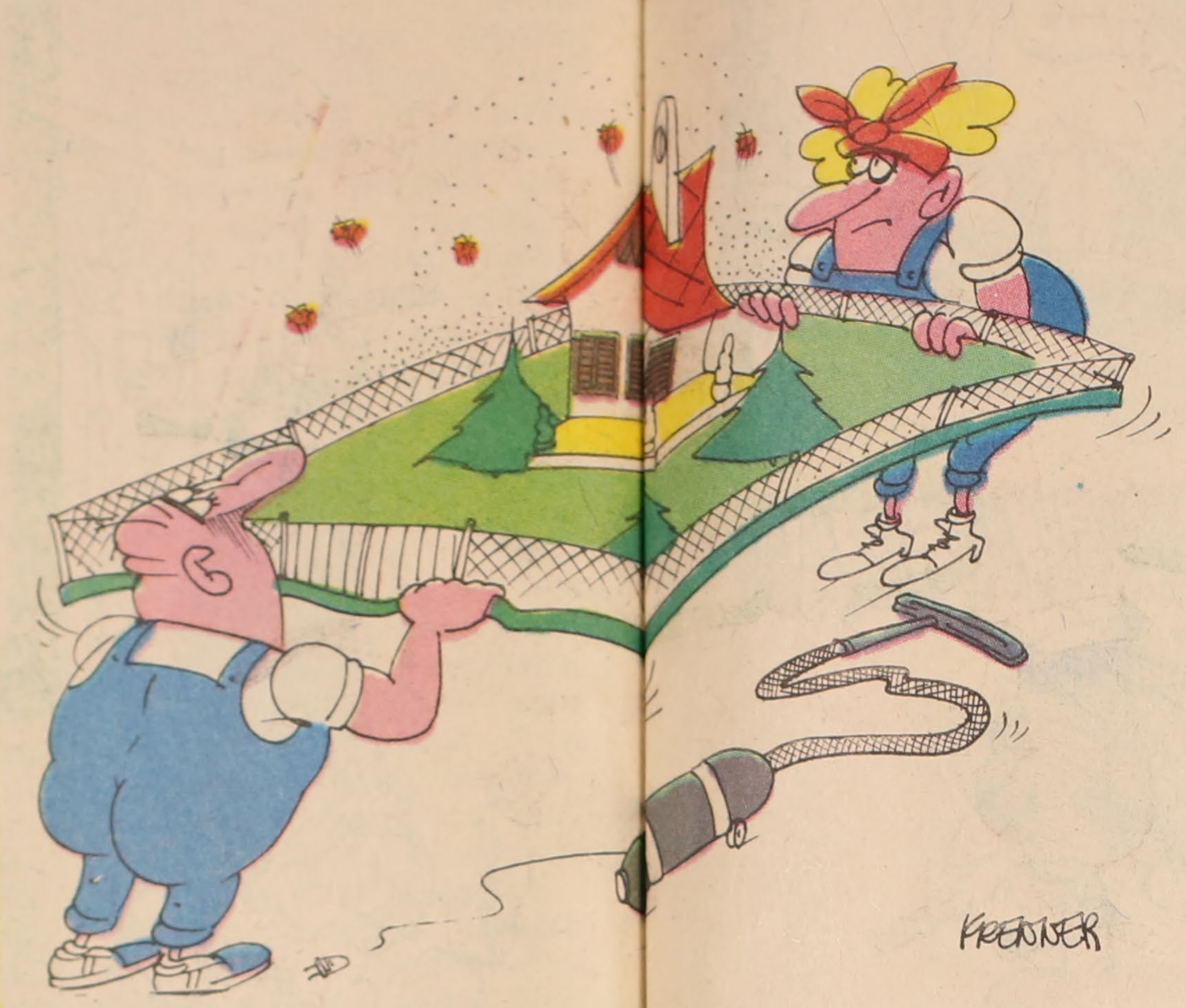

ÚTRAD

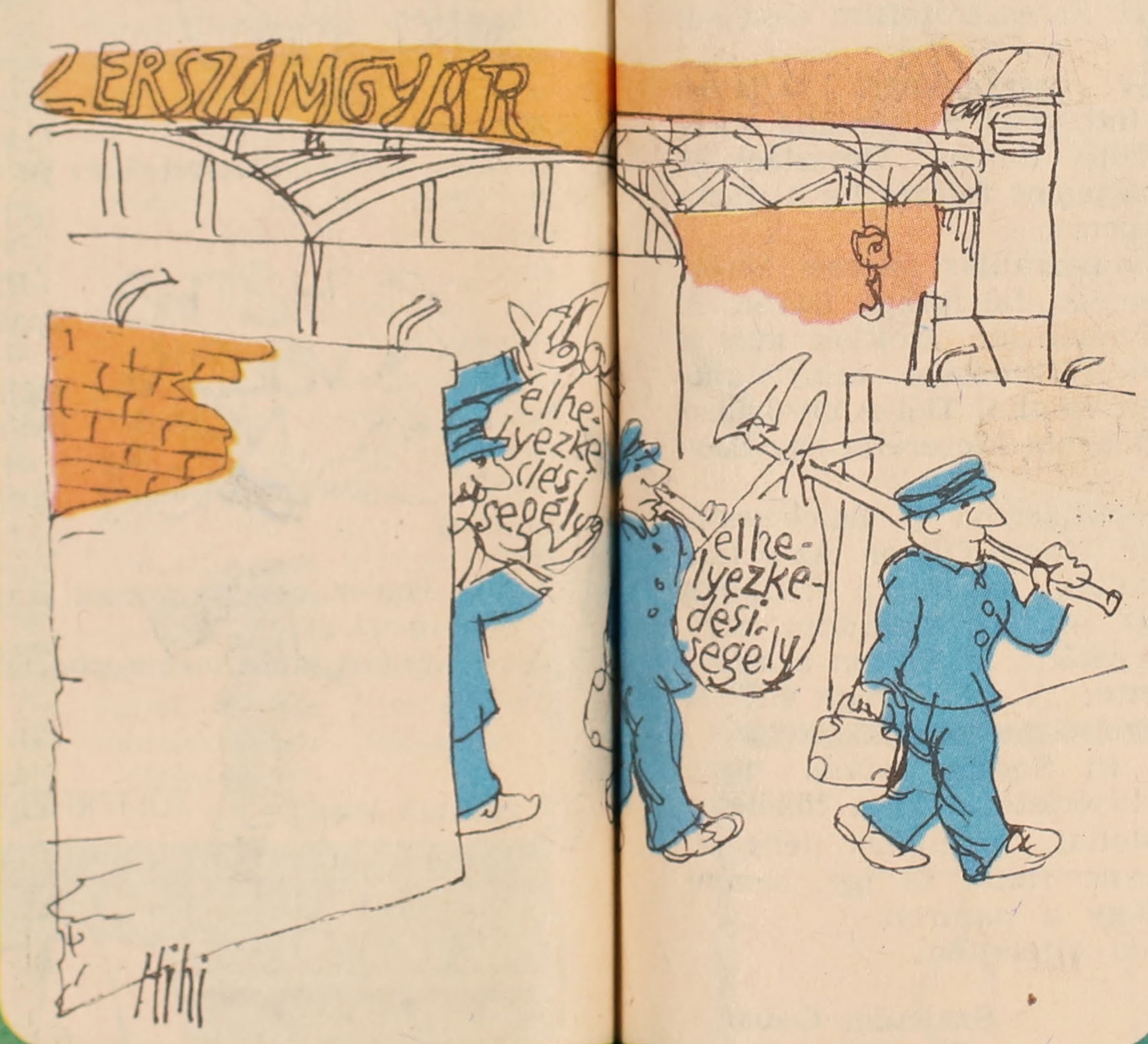
ZERSZÁMGYÁR
elhelyezkedési segély
elhelyezkedési segély

VITAMIN A

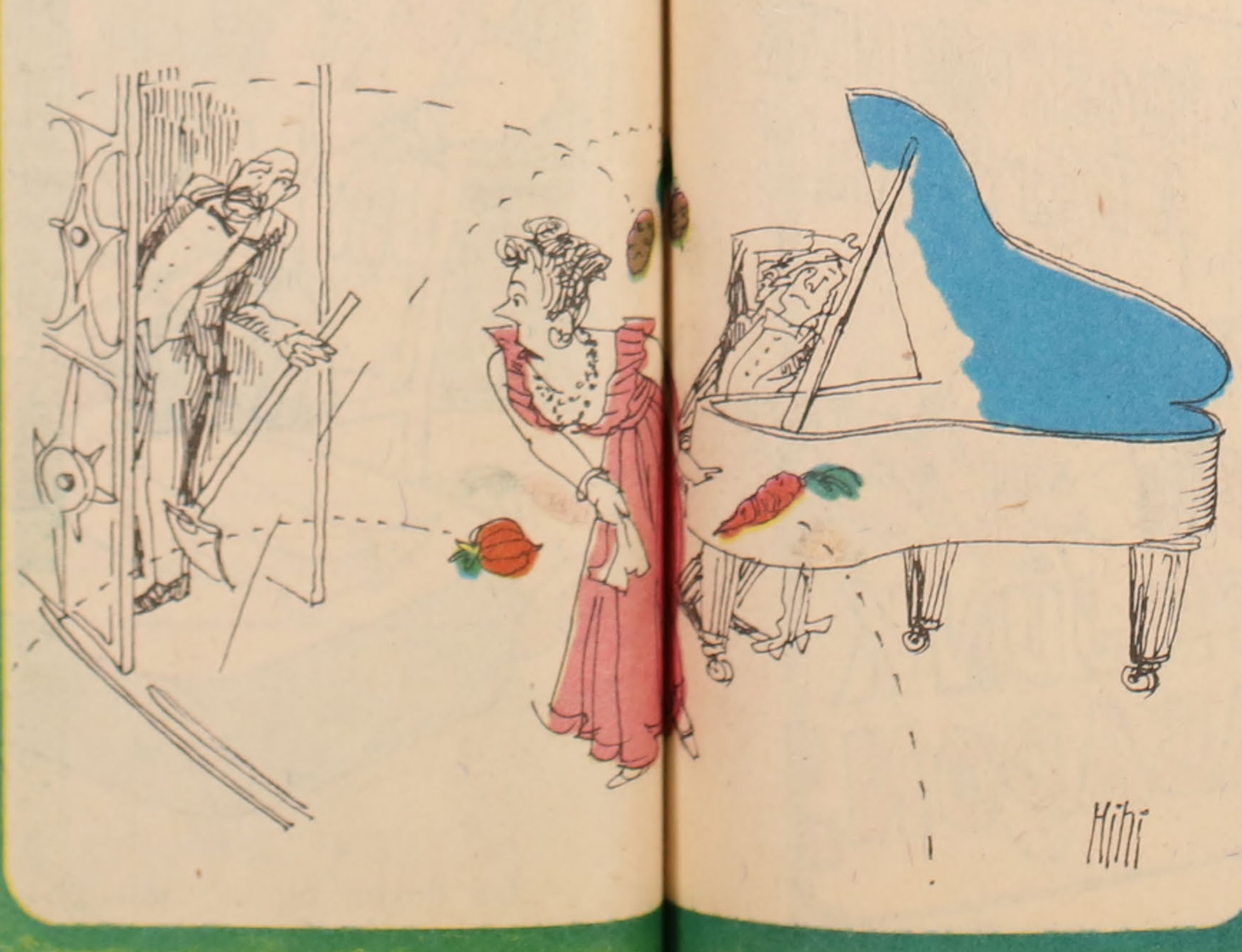

VÉRSZEM

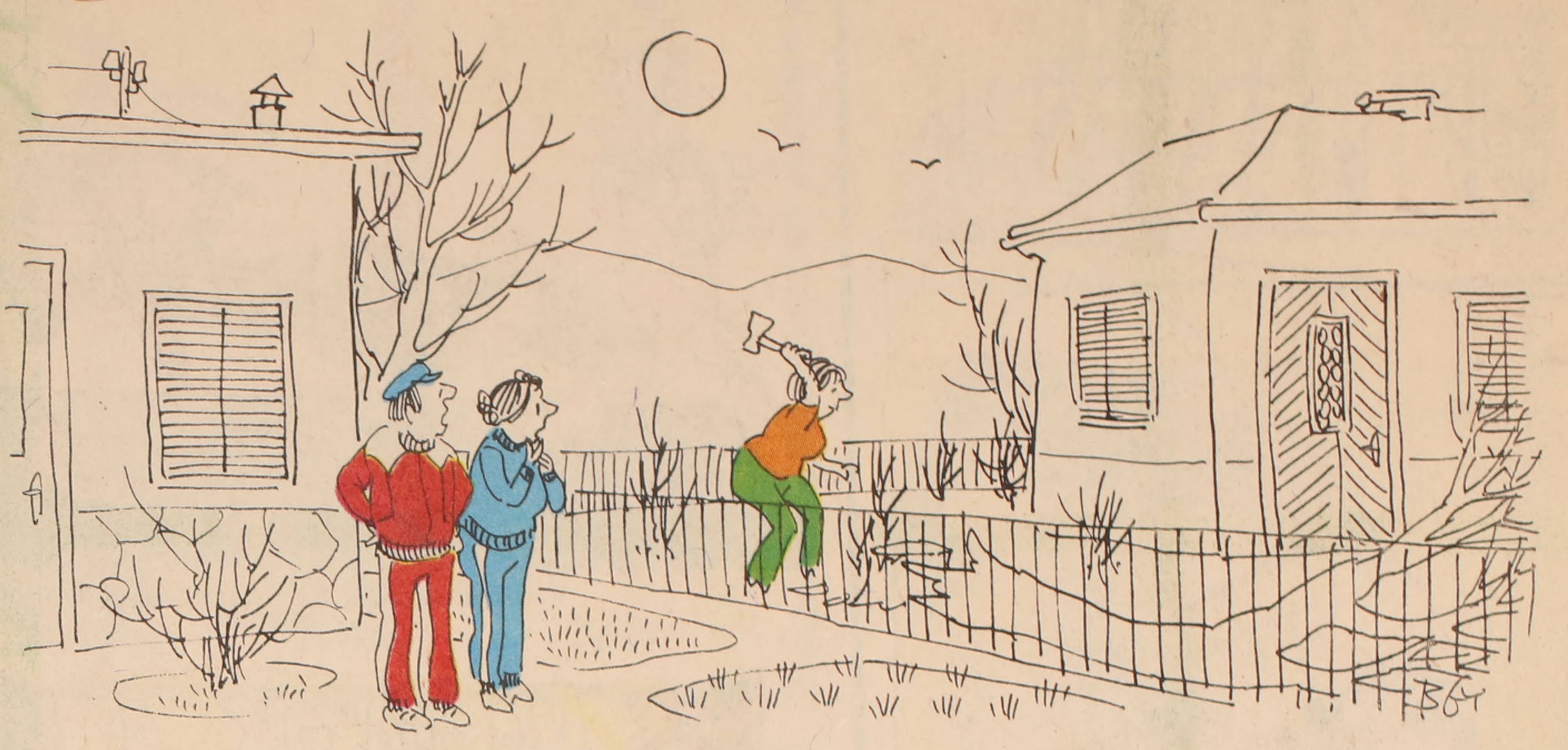

– Idén a Rózácska még a rózsák helyére is fokhagymát ültet.

MINI PARCELLÁK

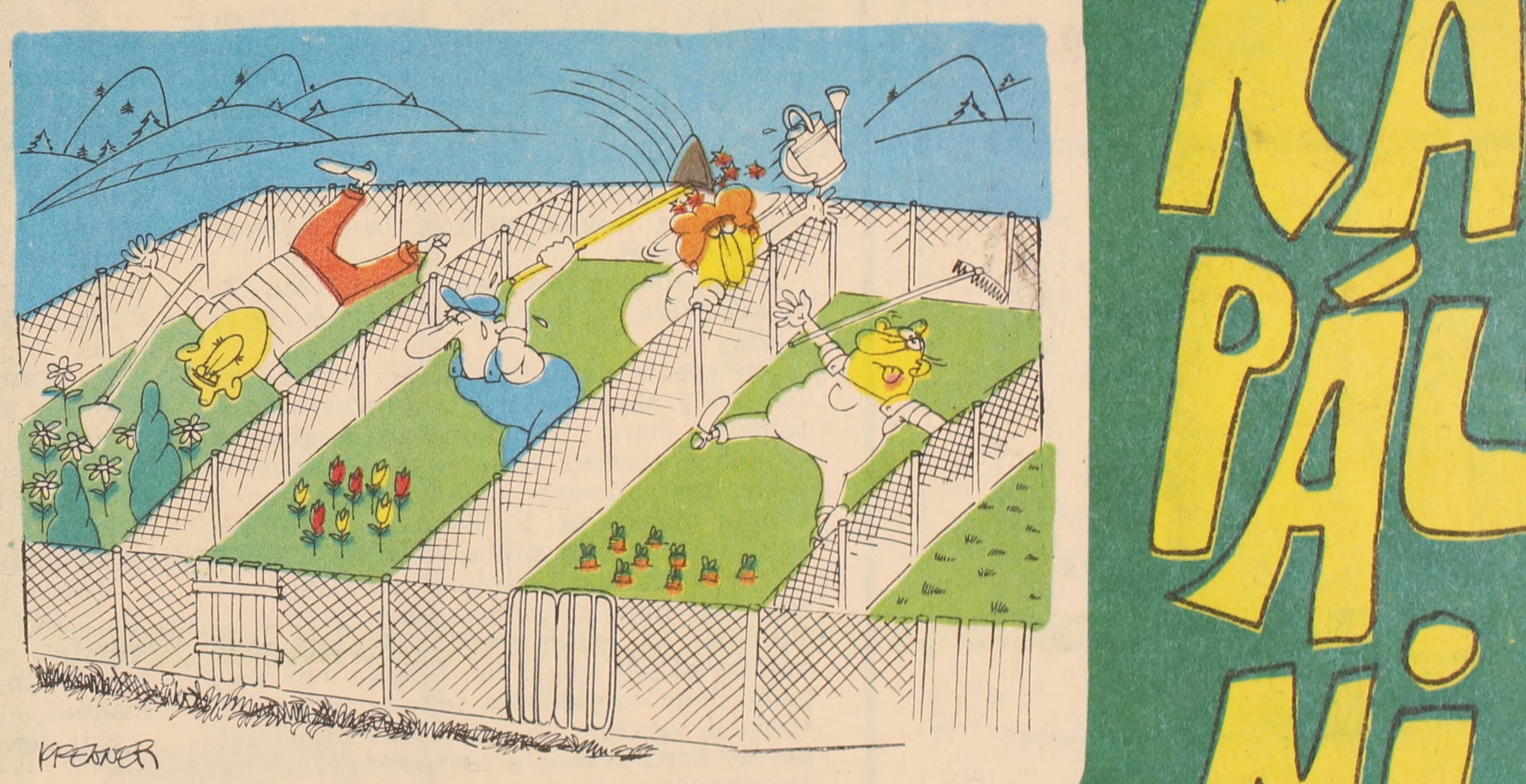

FEJES

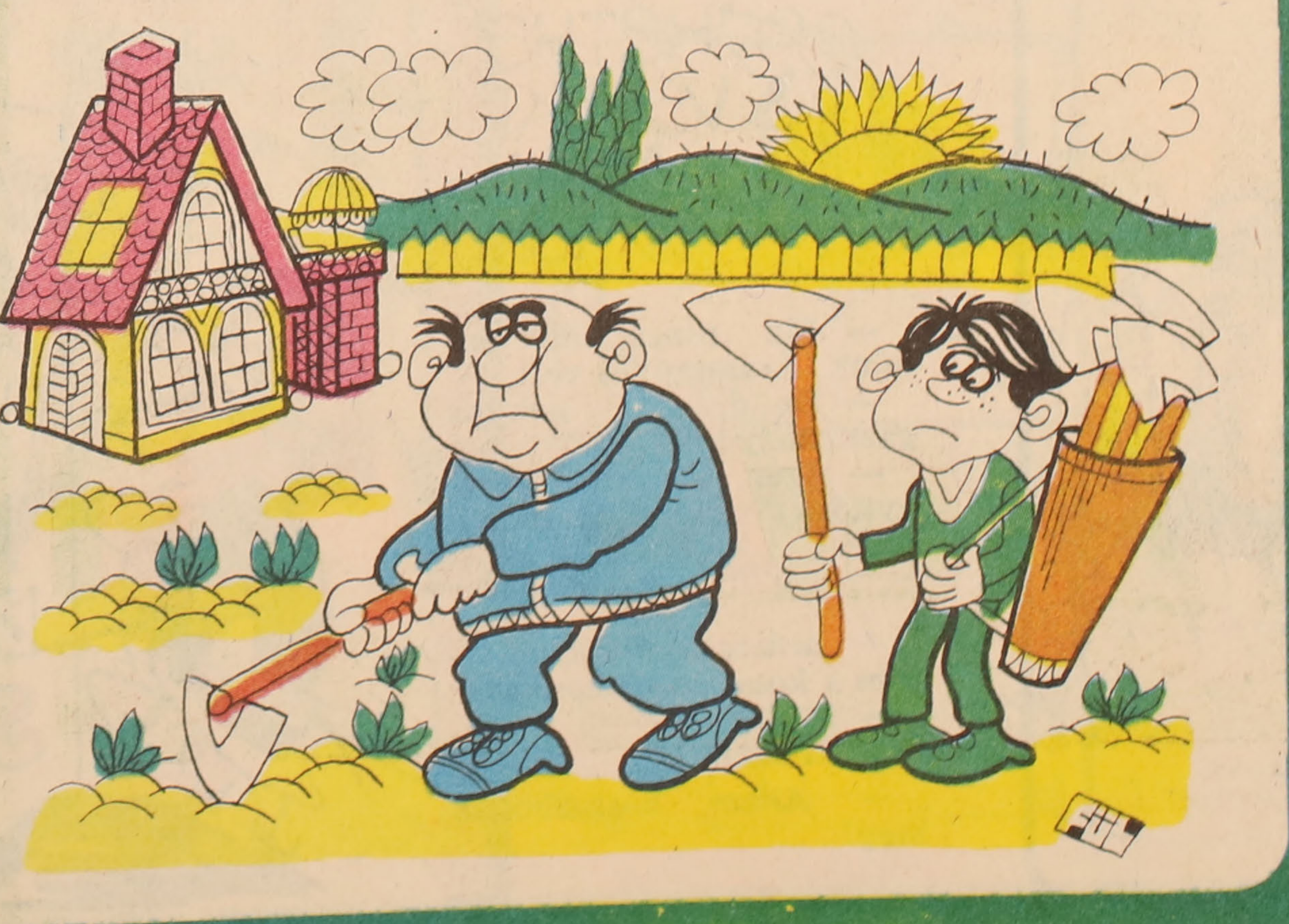

MÉRNÖKÖK

Dallos Jenő

PÁLYAKEZDŐ

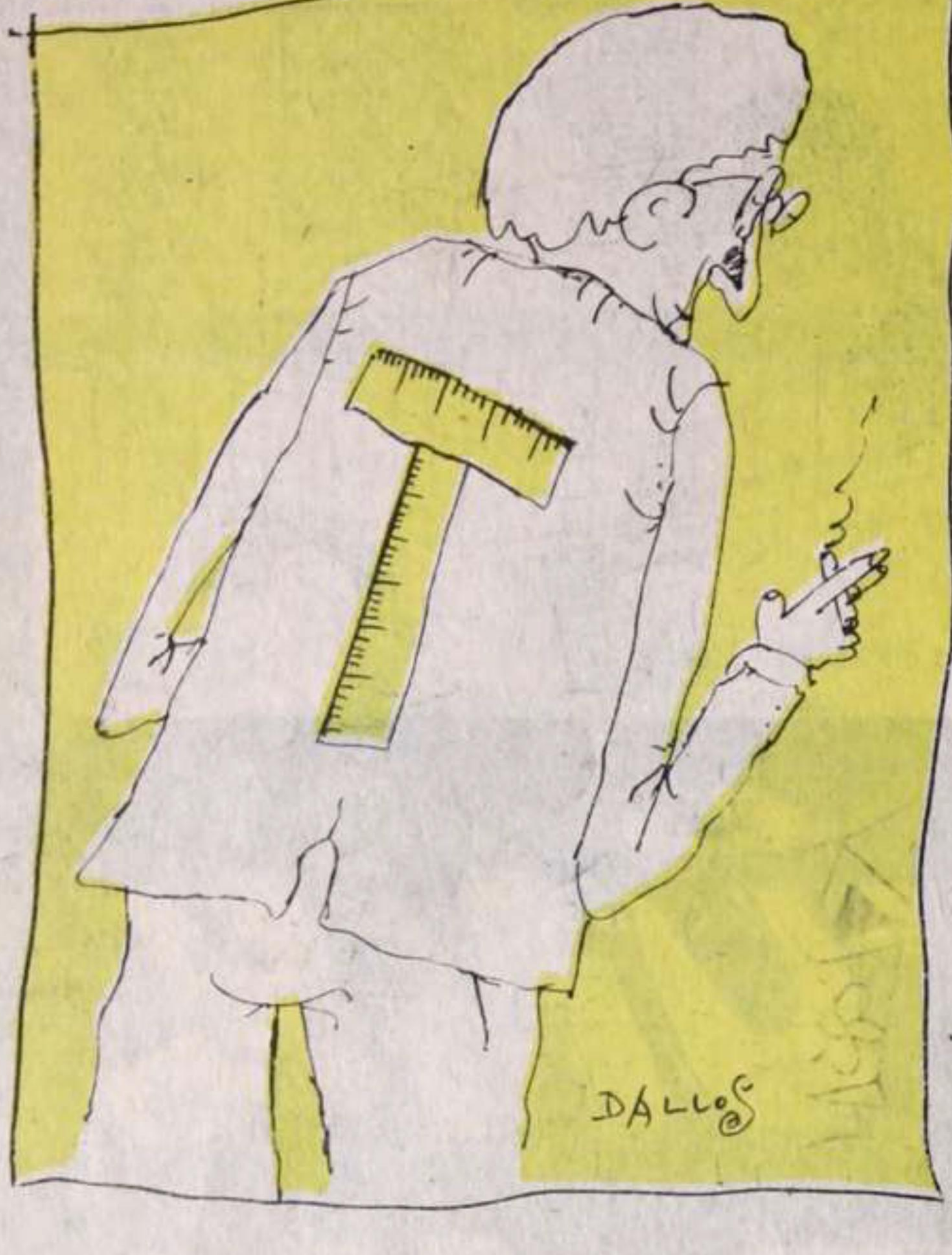

TRÓNKÖVETELŐ

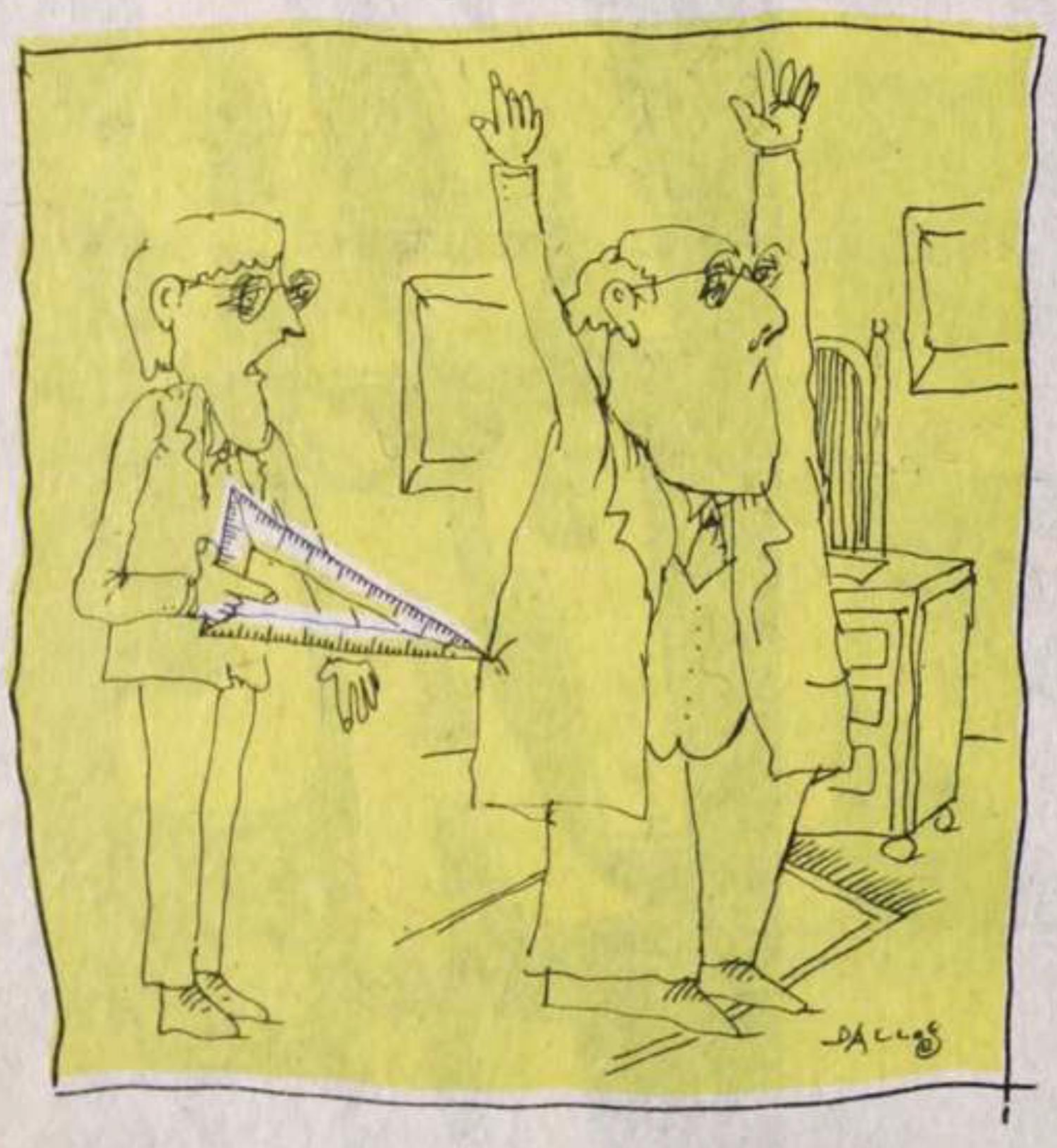

FŐMÉRNÖK

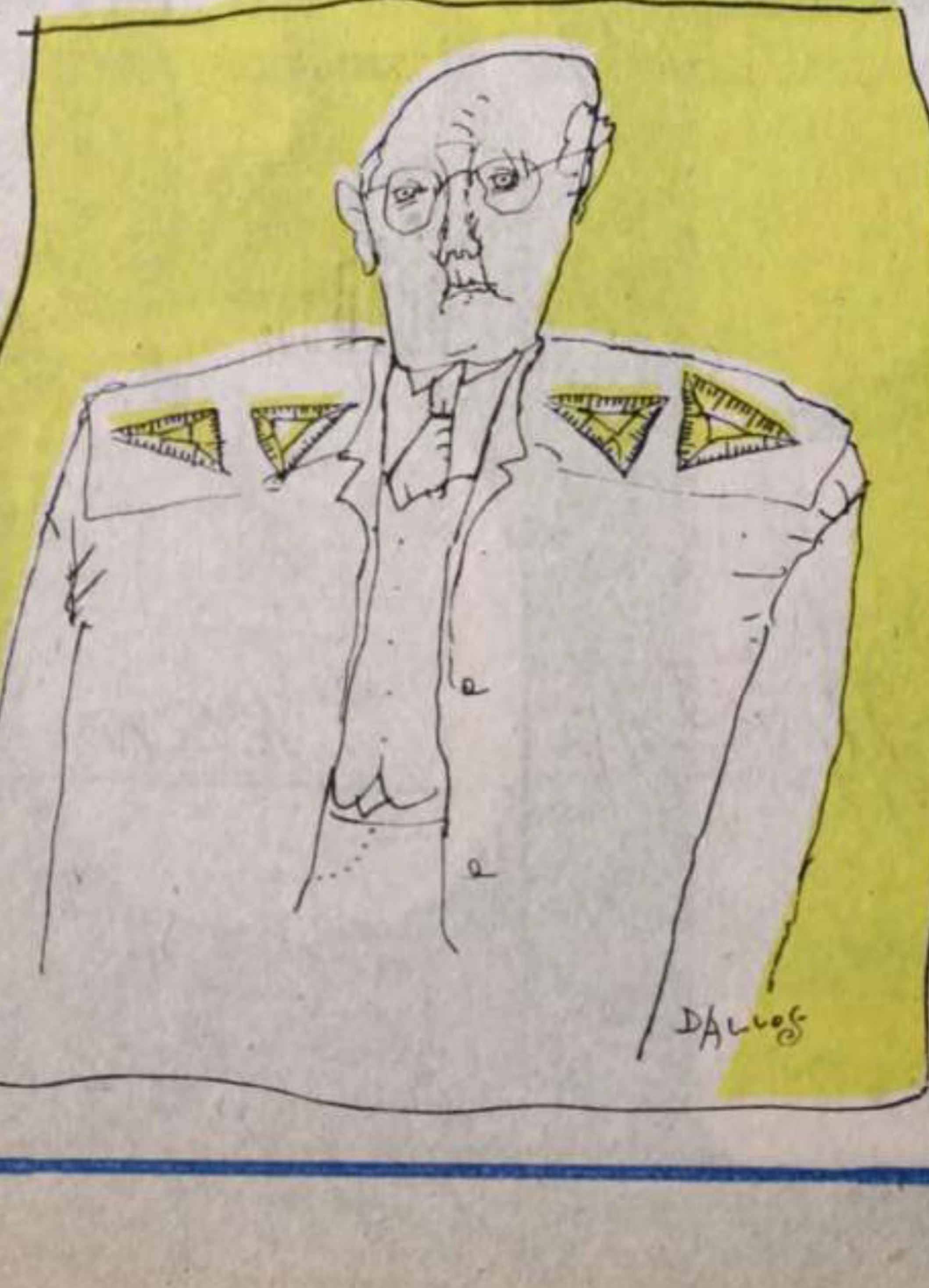

SIKERES GYÓGYMÓD

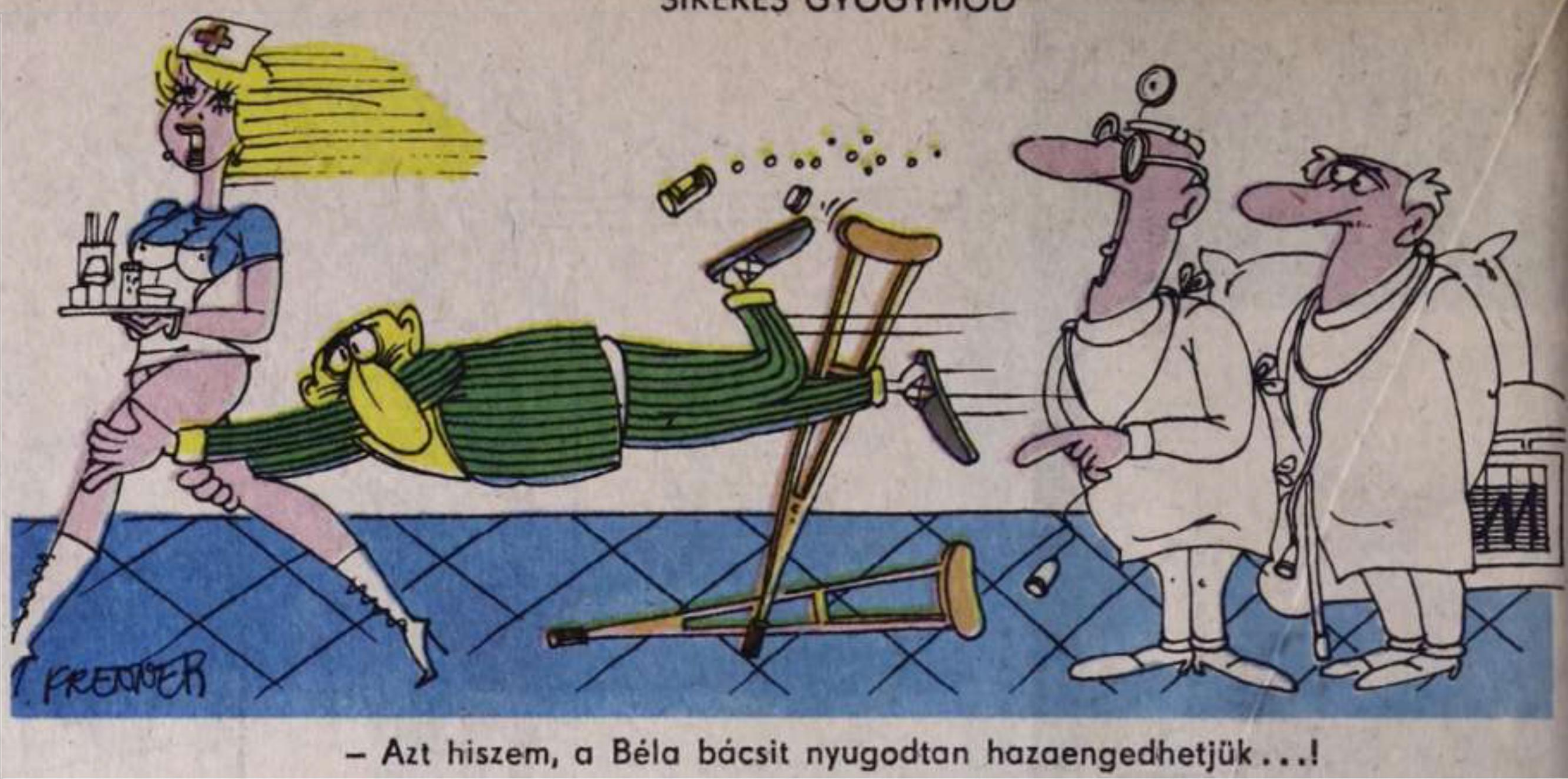

– Azt hiszem, a Béla bácsit nyugodtan hazaengedhetjük . . .!

KIS MAGYAROK A NAGYVILÁGBAN

Úgy dagad a keblem a büszkeségtől, hogy szinte bár kellemetlen, amikor arról olvasok, hallok, látok, hogy a világnak ezen vagy azon a pontján megint milyen szép sikert ért el egy volt hazánkfia. De mi van azokkal, akikről semmit nem tudunk? Akikből nem lett világhírű művész, tudós, üzletember, politikus? Róluk szeretnék néhány — feltehetőleg érdekes — adatot közölni, nehogy méltatlanul feledésbe merüljön a nevük.

Itt van mindjárt Fehér Géza, aki a múlt század végén vándorolt ki az Egyesült Államokba. Állítólag a delaware indiánok egy törzse megválasztotta őt főnökének, Fehér Sas néven. Minden nagyszerűen ment egészen addig, amíg egy év végi leltárnál ki nem derült, hogy Fehér Sas Géza nem tud elszámolni az irokéz skalpokkal. Kézenfekvő volt a megoldás: a törzs varázslója, úgyis mint a revíziós bizottság elnöke, hogy a hiányt pótolja, az irokéz skalpok közé helyezte Fehér Gézáét.

Ausztráliában tevékenykedett Tóth Tihamér Béla, a drótnélküli kerítés feltalálója.

Egy másik hazánkfia, Zöld Ernő, a távol-keleti akupunktúra tanulmányozására tette fel életét. Idős korában dolgozta ki — addig szerzett ismereteit felhasználva — az érzéstelenítés nélküli fájdalomcsillapítás módszerét. Elsőként — és utolsóként — önmagán próbálta ki az eljárást.

Mezőmáriafürdő szülötte volt Galga Ármin, aki mint milliomos tántorgott ki az USÁ-ba. Itt aztán rövid idő alatt egyedülálló pályát futott be. Először egy nagy áruházlánc tulajdonosa lett, majd egy fűszerbolt vezetője, ezt követően mint cipőpucoló kereste meg a kenyerét, végül egy szegényházban hunyta le a szemét.

Az amerikai építészek máig emlegetik Vízi Ervint, akinek bauxitbetonból épült toronyházai több katasztrófafilm témájául szolgáltak.

A skandináv országokban hallatlan népszerűségre tett szert a zseniális állathangutánzó, Toll Bence. Oroszlánként kezdte, és kakaduként fejezte be a stockholmi állatkertben.

Az angliai vonatrablás tettesei között volt egy magyar is: Borfaragó István. A rablók az ő Trabantján szöktek meg a pénzeszsákokkal. Mindössze annyit tudunk róla, hogy valahol Dél-Amerikában él, és a kocsiját azóta kicserélte egy Skodára.

A Watergate-botrányba is belekeveredett egy magyar: Gomb Olivér. Az ő trafikjában vásárolták azokat a bizonyos magnószalagokat. Amikor megtudta, hogy milyen célra használta fel Nixon a szalagokat, kijelentette: „Vagy ő vagy én!" A további események ismeretesek.

Végül álljon itt Sámfa István neve. Az NSZK-ban kísérletezte ki a tökéletes titkosíró golyóstollat, amelynek lényege, hogy nincs benne tinta, és így semmi nyomot nem hagy a papíron.

Kár lenne őket elfelejteni.

Szabados Gábor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ma nincs mit ennünk. Áramszünet volt.

— De drágám, nekünk gáztűzhelyünk van.

— Igen, de a konzervnyitónk villannyal működik.

* * *

— Műszaki hibát találtam a kocsiján asszonyom.

— Mi a baj?

— Rövidzárlat.

— Akkor hosszabbítsa meg!

KÖZHIRRÉ TÉTETIK!

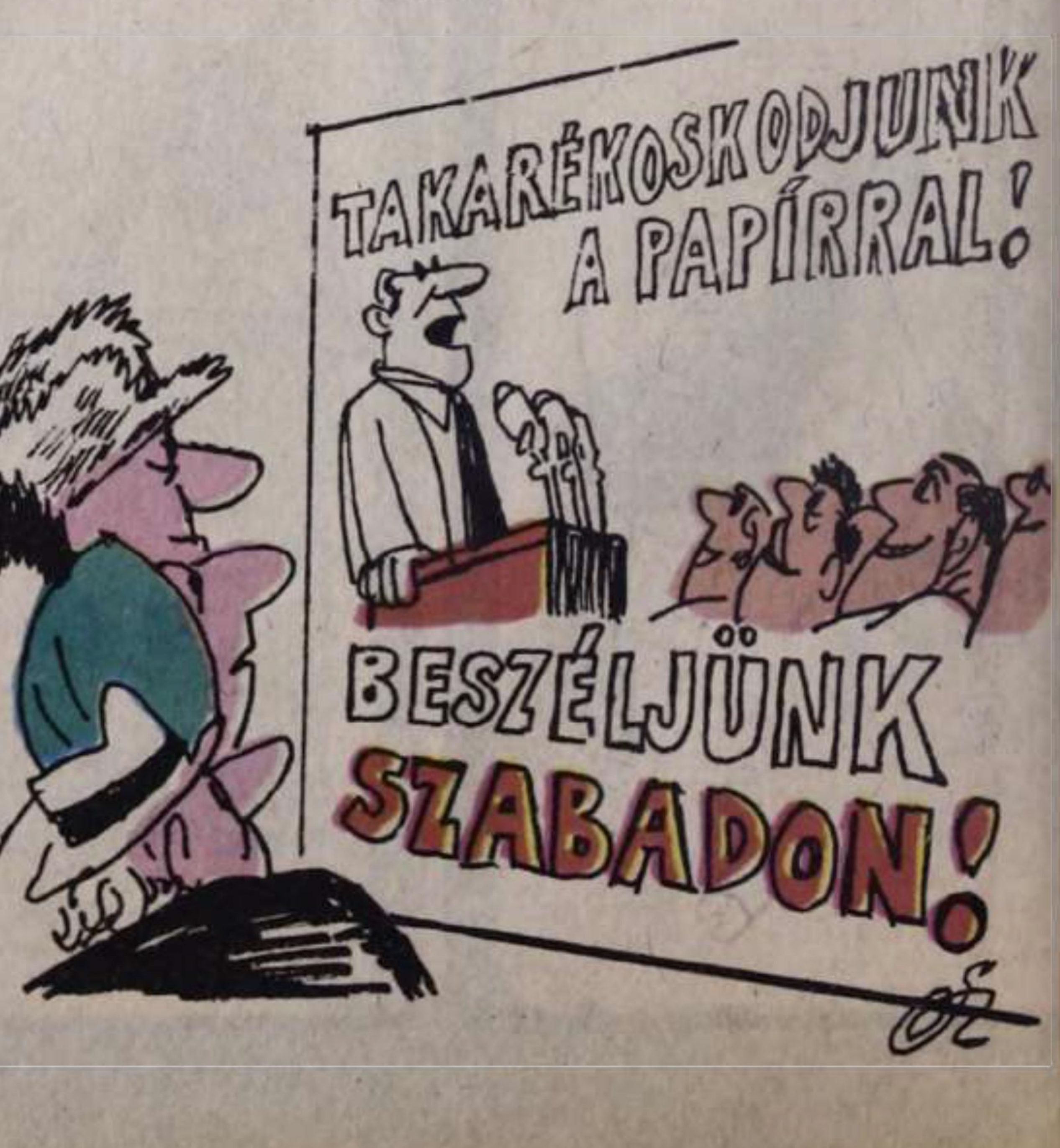
TAKARÉKOSKODJUNK A PAPÍRRAL!
BESZÉLJÜNK SZABADON!

MEGÚJULÁS

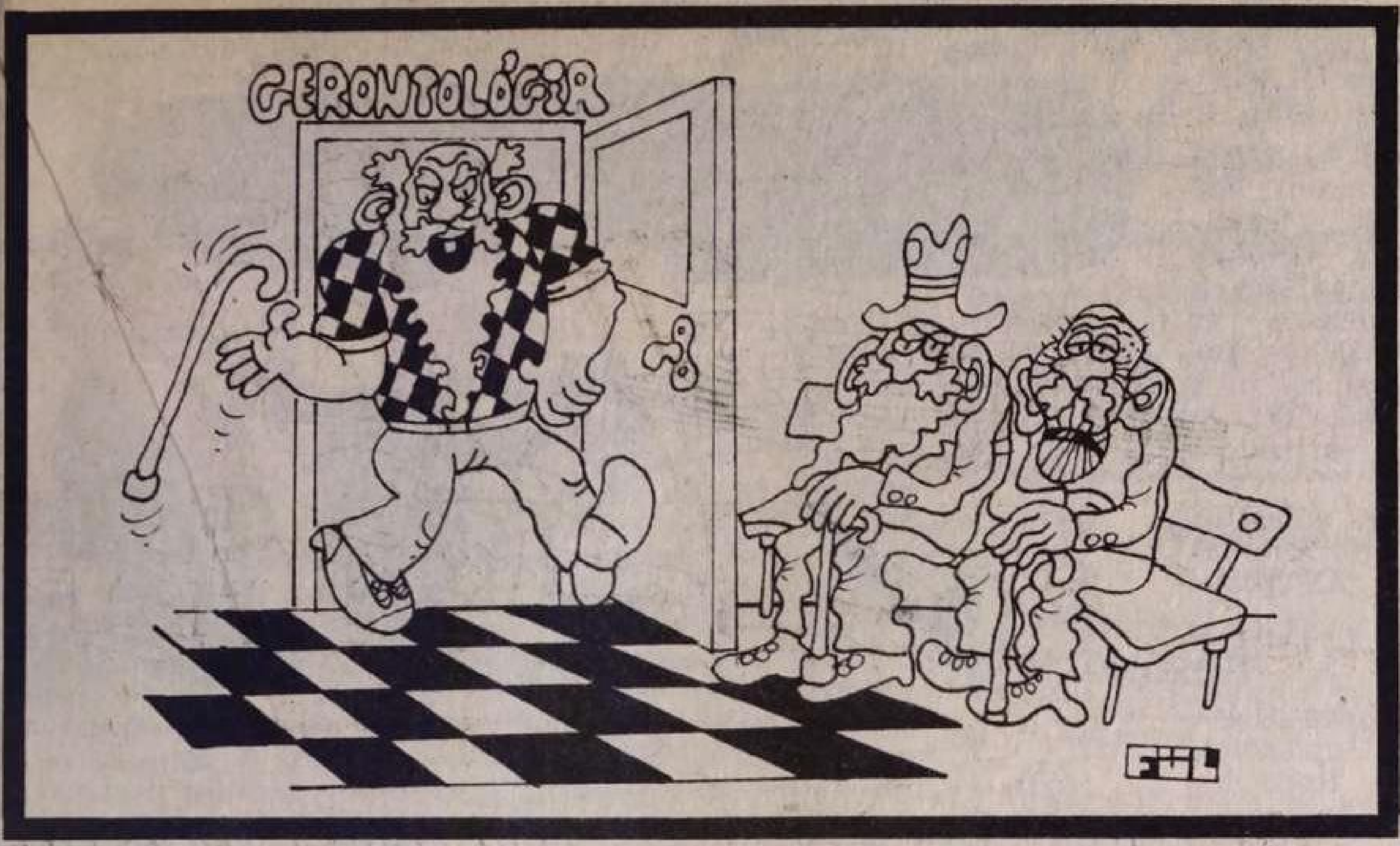
GERONTOLÓGIA
FÜL

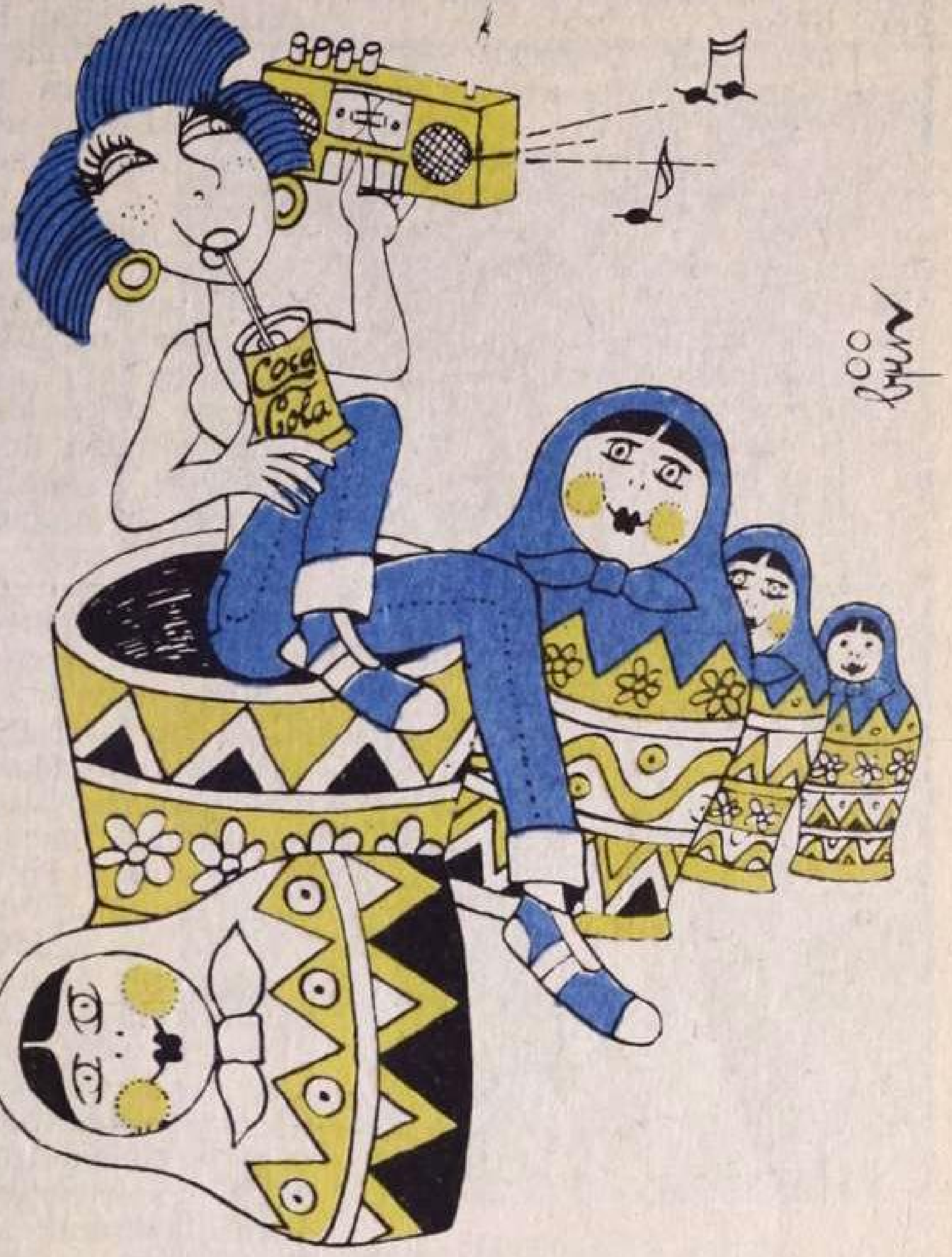

HEGEDŰS
FÜLÖP
DALLOS
BALÁZS-PIRI
VÁRNAI
BRENNER
LEHOCZKI

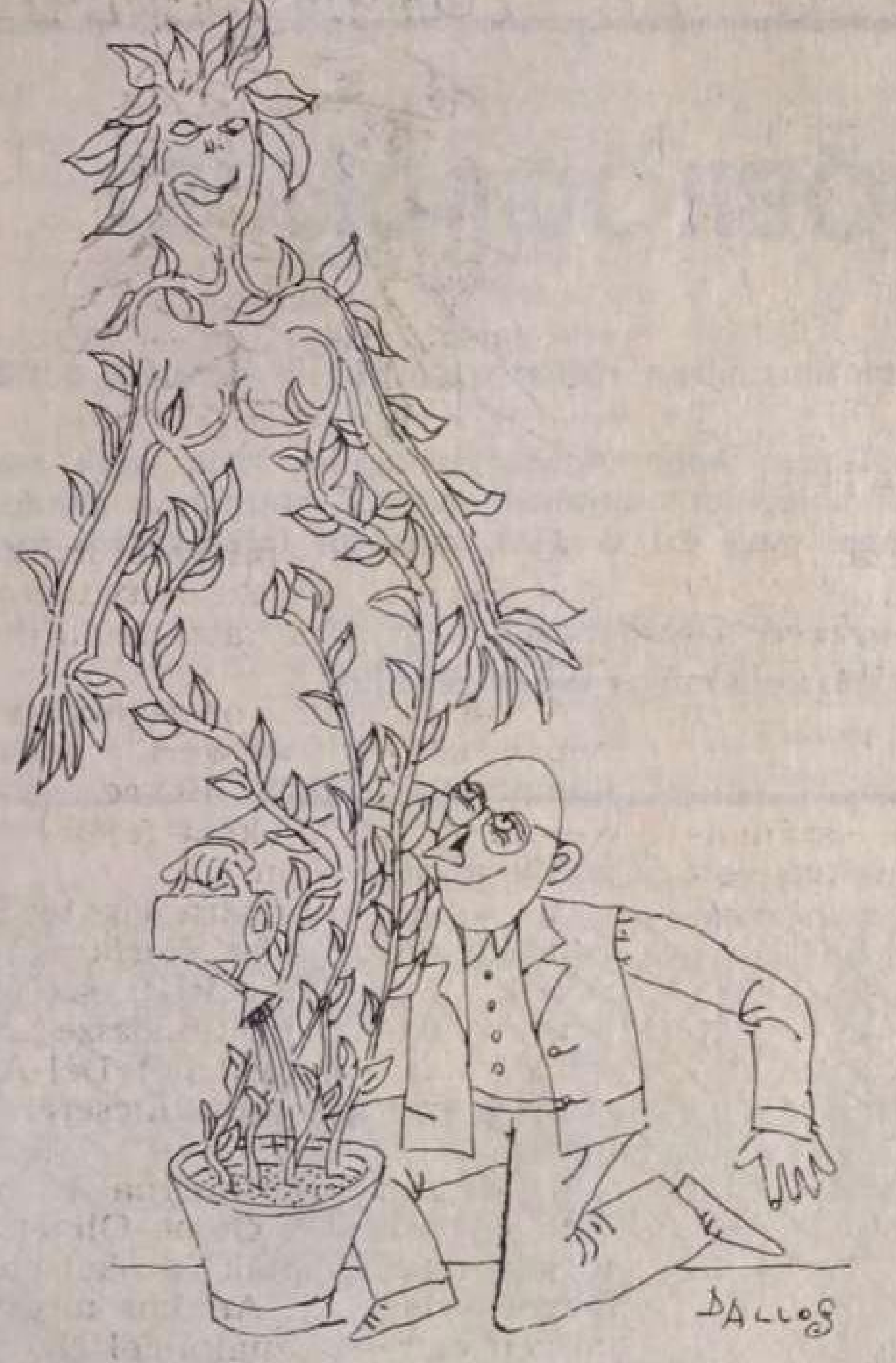

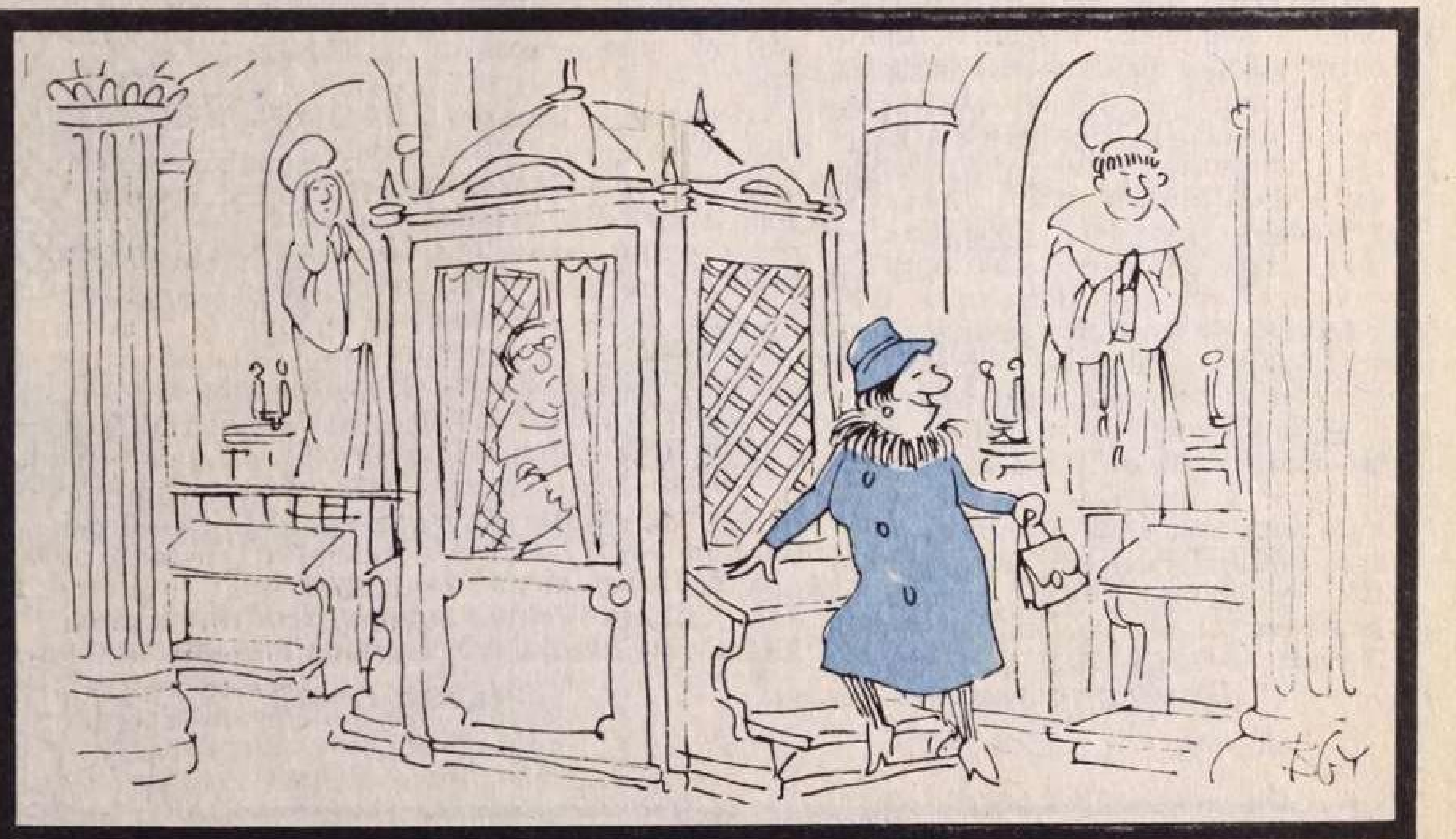

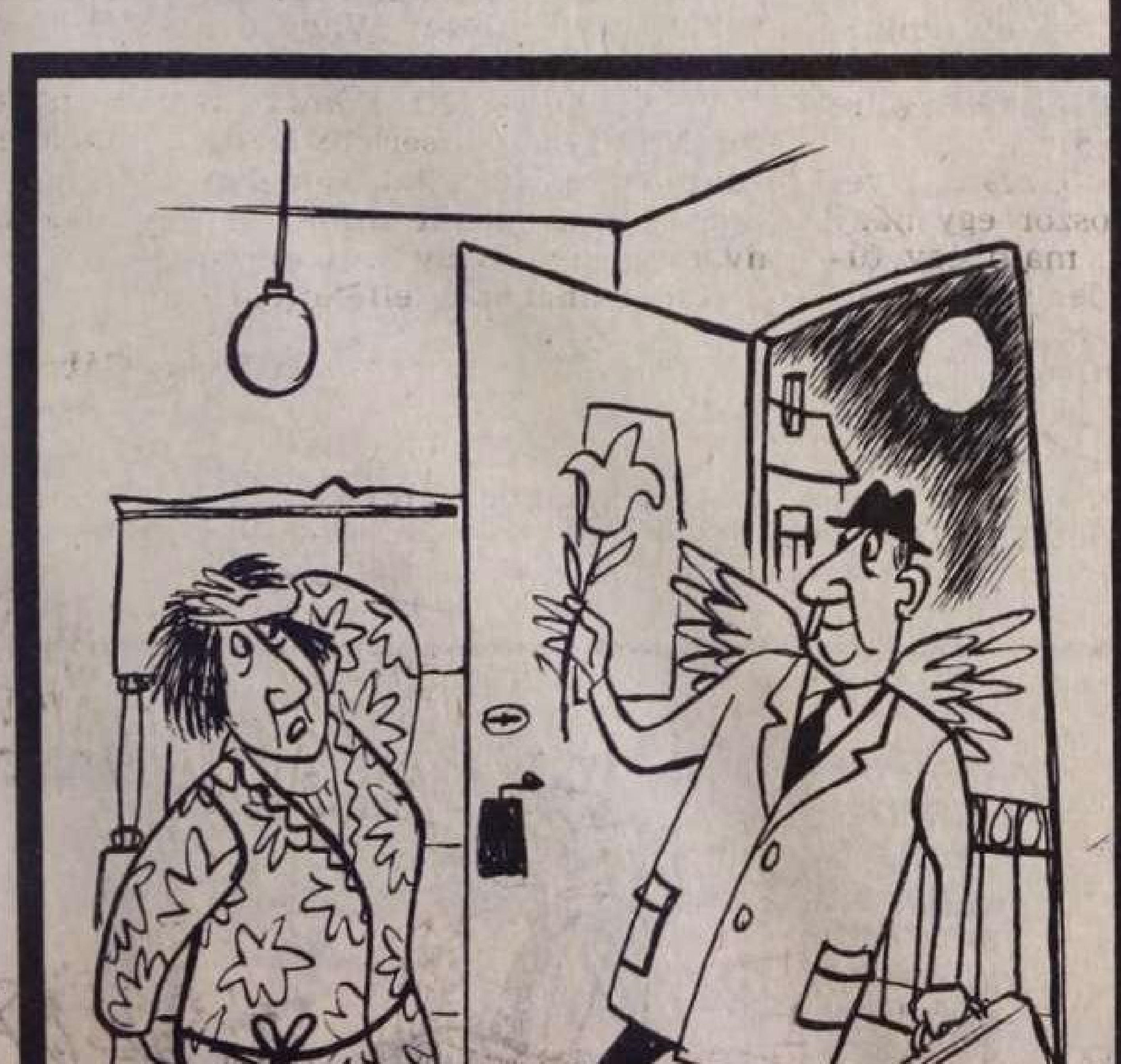

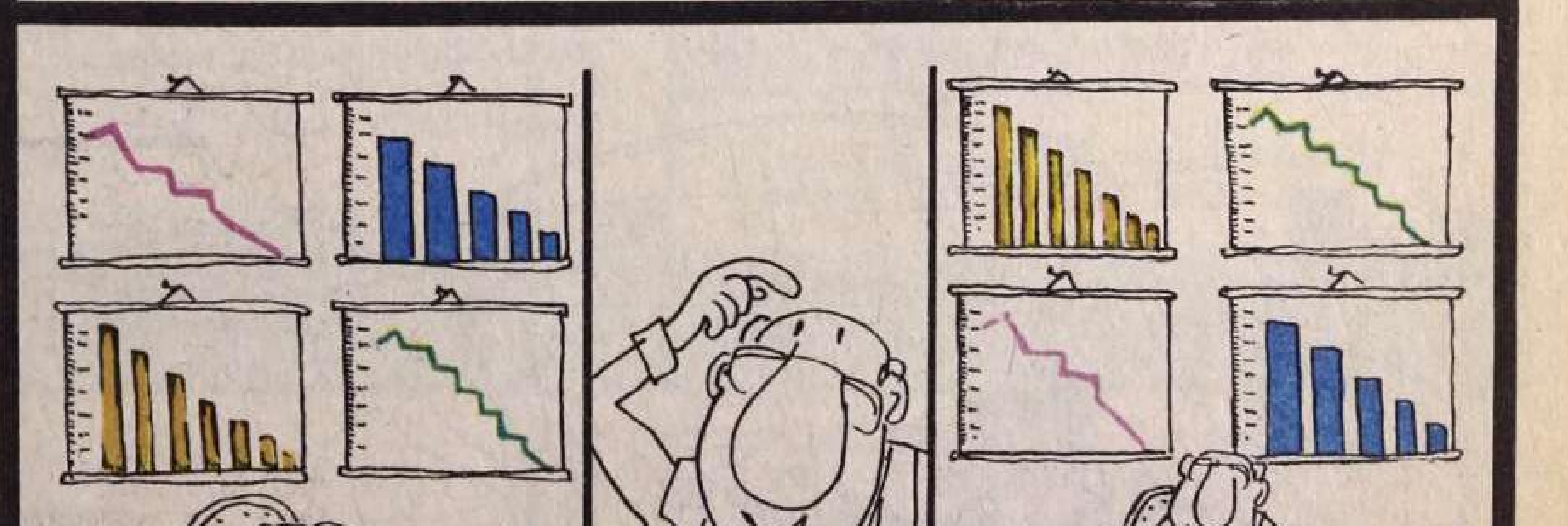

ROLLS-ROYCE VAGY BENTLEY?

Fantom Géza lelkesen integetett Ferihegyen a svájci gép után.

— Viszlát, Bernard P. Tobin, jó utat! — kiabált a felszálló repülő felé, pedig nem is ismerte a nevezett urat.

— Valami amcsi rokon? — veregette meg Fantom Géza vállát egykori napközis társa, Herpesz Elek.

— Menj már, Ungorka — így hívták annakidején a kis elálló fülű Herpesz kölköt —, te nem olvastad, hogy a Rolls-Royce az idén Magyarországon tartja bemutatóját. P. Tobin úr a cég európai és közel-keleti igazgatója.

— Most így ahogy mondod, beugrott. A pasi rokonod? — kérdezte Ungorka.

— Mondtam már, hogy nem. A Rolls-Royce cég a legújabb modellek bemutatójának helyszínét mindig alapos tájékozódás után jelöli ki. Benne volt az újságokban. Vevőkörük speciális, többnyire gazdag üzletemberekből áll.

— Értem! — mondta Ungorka. — Ezek a Rolls-Royce-ék kiszagolták valamit. Nyugat-Európában és Közel-Keleten már nincs fizetőképes kereslet. Csökken az olaj ára, koldusbotra jutnak a sejkek. Nem így minálunk. Gatyásodik az ország, gazdagodnak a polgárok. Egyes polgárok. A kettesek már nem annyira.

— Erről van szó — vágta hátba most Fantom Géza Ungorkát. — Ezek a hapsik értenek a piackutatáshoz, a marketinghez. Persze köntörfalaznak, nem mondják ki nyíltan. Majd bolondok lennének, hogy a Jaguár és a Ferrari is kapjon az alkalmon.

— Jól beszélsz, egykomám — komolyodott el Ungorka. — Ezeknek olyan az orruk, mint egy feltúrázott vadászebnek. Megszimatolják a potenciális vevőket. Kiállítják Magyarországon azt a hét Rolls-Royce-ot, meg a hét Bentley-t, aztán szívhatják a fogukat egyes polgártársaink.

— Mert nincs elég pénzük? — adta az ártatlan bérből és fizetésből élőt Fantom Géza.

— Mert nem tudnak választani! Lenni vagy nem lenni? Rolls-Royce vagy Bentley? Az itt a kérdés.

— Te mit szeretnél? — kérdezte Ungorka.

— Mindig Rolls-Royce-ra vágytam. De nemrégiben olvastam, hogy egy alig egyéves Rolls lerobbant. Úgy kellett elvontatni. S ezt minden magyar lap lehozta. Azért Ladáról vagy Trabantról még nem adott ki ilyen hírt a TASSZ vagy az MTI. Úgy döntöttem, maradok a Bentleynél. Elegánsabb darab, ma már minden lumpen-olajsejk Rollsszal jár. Bár egy kicsit aggódom. Mit gondolsz, adják majd forintert is a kocsikat?

— Szerintem igen. Elég rosszul állhat már a szénájuk, ha hozzánk is jönnek reklámot csinálni — sóhajtott Ungorka.

— Én is aggódom. Elég lesz az a hét Rolls és hét Bentley a potenciális magyar vevőknek. Mindenesetre én már reggel hatkor kint leszek a bemutatón. Hátha itt is sorsolni fogják a kocsikat, mint a Merkur használtautó-telepeken. Szerencsére van protekcióm, úgy tűnik ismerem Georges H. Kellert, a cég közönségkapcsolatokkal foglalkozó menedzserét. Ő is benne volt az újságban.

— Honnan ismered? — álmélkodott Ungorka.

— Nem emlékszel Keller Gyurira a hatodik béből? A füstszűrős Fecske csikkjét úgy tudta felpöckölni az iskolai vécé plafonjára, hogy odaragadt.

— Ő az? — vigyorodott el Ungorka. — Akkor tuti kocsitulajdonosok leszünk. Majd felelevenítjük neki a régi élményeket.

— Nem kell feleleveníteni. Állítólag az egész Rolls-Royce bemutatót azért szervezi Magyarországon, hogy megnézze a gyerekkori csikkeket. Még mindig fenn vannak az iskolai vécé plafonján.

Majláth László

ÜZEMANYAG

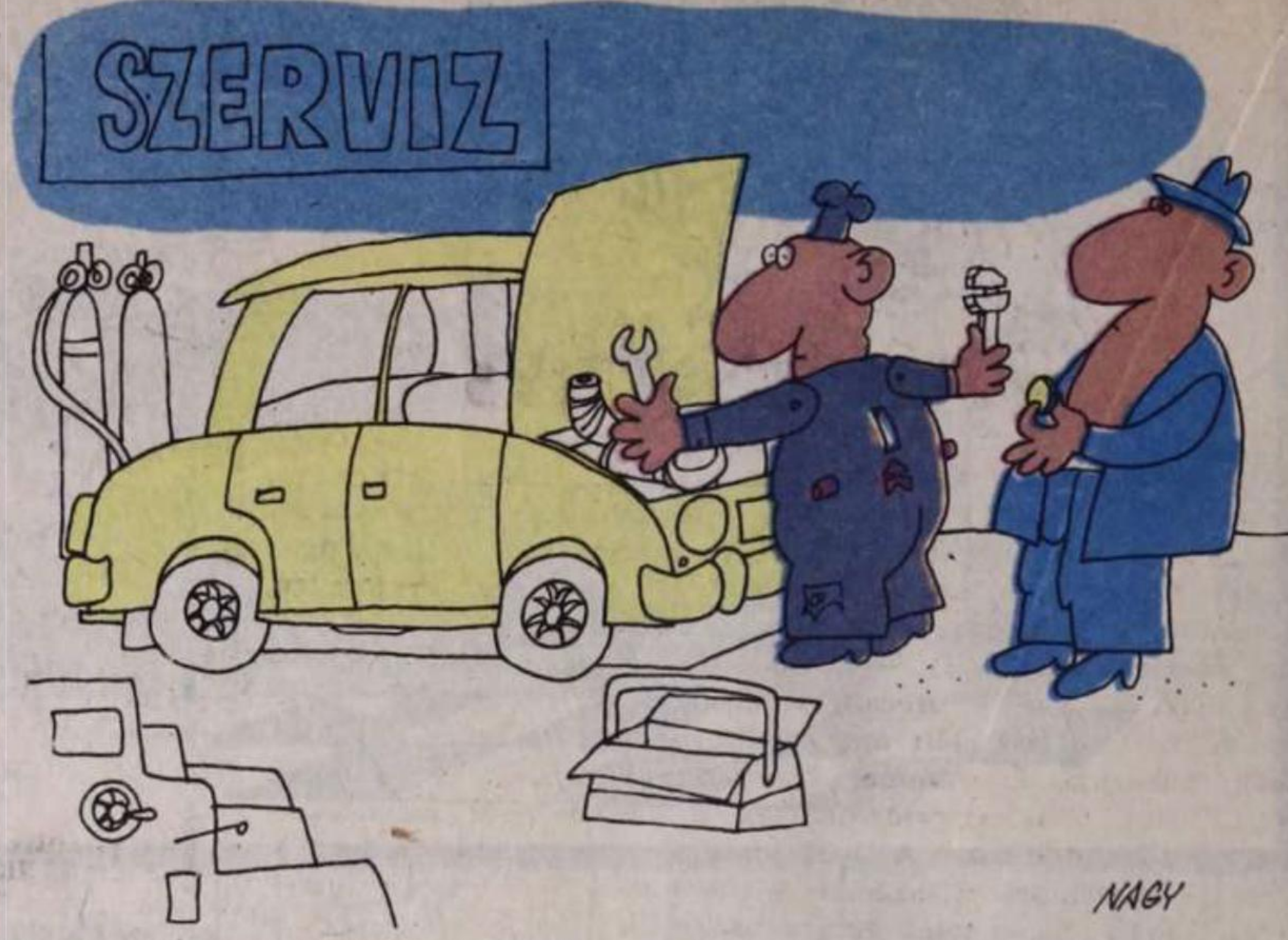

DÖBRÖGI-DÍJ '87

Hagyományainkhoz híven ebben az évben is kiosztjuk a Döbrögi-díjat.

Kérjük olvasóinkat, hogy legkésőbb április 30-ig írják meg nekünk, hogy 1986 májusától napjainkig melyik intézmény, vállalat, magánszemély érdemli meg ezt a díjat, másokat felbosszantó tevékenységéért.

A borítékra írják rá: Döbrögi-díj.

A díjazottak névsorát május végén közöljük.

PÁLYAVÁLASZTÁS

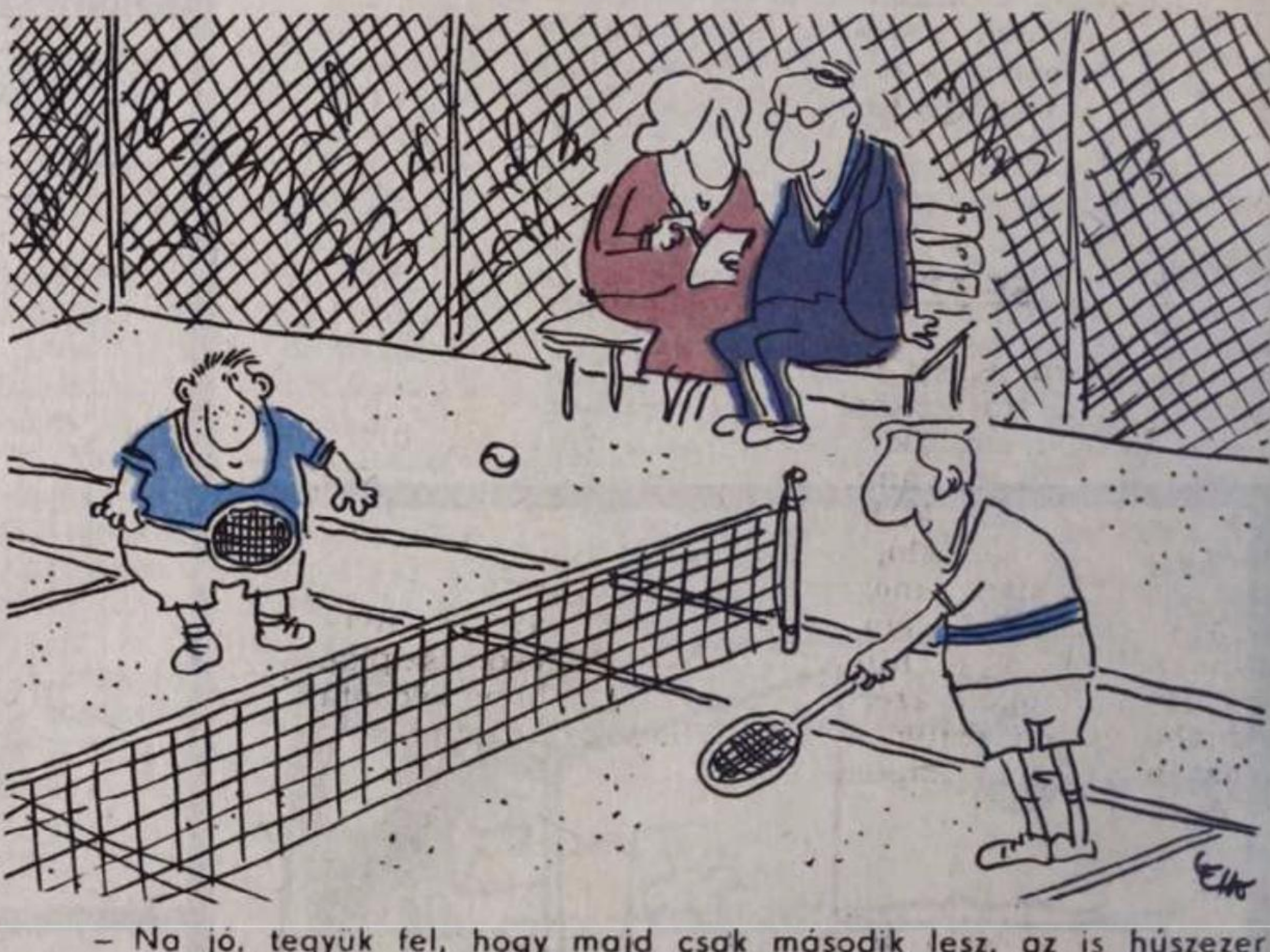

– Na jó, tegyük fel, hogy majd csak második lesz, az is húszezer dollár...

TAVASZI BEINDÍTÁS

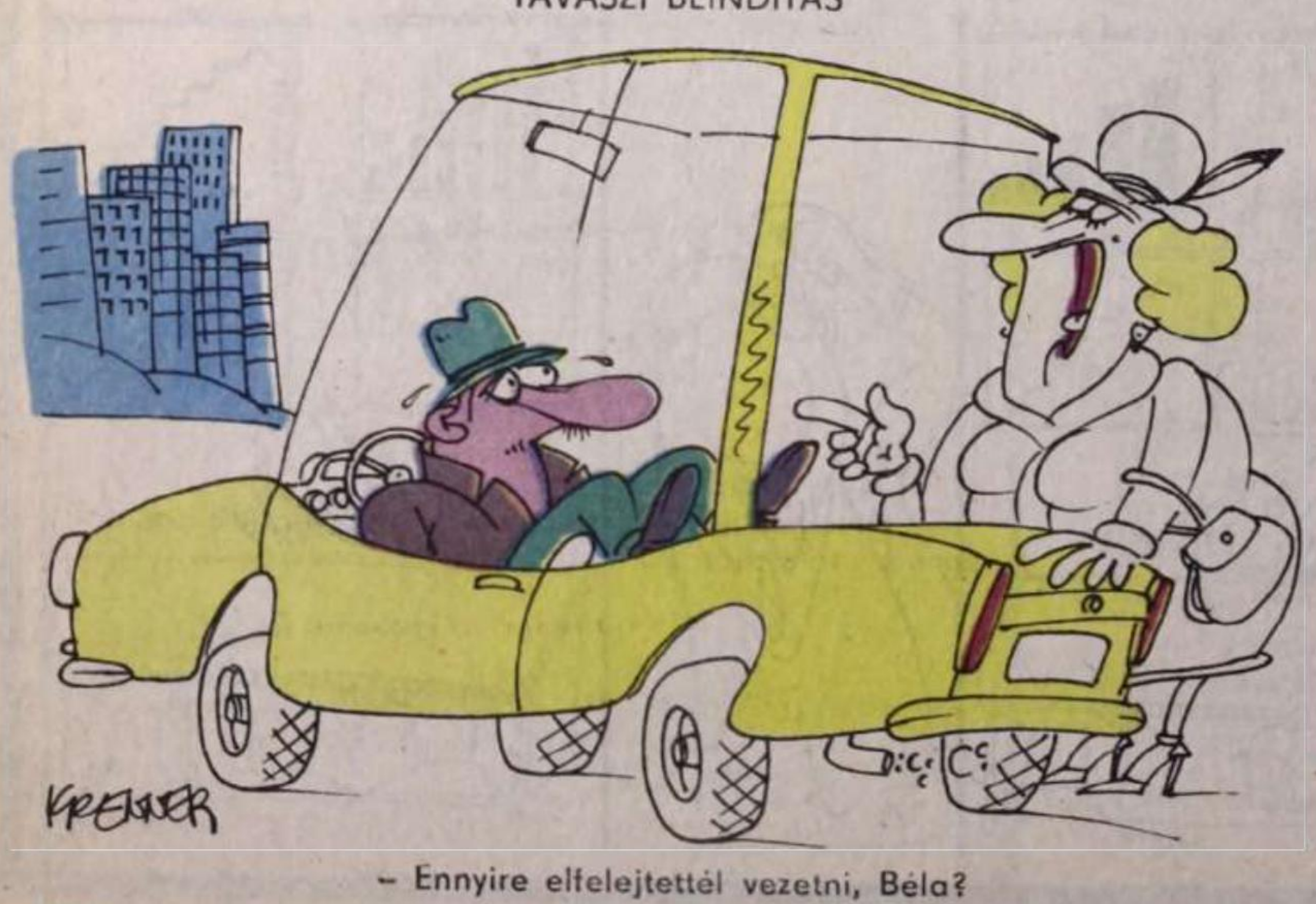

– Ennyire elfelejtettél vezetni, Béla?

A BIZÁNCI KAPUNÁL

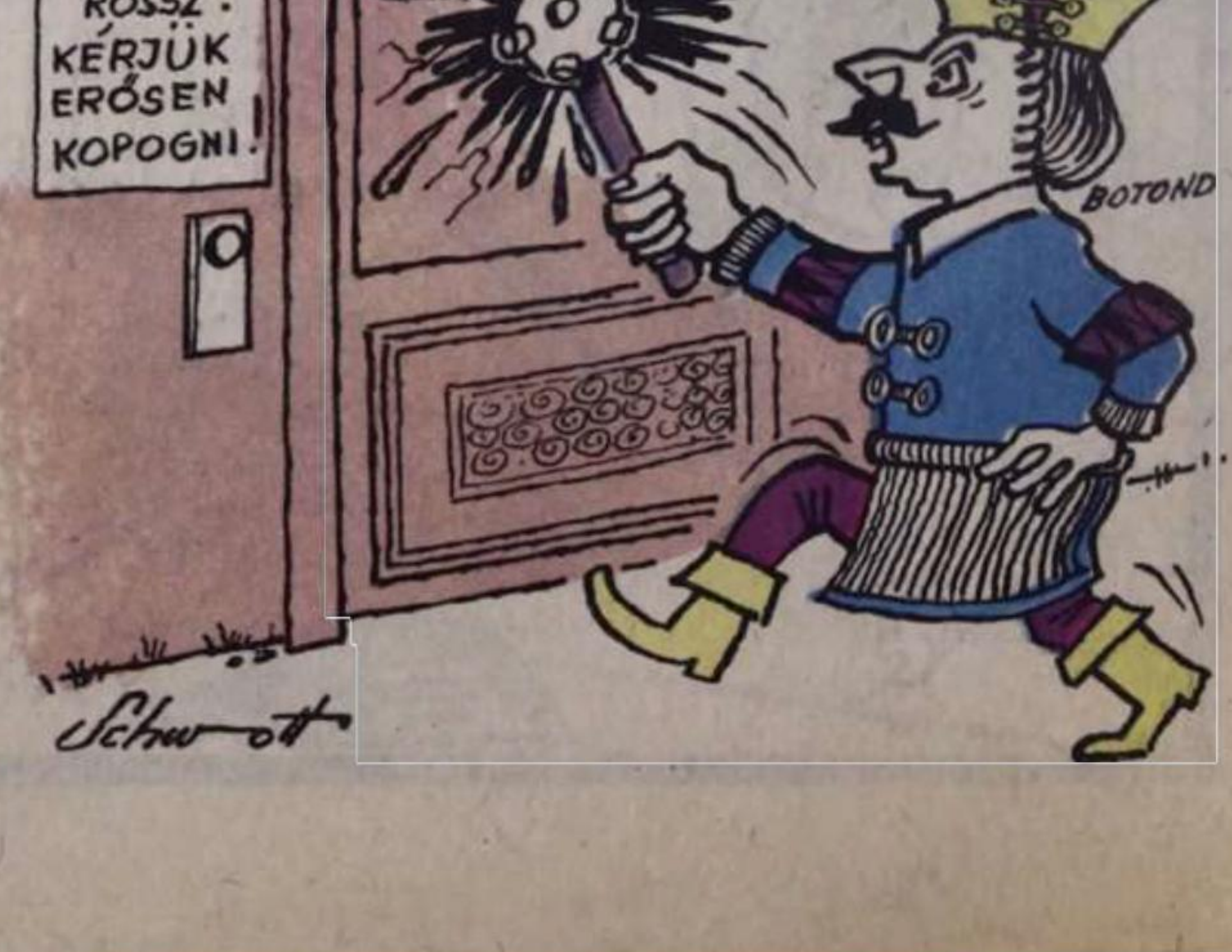
A CSENGŐ ROSSZ! KÉRJÜK ERŐSEN KOPOGNI!
BOTOND

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 2 és 7 éves kislányokra való ruhákat, cipőket; — Hermann Kesten Ferdinánd és Izabella című, a 30-as években Pozsonyban magyarul is megjelent regényét; — Az Eugen Prager Verlag „Új Európa Könyvtára” című magyar nyelvű, pozsonyi könyvsorozat köteteit; — A Tollasbál 1985-ben és 1986-ban megjelent számát; — Különféle képregényeket; — Mély gyermekkocsit; — A Mozaik újság 1981 előtt megjelent teljes évfolyamait; — 1980 előtt megjelent Pesti Műsorokat; — A Csillagok háborúja c. filmmel kapcsolatos cikkeket, plakátokat, fényképeket, bábukat, videójátékot, a három részt videókazettán; — John Williams A Jedi visszatér című nagylemezét; — A Mozgó Képek 1985/10. számát; — Raymond Avery Moody: Élet az élet után, Sommerset Maugham: Örök szolgaság és Gárdonyi Géza Göre Gábor-köteteit.

KÍNÁLNAK: A Ludas Matyi 1980—1986 közötti hiánytalan példányait; — Az Élővilág 1958—1965, a Föld és Ég 1966—1980, az Univerzum 1957—1980, az Élet és Tudomány 1947—1980 I. félév, Világesemények dióhéjban 1957—1980 I. félév, a Tudomány és Technika 1956—1963, a Népszerű Technika 1957—1965, az Ezermester 1957—1968 a Világ Ifjúsága 1957. III.—1968 és a Technikai érdekességek 1967 II. félév—1980 I. félév között megjelent példányait; — Az Olcsó Könyvtár sárga fedelű kiadványait (kb. 80 kötet); — Az Interpress Magazin 1977—1978 évi számait; — A Nők Lapja 1974-es, 1976-os és 1985-ös évfolyamait (nem mindegyik év hiánytalan); — Az Ifjúsági Magazin 1965—1973 közötti bekötött évfolyamait.

CSERÉLNEK: 4 személyes, kétfülkés lakósátrat emeletes gyermekágyra; — Bármilyen posztert, együttesek képét, Modern Talking, Dieter Bohlen, Thomas Anders képekre, poszterekre, sztáralbumokra; — 3 db ágyneműtartós rekamiét ülőgarnitúrára; — Sztereó rádiót hangfalakkal, lemezjátszót és sétálómagnót sztereó deckre vagy versenykerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

SE SZUPERFILT, SE KÁLKY

A címben jelzett termékeket sikerült teljesen eltüntetni a trafikokból. A rizikófaktorokat sorolva első helyen említik a dohányzást, de ennek tudatában is sokan vannak akaraterő híjával. Az orvosok is elismerik, hogy nehéz leszokni a dohányzásról. Nyilvánvaló, hogy akik feltalálták ezt a szipkát, védeni, megóvni szerették volna azokat, akik képtelenek lemondani erről a káros szenvedélyről. Úgy is hirdették: egészségvédő szipka. Tulajdonképpen azért írtam, mert hónapok óta hiába járom értük a dohányboltokat, mindenütt azt a választ kapom, hogy már nem gyártják. Miért?

Kárpáti Lajos
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

VASÁRNAP
MTV/1.
8.33 Műsorismertetés
8.35 Tévétorna
Angol—NSZK kalandfilmsorozat XIII/3. rész (Ism.)

Romantikus fekvőtámaszok, izgalmas törzshajlítások!
(A Magyar Nemzetből merítette Sáfrán Ervin, paksi olvasónk)

Az építkezést 1984 júniusában kezdték és 1986 decemberében a csarnok már minden felszereléssel üzemképes volt. Januárban a részletes vizsgálat után a tanács átvette. Február 15-én *Ferencz József* osztrák császár és magyar király külföldi szakemberekkel megtekintette. A nemzetközi szakértők *„Európa legkor-*

Bizonyára nyugdíjkiegészítésképpen vállalta ezt a kis különmunkát az apostoli agg.
(A Magyar Hírlapban bukkant rá dr. Wiegand Ilona)

— Tápanyag a földnek. A dabasi Fehér Akác Termelőszövetkezetben ebben az esztendőben bevezetik a folyékony műtrágyázást. Tavaly csaknem 7 millió forintot költöttek a tárolótelep kialakítására. Többek között két darab száz köbcentiméteres tartályt, különböző kiszóró- és kiszolgálógépeket állítottak üzembe.

Akkor ez nem is tartály, hanem fiola. Ahhoz képest viszont nem elég olcsó!
(A Pest megyei Hírlapban találta Szaniszló István, gödöllői olvasónk)

Még szellemi-tudományos nagyhatalomnak is nevezzük magunkat, megfeledkezvén arról, hogy — sok más egyéb példa mellett — gazdaságunk elméleti komparatív előnyei többek között azért nem tudnak a külgazdaságban megvalósulni — a nemzetközi összehasonlításban rendkívül alacsony és/vagy nem tudjuk érvényesíteni előnyképző tényezőként.

Ezt még egy szellemi-tudományos nagyhatalom is nehezen értené meg.
(A Magyar Nemzetben találta Keményiczki Alexandra)

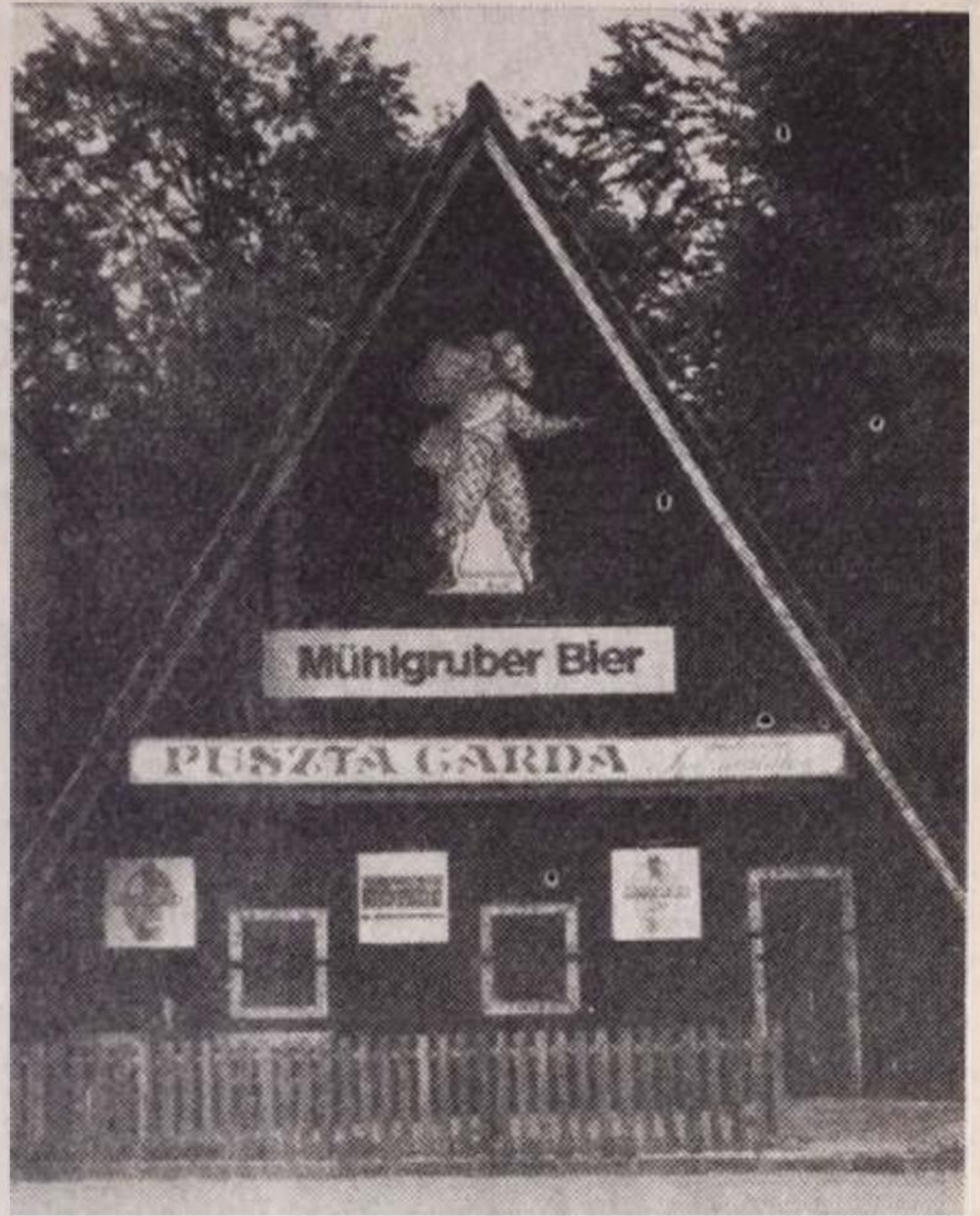

Pontosan, ahogy a nóta mondja: „Gárdás kiskalapot veszek . . .”. Vagy, ahogy a költeményben áll: „A csárda meghal, de magát meg nem adja”. . .
(Ausztriában fotózta Czmarkó Gyula, váci olvasónk)

Elcserélem udvari, félemeleti, 60 nm-es tanácsi, VII. ker. lakásomat, másfél szobás tanácsira bárhol, csak a konyhán legyen ablak. Értekku-

Minek az a sok világosság?!
(A Népszabadság apróhirdetései között találta Szabó Ferenc)

Egy Dombóvár közeli falu korszerű, nemrég felújított üzletvezetője panaszolta, hogy reggel érkezik a tej, azután másfél óra múlva a péksüte-

Felvarrták a ráncait?
(A Tolna megyei Népújságban bukkant rá Jakusné Sebestyén Emma, dunaföldvári olvasónk)

zasodtak, esküvőjük után rögtön egy lőtérre mentek gyakorolni.

Hiába, gyakorlat teszi a mesterlövészt . . .
(A Népszabadságban fedezte fel Horváth Rajmund)

FANTOMMEGÁLLÓ

A minap a 33-as autóbusszal utaztam. Az Orczy teret elhagyva megnyomtam a leszállást jelző gombot, a vezető azonban nem állt meg, csak két megállóval odébb. Megszűnt volna a megállóhely? Nem, hiszen visszasétáltam és ott volt a megállót jelző tábla. A Baross téri átellenes oldalon legalább felirat adja tudtunkra: „A megálló 1986. VI. 10-től ideiglenesen megszűnik.” Voltak, ma is vannak „feltételes megálló”-k, e helyeken, ha nincs se leszálló, se felszálló utas, a busz lassítás nélkül továbbhalad. Az „ideiglenesen” megszűntnek nyilvánított megálló vette volna át ezt a szerepet? S ha igen, miért nem jelzik ezt mindenütt egyértelműen?

Duska Gábor
Budapest

SZÚRÓS

című rejtvényünk megfejtése:

— Dehogy kérem, kardnyelő vagyok, de az orvosom most diétát írt elő.

200—200 forintot nyert:

Terray Zoltán, Budapest, Gyakorló út 4/i. I. 5., 1106,
Vőcsei Orsolya, Százhalombatta, Erőmű u. 4. 2440,
Vincze Jánosné, Zsebeháza, Kossuth Lajos u. 66. 9346.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN

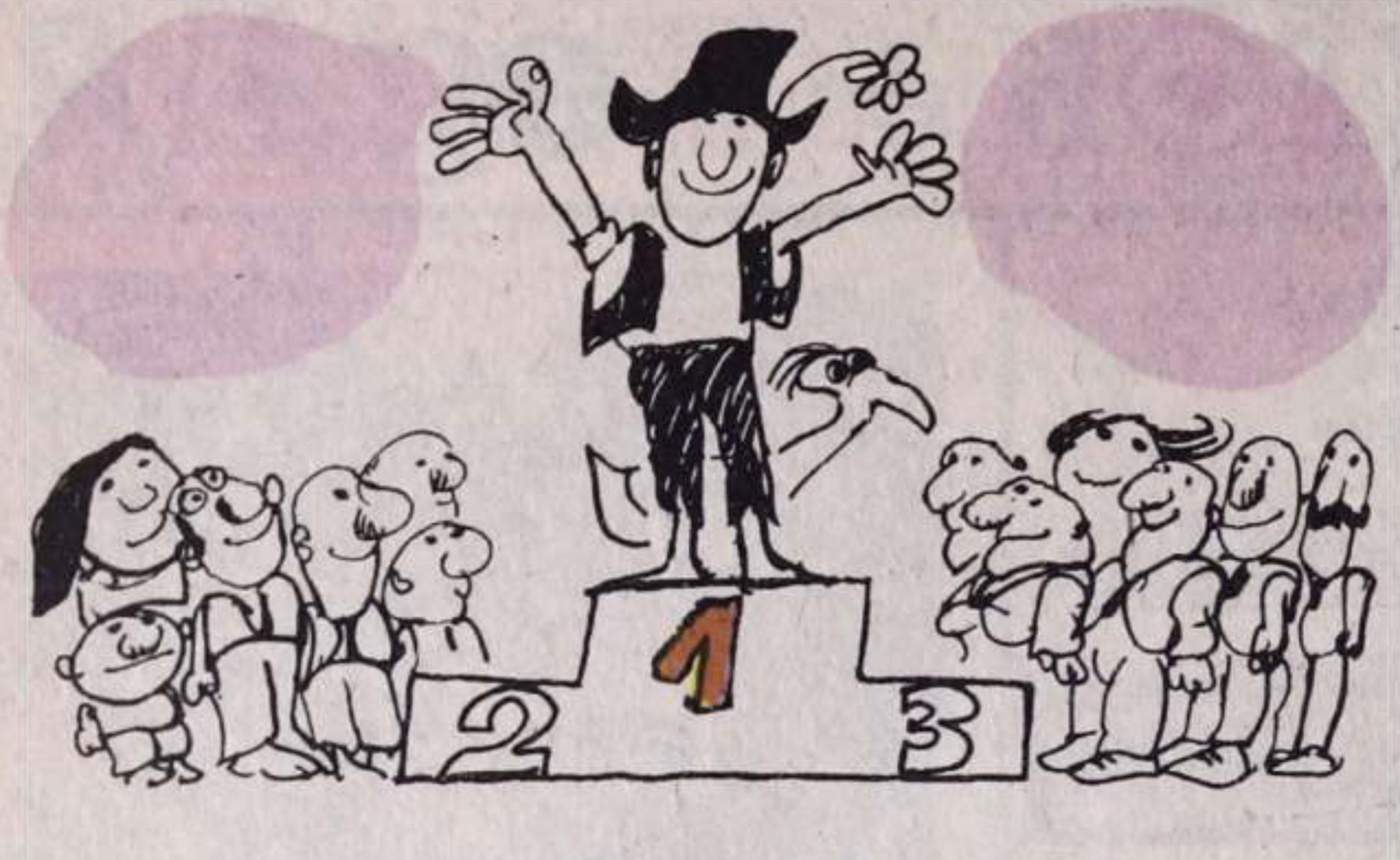

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK FIGYELMÉBE!

SZÍNES, RAJZOS REKLÁMJAINK MINDIG EREDMÉNYESEK!

Cím:

Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

TRIBÜN

A béke vagy te, Sport! — írta Coubertin az emlékezetes ódájában. A New York Post című lap ezzel szemben a következő címsorokkal harangozta be a Giants—Redskins rangadót:

„A Redskin totális háborúra mozgósít! Véres vasárnap következik! A Giants játékosai vért szagolnak! A Redskin felkészült a Harmadik Világháborúra!"

Istenkém, nem lehet mindenki normális...

* * *

Karl Malone-t, a New Orleans Jazz játékosát megkérdezték: nem kellene-e a kosárlabda-mérkőzéseken is három játékvezetőt bevetni?

— Isten őrizz! — volt a válasz. — A mostani kettő is többet lát a kelleténél.

* * *

Bob Knight, az Indiana edzője ágynak esett és így képtelen volt résztvenni a liga szokásos havi sajtótájékoztatóján. Ezért aztán Clarence Underwoodtól, a liga elnökétől goromba levelet is kapott. De visszaírt: „1. Ha az ember betegség miatt nem tud részt venni egy ülésen, hány nappal előbb kell bejelentenie, hogy a jövő héten alighanem beteg lesz? 2. Ha ezt elmulasztja, elegendő-e egy másik levél, amelyben az édesanyja igazolja a hiányzását?"

* * *

A BYU egyetem kosárlabdacsapatának két játékosa egy évet Dél-Amerikában töltött jószolgálati küldetésben. Ez tette lehetővé, hogy az új bajnokság első mérkőzésén Bob Capener több ízben így szóljon Mike Smith-hez: „Pasame la pelota. Voy a la cesta." (Add ide a lasztit, kosárra török!) És amíg az ellenfél tolmácsra várt, ők egyre másra szerezték a pontokat. Ha ezt így folytatják, a többi ellenfél is kénytelen lesz megtanulni spanyolul legalább két szót. „No más." (Elég!)

* * *

A Chicago Blackhawks csapata Winnipegben játszott egy mérkőzést.

— Nem mondhatom, hogy nagyon hideg volt — merengett hazatérve Dale Tallon. — Mindenesetre jellemző, hogy az Év Sportolója címet mindig egy jéghorgász nyeri Winnipegben.

(p. p.)

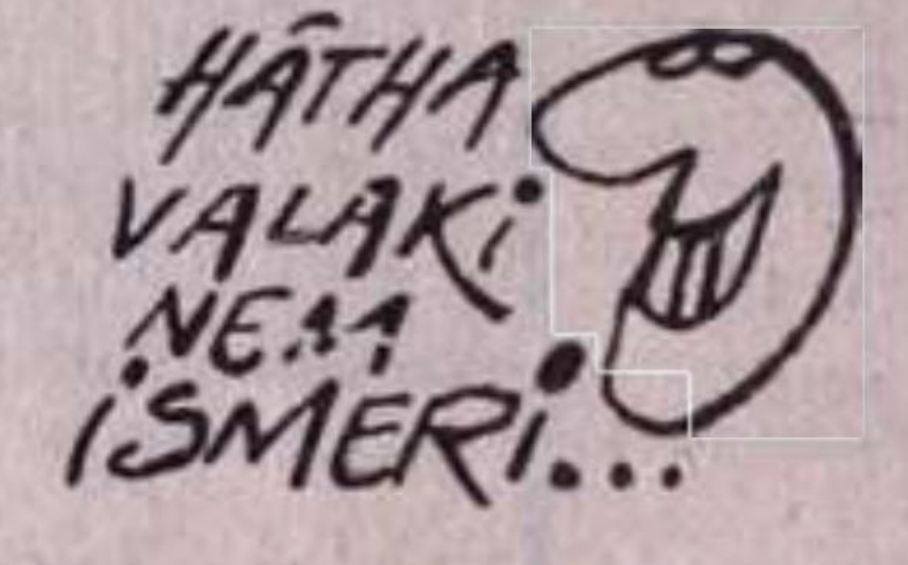
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ha ezen az erdei úton megyünk, nagy kerülőt takarítunk meg — mondja barátnőjének Péter, egy hegyi túrán.

— De ha egyenesen hazamegyünk hozzám, akkor is!

SZEMÜVEG

Egy idős bácsi gyakran látta, hogy az öreg emberek szemüveget raknak fel amikor olvasnak. Ő is elment hát a boltba, és akart venni egyet. Sorra próbálja fel, beletekint a könyvbe, de mindegyre visszaadja, közben dörmög, hogy egyik sem jó szemüveg. A sokadik próbálkozás után megjegyzi a boltos: — Bátyám, talán nem is tud maga olvasni.

A bácsi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 23-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

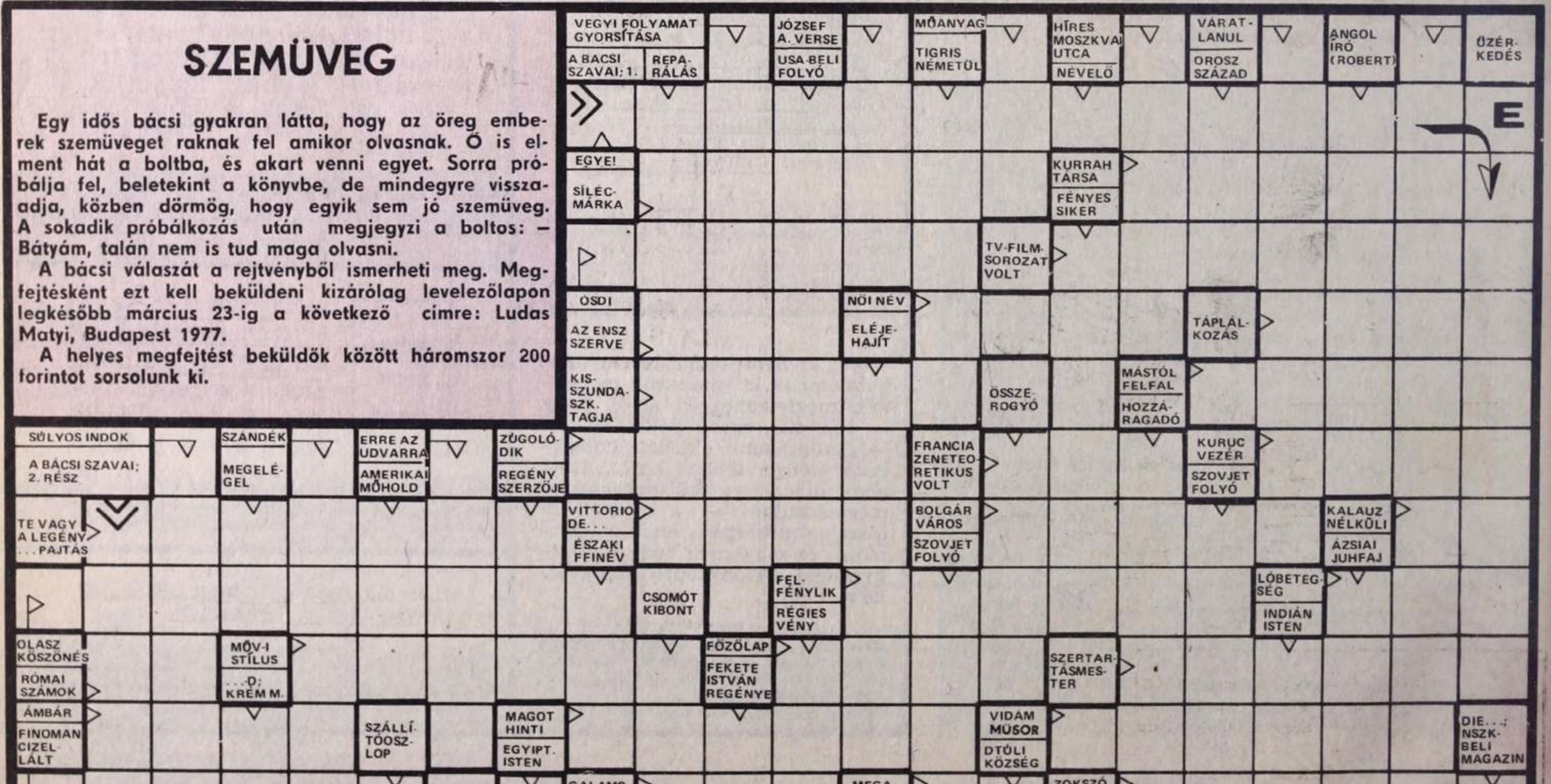
VEGYI FOLYAMAT GYORSÍTÁSA
A BÁCSI SZAVAI: 1.
REPARÁLÁS
JÓZSEF A. VERSE
USA-BELI FOLYÓ
MŰANYAG
TIGRIS NÉMETÜL
HÍRES MOSZKVAI UTCA
NEVELŐ
VÁRATLANUL
OROSZ SZÁZAD
ANGOL ÍRÓ (ROBERT)
ÜZÉRKEDÉS
E
EGYE!
SÍLÉCMÁRKA
KURRAH TÁRSA
FÉNYES SIKER
TV-FILMSOROZAT VOLT
ÓSDI
AZ ENSZ SZERVE
NŐI NÉV
ELÉJE HAJÍT
TÁPLÁLKOZÁS
KIS-SZUNDA-SZK. TAGJA
ÖSSZEROGYÓ
MÁSTÓL FELFAL
HOZZÁRAGADÓ
SÚLYOS INDOK
A BÁCSI SZAVAI: 2. RÉSZ
SZÁNDÉK
MEGELÉGEL
ERRE AZ UDVARRA
AMERIKAI MŰHOLD
ZÜGOLÓDIK
REGÉNY SZERZŐJE
FRANCIA ZENETEORETIKUS VOLT
KURUC VEZÉR
SZOVJET FOLYÓ
TE VAGY A LEGÉNY ...PAJTÁS
VITTORIO DE...
ÉSZAKI FFINÉV
BOLGÁR VÁROS
SZOVJET FOLYÓ
KALAUZ NÉLKÜLI
ÁZSIAI JUHFAJ
CSOMÓT KIBONT
FELFÉNYLIK
RÉGIES VÉNY
LÓBETEGSÉG
INDIÁN ISTEN
OLASZ KÖSZÖNÉS
MŰV-I STÍLUS
...D; KRÉM M.
FŐZŐLAP
FEKETE ISTVÁN REGÉNYE
SZERTARTÁSMESTER
RÓMAI SZÁMOK
ÁMBÁR
FINOMAN CIZELLÁLT
SZÁLLÍTÓOSZLOP
MAGOT HINTI
EGYIPT. ISTEN
VIDÁM MŰSOR
DTÜLI KÖZSÉG
DIE...; NSZK-BELI MAGAZIN
VONATKOZÓ NÉVMÁS
GALAMB LAKÁSA
ANGOL SÖRFÉLE
MEGAPOND
IDEGEN TAGADÁS
ZOKSZÓ
KIS HÁZIKÓ
ÉBRED, NÉPIES SZÓVAL
SZOVJET REPÜLŐ V.
TONNASÚLY
SZENVEDÉS
RÓMA KÖZEPE!
GÓT KIRÁLY
RADON
FÖLÉJE
SZÉTMÁLLIK
VOLT
ELVISELI
KELET
FIZETÉST TASAKBA HELYEZŐ
L

IMPORT HUMOR

SZIGET

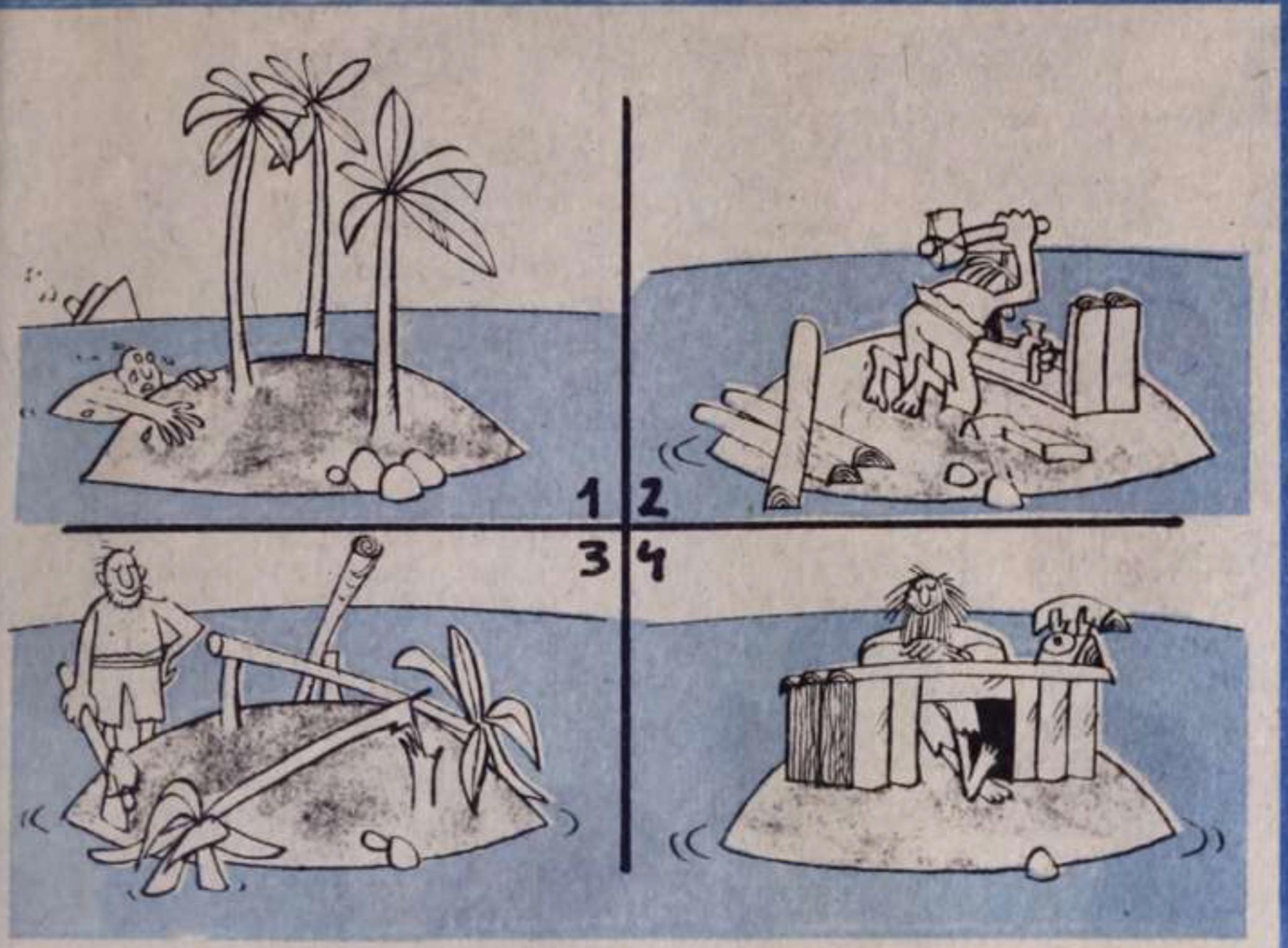

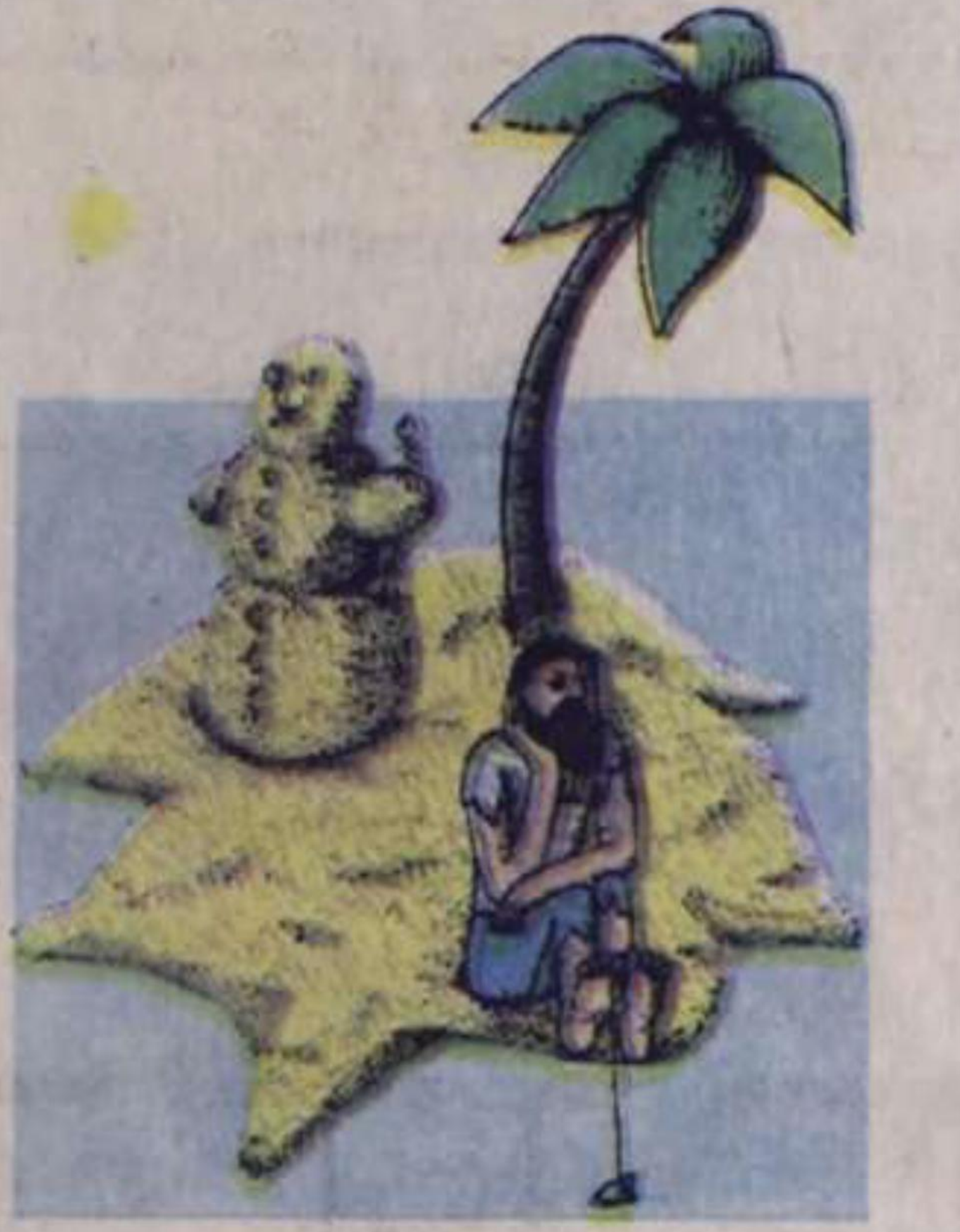

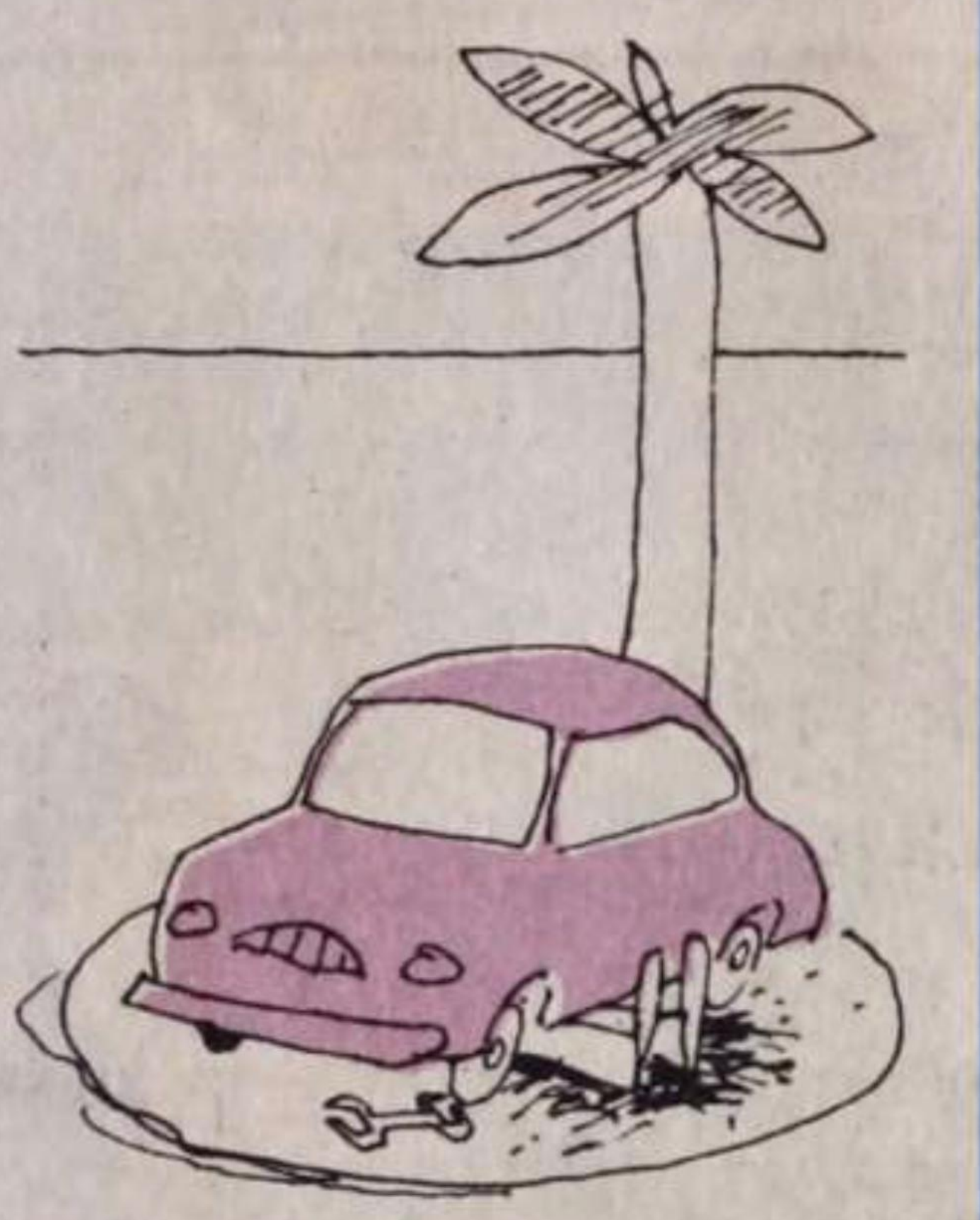

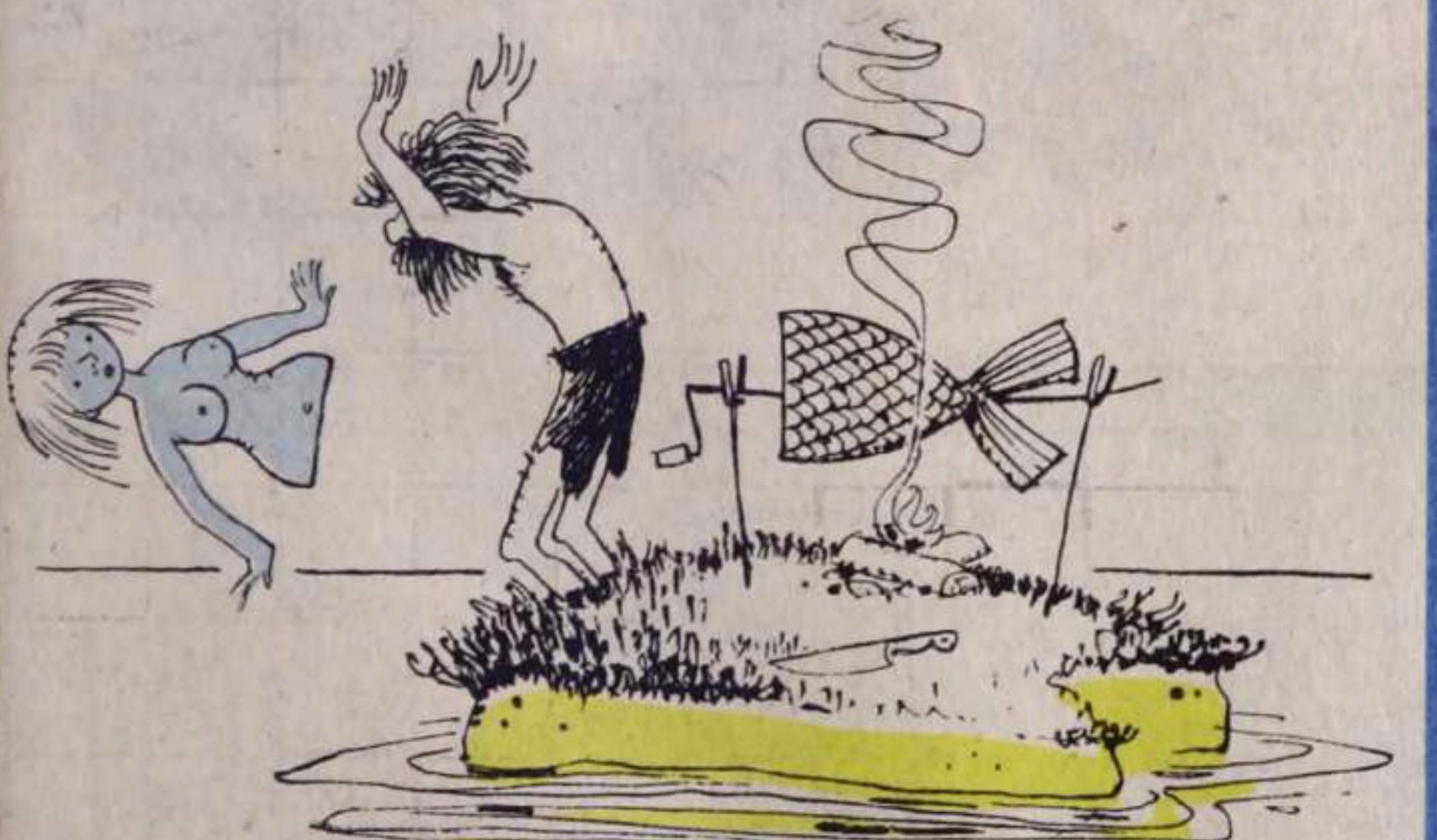

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-11
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

REJTVÉNY-
Agygyakorlat
ÚJSÁG 1987/

MEGJELENT
AZ AGYGYAKORLAT

HATFÉLE PÁLYÁZAT,
EGYÉB LOGIKAI FELADVÁNYOK.

A szuperpályázat főnyereménye: Dacia 1310-es személygépkocsi! Már kapható az újságárusoknál. Előfizethető a hírlapüzletekben és a postahivatalokban.

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld.	DR. BUBO. Képregény	31,— Ft
... pld.	Goscinny—Sempé: A KIS NICOLAS Rövid történetek francia kisdiákok csínytevéseiről	30,— Ft
... pld.	S. Grabowski—M. Nejman: FILEMON És BONIFÁC	58,— Ft
... pld.	Grätzer József: SICC. Szórakoztató időtöltések, cseles csalafintaságok	55,— Ft
... pld.	ICINKE—PICINKE. Népmesék óvodásoknak	48,— Ft
... pld.	Janikovszky Éva: A HÉT BŐR	45,— Ft
... pld.	KERESGÉLŐ. Matricás kifestő	50,— Ft
... pld.	MADARAKRÓL ÉS A VADAKRÓL Régi magyar mesék	42,— Ft

• • •

... pld.	BENIAMINO GIGLI EMLÉKIRATAI	64,— Ft
... pld.	Robert Graves: GÖRÖG MÍTOSZOK. Képes kiadás	258,— Ft
... pld.	Karl Jaspers: VAN GOGH	59,— Ft
... pld.	Máté György: A NAP VEREJTÉKE	45,— Ft
... pld.	Pais István: ANTIK BÖLCSEK. Gondolatok — aforizmák	80,— Ft
... pld.	A PÁRIZSI HÓRÁSKÖNYV. Hasonmás kiadás	790,— Ft
... pld.	Sík Csaba: PICASSO	59,— Ft

A felsorolt kötetek és a forgalomban levő kiadványok megrendelhetők.

Postán, utánvétellel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk.

Részletfizetésnél 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztési lehetőséget adunk, az 5%-os kezelési költséget felszámítjuk.

A megrendelő neve: ————

Pontos címe (irányítószámmal): —

————

Részletfizetésnél

Anyja neve: ————

Személyi száma: ————

Születési helye: ————

Munkahelye: ————

Címünk:

Állami Könyvterjesztő Vállalat
Könyvfutár Könyvküldő Szolgálat
Budapest, Pf.: 128. 1476
IX., Dési-Huber u. 7.
Telefonszám: 477-138.

ÚJ!

INTENZÍV NYELVTANFOLYAM

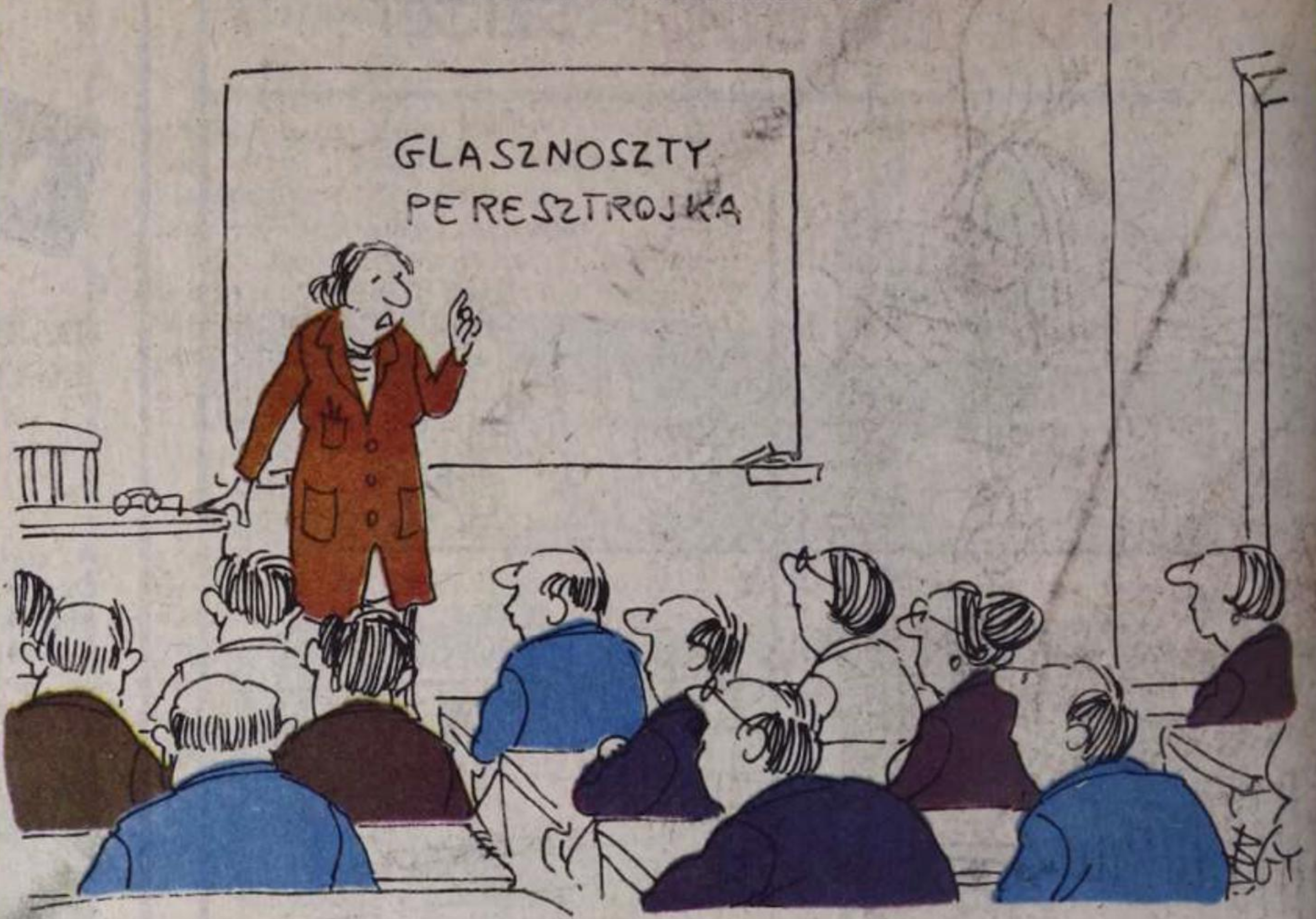

– A legfőbb ideje, hogy megtanuljuk, mi a nyíltság meg az átalakítás!

ÁTALAKULO HIRFORRÁSOK

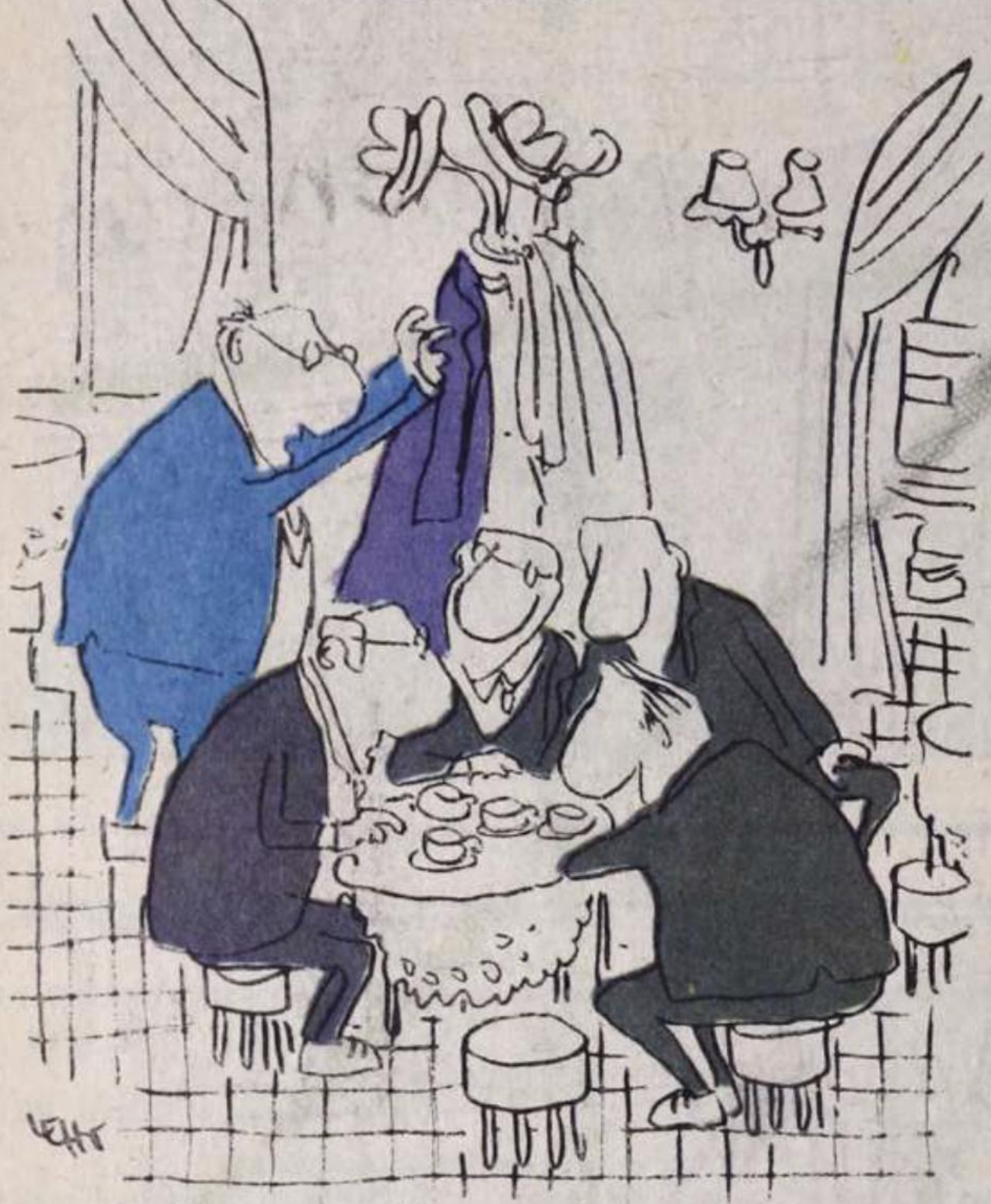

– Elnézést, taggyűlésen voltam, meséljetek, mit hallottatok? !

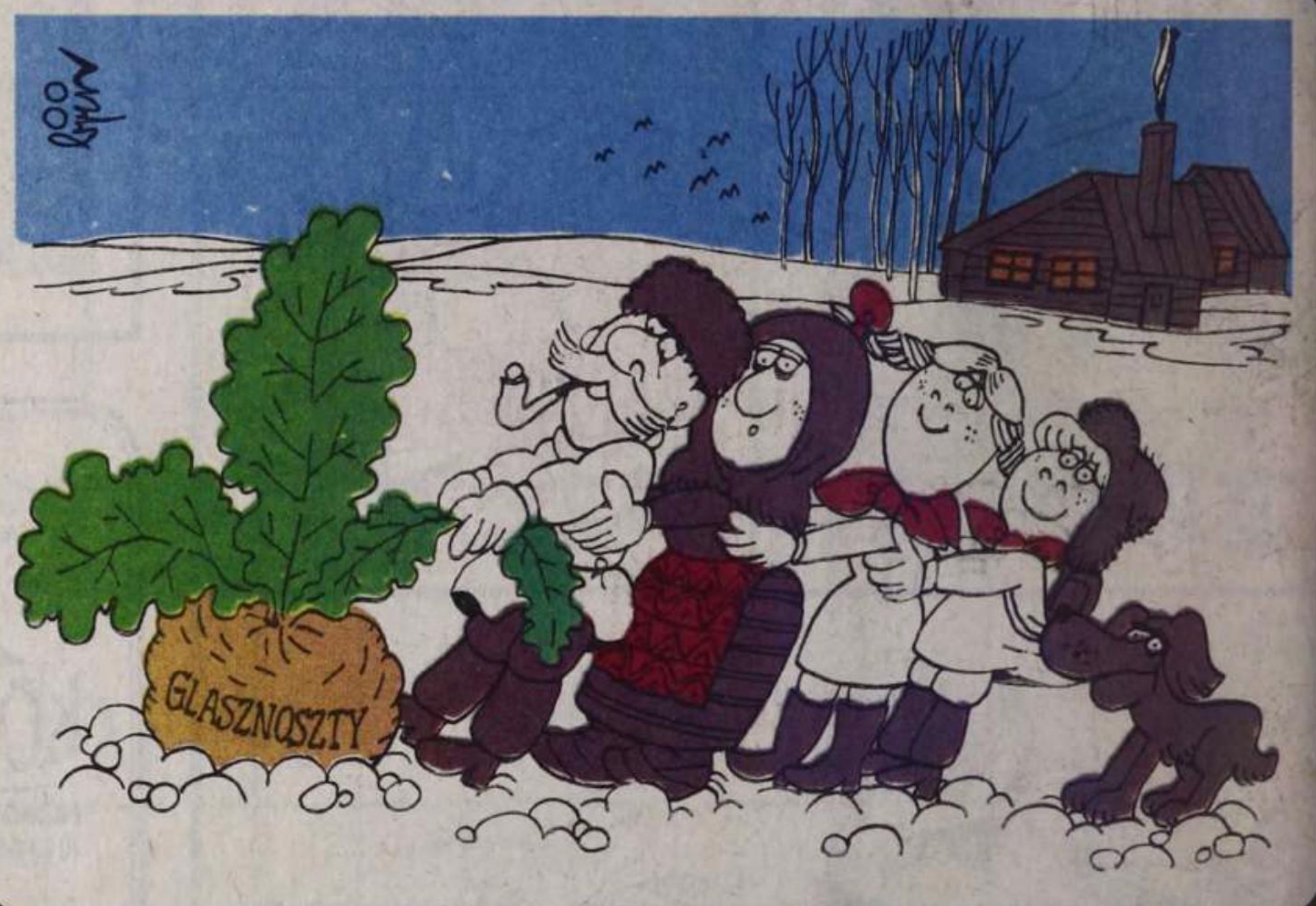

SZEMLÉLETVÁLTÁS

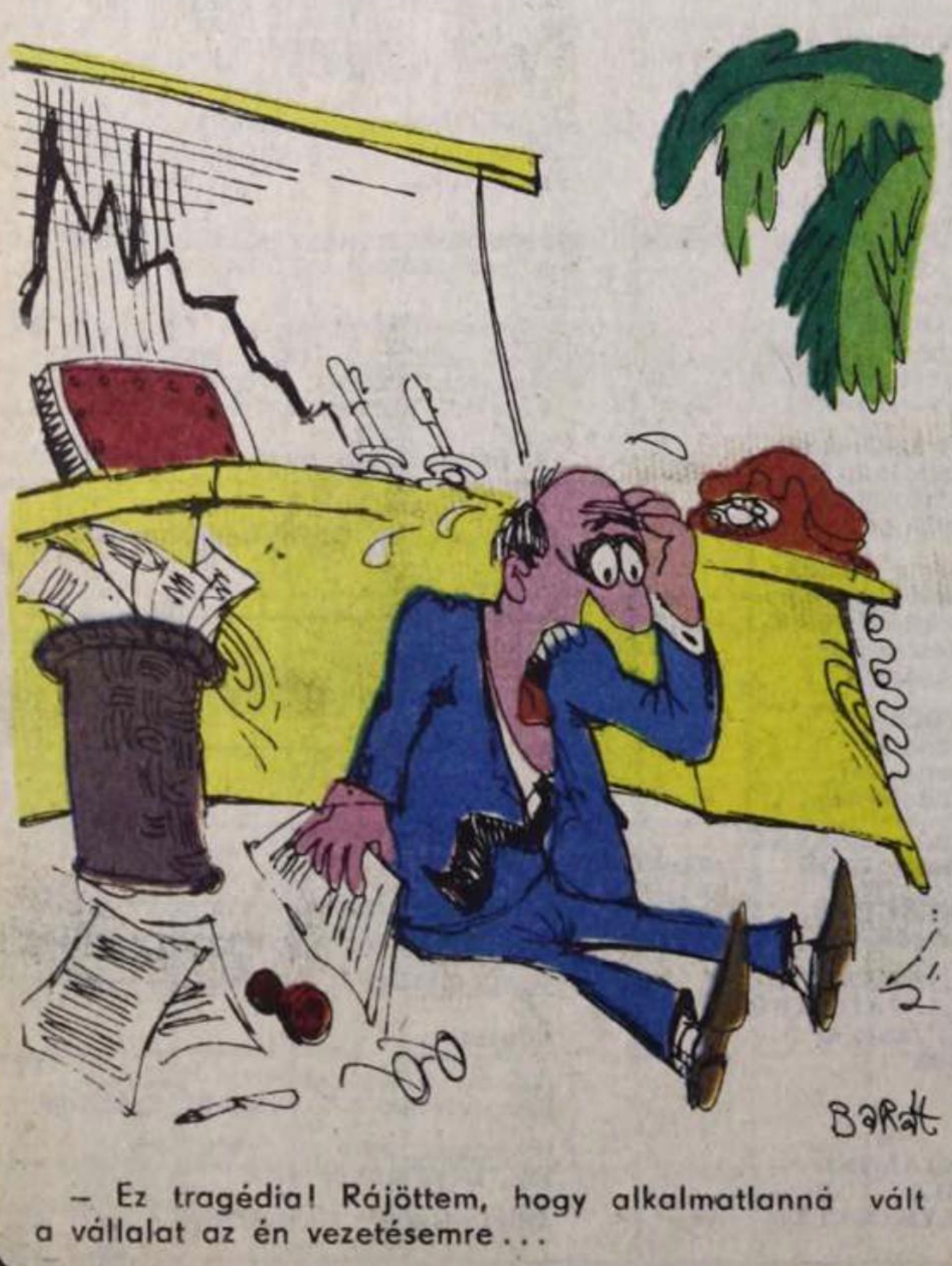

– Ez tragédia! Rájöttem, hogy alkalmatlanná vált a vállalat az én vezetésemre . . .

HIRSZERKESZTÖSÉG

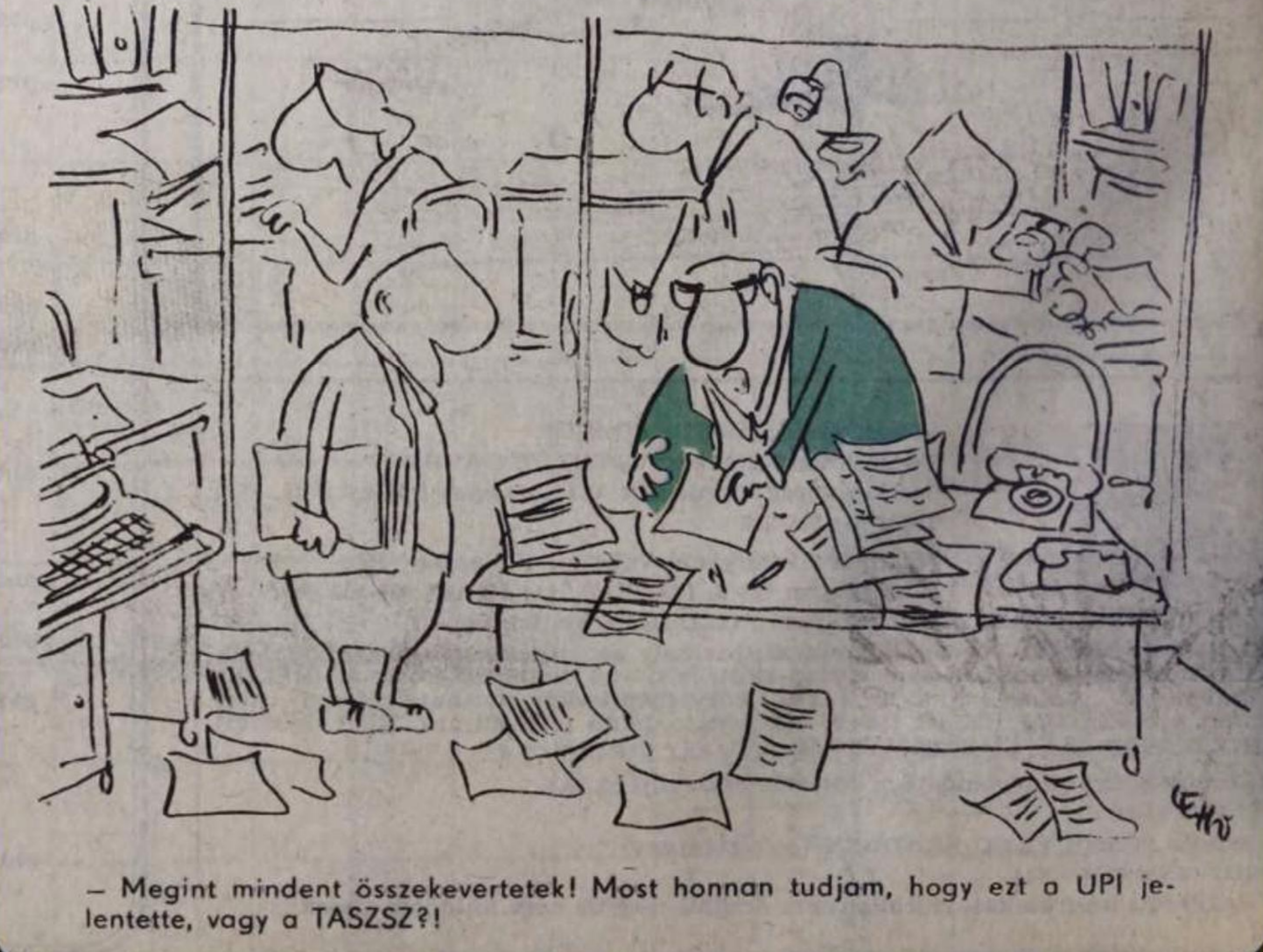

– Megint mindent összekevertetek! Most honnan tudjam, hogy ezt a UPI jelentette, vagy a TASZSZ?!